

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΝΕ'

Τετάρτη 4 Ιουνίου 2008 (πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 10327, 10378
2. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ. Α. Λιάσκου και Ε. Κωνσταντινίδη, σελ. 10334, 10376
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 17^ο Δημοτικό Σχολείο Αγίου Δημητρίου, το 7^ο Δημοτικό Σχολείο Χαλκίδας, το Δημοτικό Σχολείο Μολάων Λακωνίας και το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Χίου, σελ. 10328, 10341, 10347, 10373
4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 10355

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 5 Ιουνίου 2008, σελ. 10328

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Αύξηση συντάξεων του Δημοσίου, εισοδηματική πολιτική έτους 2008 και άλλες διατάξεις», σελ. 10327

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί Διαδικαστικού Θέματος:

ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α., σελ. 10355

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών :

ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ Κ., σελ. 10353
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ., σελ. 10332, 10334, 10372, 10376
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ., σελ. 10335
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α., σελ. 10348, 10349
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ. 10353, 10370
ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ Σ., σελ. 10330, 10331, 10373
ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ Η., σελ. 10327, 10328
ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ., σελ. 10344
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ., σελ. 10337
ΚΑΤΣΕΛΗ Λ., σελ. 10338
ΚΟΥΣΕΛΑΣ Δ., σελ. 10341, 10374
ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ Ε., σελ. 10328, 10329
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 10331, 10332, 10374, 10375
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α., σελ. 10337
ΛΕΓΚΑΣ Ν., σελ. 10332, 10339, 10340, 10341, 10370, 10376
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ Ι., σελ. 10350, 10352
ΜΑΝΩΛΗΣ Ι., σελ. 10346, 10347
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 10342
ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ Π., σελ. 10336, 10337
ΜΠΕΖΑΣ Α., σελ. 10370, 10371, 10372
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α., σελ. 10343, 10344, 10375
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π., σελ. 10350
ΣΟΥΡΛΑΣ Γ., σελ. 10347
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε., σελ. 10352, 10353
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ., σελ. 10334
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ., σελ. 10352
ΦΙΛΙΝΗ Α., σελ. 10346
ΦΛΩΡΙΝΗΣ Α., σελ. 10348

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΝΕ'

Τετάρτη 4 Ιουνίου 2008 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 4 Ιουνίου 2008, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.31' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΕΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 3 Ιουνίου 2008 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΠΝΔ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 3 Ιουνίου 2008, σε ό,τι αφορά την ψηφίση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Αναθεώρηση των διατάξεων περί κυρώσεων του ν.δ 136/1946 «Περί Αγορανομικού Κώδικα» και άλλες διατάξεις».)

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Αύξηση συντάξεων του Δημοσίου, εισοδηματική πολιτική έτους 2008 και άλλες διατάξεις».

Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε επί της αρχής στη χθεσινή συνεδρίαση. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου καθώς και οι τροπολογίες ως μία ενότητα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, και οι τροπολογίες θα συζητηθούν μαζί;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ναι, όλα μαζί. Αυτό έχει ακουστεί και από χθες.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Ηλίας Καλλιώρας.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι η εισοδηματική πολιτική του 2008 γίνεται σ' ένα διεθνές πλαίσιο και μια διεθνή συγκυρία, η οποία είναι μία εξαιρετικά δύσκολη περίοδος για όλο τον πλανήτη. Και μάλιστα, να πω ότι η Αμερική έχει πολύ περισσότερα προβλήματα από την Ευρώπη και η Ελλάδα έχει πολύ λιγότερα προβλήματα από τους Ευρωπαίους εταίρους. Γιατί πρέπει να λέγονται και αυτά. Σκεφθείτε μόνο ότι το βαρέλι το πετρέλαιο το 2003 -για να μην πω κανένα άλλο στοιχείο- ήταν στα 23 δολάρια. Σήμερα, τη στιγμή που μιλάμε, και τον τελευταίο μήνα έχει κυμανθεί στα 130 με 135 δολάρια. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει μια εξαιρετικά αρνητική συγκυρία και δυστυχώς μέσα σ' αυτή τη συγκυρία προσπαθεί η Κυβέρνηση να εξαντλήσει όλες τις δυνατότητες και τα περιθώρια που έχει για να κάνει την εισοδηματική πολιτική της.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μιλώντας και στον λαό γενικότερα,

στους Έλληνες, σας λέω και σας λέμε ότι είναι αλήθεια και γνωρίζουμε ότι οικογένειες έχουν πάρα πολλά προβλήματα. Πασχίζουμε για τα θέματα της ανεργίας, της φτώχειας και της ακρίβειας. Αυτά είναι τα τρία στοιχεία, τα οποία συνθέτουν την εικόνα και αν θέλετε, τη βάση πάνω στην οποία εργαζόμαστε για να βοηθήσουμε τις Ελληνίδες και τους Έλληνες να έχουν καλύτερη ζωή και την καθημερινότητά τους.

Άρα, λοιπόν, σας λέμε ευθέως ότι είναι δύσκολος ο δρόμος. Συνεχίζουμε αυτή την ανηφόρα όλη η Γη, όλος ο πλανήτης, αλλά μετά βεβαιότητας σας λέμε ότι ακόμη και σ' αυτήν τη δύσκολη συγκυρία η Νέα Δημοκρατία γνωρίζει πού πάει, πώς θα προχωρήσει και ποιους στόχους έχει θέσει για να υλοποιησει.

Θα ήθελα να μπω και στα άρθρα, γιατί σήμερα συζητούμε για τα άρθρα στην Ολομέλεια, για την εισοδηματική πολιτική και τις αυξήσεις των συντάξεων κι όχι μόνο. Αγαπητοί συνάδελφοι, στο άρθρο 1 -για να μπω κατευθείαν στα άρθρα- που αφορά τον καθορισμό επιδόματος εξομάλυνσης πρέπει να σας πω ότι κάνουμε το καλύτερο. Το σύνολο που η Κυβέρνηση δίνει με το σχέδιο νόμου είναι 5% για τους συνταξιούχους και 4,5% για τους μισθωτούς από 1 Ιανουαρίου 2009.

Θα ήθελα να πω όμως, για να καταλάβουμε τις διαφορές, κάποια λίγα στοιχεία για να δείτε ότι η εισοδηματική πολιτική που ακολουθήσαμε μέχρι σήμερα έχει φέρει αποτέλεσμα. Και θα πω δυο-τρία παραδείγματα προς αυτή την κατεύθυνση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όταν αναλάβαμε το 2003, για να δείτε τις διαφορές, ο κατώτατος μισθός τότε, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του κράτους, ήταν 398 ευρώ. Το 2008 είναι 711 ευρώ, για την Υποχρεωτική Εκπαίδευση.

Αν πάμε στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση από 484 ευρώ που ήταν -τα λέω για να καταλάβουμε όλοι τη διαφορά- σήμερα, με αυτό που ψηφίζουμε, είναι 830 ευρώ. Επίσης, σήμερα ψηφίζουμε 938 ευρώ κατώτατο μισθό για την Τεχνολογική Εκπαίδευση για το 2008. Ήταν 570 ευρώ. Και επίσης επί Νέας Δημοκρατίας βρήκαμε 592 ευρώ το 2003 τον κατώτατο μισθό για την Πανεπιστημιακή Εκπαίδευση και σήμερα, αυτό που ψηφίζουμε δηλαδή, ισοδυναμεί με 985 ευρώ.

Αυτά και μόνο δείχνουν τη μεγάλη διαφορά που υπάρχει και η Κυβέρνηση κάνει ό,τι μπορεί, τα αδύνατα δυνατά για να βοηθήσει τους μισθωτούς.

Πρέπει να σας πω και το εξής: Δεν κάνω συγκρίσεις μόνο με την έννοια της αντιπολιτευτικής τακτικής που προφανώς, εμμέσως, ενέχει και αυτό το στοιχείο. Θέλω όμως να πω ότι από το 1997 μέχρι το 2003, δηλαδή για τους μισθούς του 2004 σε σχέση με τις αυξήσεις που είχε δώσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., εμείς δίνουμε 4,5% με 5% στους μισθούς. Καμμία χρονιά δεν είχε περάσει,

πλην δύο ετών του 1997 και του 2004, πάνω από 2,5%. Ήταν ή 2% ή 2,5%.

Και βέβαια, σήμερα εμείς θα ακούσουμε κριτική για το 5% ή για το 4,5% σε συντάξεις και μισθούς αντίστοιχα. Το αναφέρω για να καταλαβαίνουμε τις διαφορές και για να έχουμε απλά αντίληψη και συναντίληψη για το τι θέματα συζητούνται σήμερα.

Επίσης, στο άρθρο 3 για τα θέματα τα δικά μας των Βουλευτών να αναφέρω ότι είναι πολύ καλή η διάρθρωση της διάταξης, διότι χρειάζεται ο κάθε Βουλευτής πλέον να εκλεγεί τρεις φορές, να συμπληρώσει δηλαδή τα οκτώ έτη, για να μπορέσει να συμπληρώσει τον ελάχιστο χρόνο βουλευτικής θητείας από τέσσερα χρόνια που ήταν πριν. Είναι μια δίκαιη διάταξη. Ανταποκρίνεται και καθρεπτίζει το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, όπου πλέον και οι Βουλευτές και σ' αυτήν την περίπτωση αλλά και μετά το 1993 όλοι εξέρχονται στα εξήντα πέντε χρόνια από τη διαδικασία. Πλέον μπαίνουν στη σύνταξη –επαναλαμβάνω– και οι Βουλευτές από τα 65 και από το 1993 από την προηγούμενη διάταξη που υπήρχε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να σταθώ στο άρθρο 4, το οποίο έχει μια ιδιαίτερη σημασία και ξεχωριστή ταυτόχρονα. Το άρθρο 4 αφορά τους συνταξιούχους αναπήρους ειρηνικής περιόδου. Έρχεται η Νέα Δημοκρατία μετά από πολλά χρόνια και εξομοιώνει τους αναπήρους ειρηνικής περιόδου είτε του αντιδικτατορικού αγώνα είτε αγωνιστών του Δημοκρατικού Στρατού είτε αναπήρων πολέμου αμάχου πληθυσμού και αναπήρων αμάχου πληθυσμού. Όλες αυτές οι κατηγορίες πλέον εξισώνονται με τους συνταξιούχους που πολέμησαν. Δηλαδή, έχουμε πλέον εξομολόγηση όλων των συνταξιούχων που σημαίνει ότι η ρύθμιση είναι λογική, είναι δίκαιη και προσφέρει παροχές αντίστοιχες με των συνταξιούχων πολεμικής περιόδου.

Ακόμη, μία ξεχωριστή σημασία και νότα υπάρχει στο ίδιο άρθρο, το άρθρο 4, στο τρίτο εδάφιο, όπου συζητούνται και όπου αναφέρονται τα γεγονότα της Κύπρου με ξεχωριστή σήμερα σημασία. Το συγκεκριμένο άρθρο μετά από τριάντα τέσσερα χρόνια, έχει αναφορά στα γεγονότα του 1974, Ιούλιο και Αύγουστο. Επίσης, έχει αναφορά στο 1964 στην Τυληρία και Λευκωσία και επίσης στο 1967 στην Κοφίνου και Αγίους Θεοδώρους.

Έρχεται, δηλαδή, η ελληνική πολιτεία και οι στρατιωτικοί που έχουν αποβιώσει ή θεωρούνται αγνοούμενοι εξαιτίας της εμπλοκής σε τρεις διαφορετικές περιόδους –επαναλαμβάνω– στην Κύπρο και τακτοποιεί πλέον εθνικά και ηθικά αυτό το ζήτημα. Είναι θέμα εθνικό και επαναλαμβάνω ότι μετά από τριάντα τέσσερα χρόνια, κυρία Πρόεδρε, δίνεται στην πατρίδα μας αυτή η δυνατότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πρέπει να σας πω ότι πριν λίγες μέρες παρουσίασα το βιβλίο του στρατηγού Πανουργιά, ο οποίος κάνει ειδική αναφορά. Μιλάει για τα γεγονότα της Κοφίνου και των Αγίων Θεοδώρων και την αποχώρηση της Ελληνικής Μεραρχίας με τη μεγάλη «συζήτηση» –εντός εισαγωγικών– της 29ης Νοεμβρίου 1967.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Θέλω λοιπόν –ευχαριστώντας σας, κυρία Πρόεδρε– να πω ότι όλα τα άρθρα τείνουν και συγκλίνουν προς μία κατεύθυνση, να εξαντλήσουμε όλα τα όρια που έχουμε και να κάνουμε το καλύτερο δυνατόν για τους Έλληνες πολίτες.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 5 Ιουνίου 2008.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού Βουλής)

1. Η με αριθμό 1015/2.6.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σίμου Κεδίκογλου προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων

και Εσωτερικών, σχετικά με το οδικό δίκτυο του Νομού Ευβοίας κ.λπ.

2. Η με αριθμό 1028/2.6.2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κυρίας Παρασκευής Χριστοφιλοπούλου προς την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τις αυξήσεις των μισθών στους εργαζόμενους στην Εθνική Τράπεζα, την κλαδική σύμβαση στον τραπεζικό τομέα κ.λπ..

3. Η με αριθμό 1014/2.6.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Γκατζή προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τις κινητοποιήσεις των κατοίκων στον Ατμοηλεκτρικό Σταθμό της Δ.Ε.Η. Αγίου Δημητρίου Κοζάνης κ.λπ..

4. Η με αριθμό 1025/2.6.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Φωτίου Κουβέλη προς τους Υπουργούς Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των οικιστών του Ηλιακού Χωριού της Πεύκης, την αναβάθμιση της περιοχής κ.λπ.

5. Η με αριθμό 1021/2.6.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλία Πολατίδη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την άγνοια των Ελλήνων μαθητών για τις Εθνικές μας Επετείες κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1019/2.6.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Μιχαήλ Κατρίνη προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την επέκταση της διάταξης για κατ' εξαίρεση μετάθεση πυρόπληκτων στρατευσίμων του Νομού Ηλείας για όλες τις ΕΣΣΟ που θα καταταγούν το 2008.

2. Η με αριθμό 1023/2.6.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαράλαμπου Χαράλαμπος προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Δικαιοσύνης, σχετικά με τις κινητοποιήσεις των κατοίκων της Λευκίμμης Κέρκυρας για τη δημιουργία Χ.Υ.Τ.Α. στην περιοχή, την επέμβαση της αστυνομίας κ.λπ..

3. Η με αριθμό 1026/2.6.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Περικλή Κοροβέση προς τους Υπουργούς Μεταφορών και Επικοινωνιών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την προστασία των πεζών κ.λπ.

4. Η με αριθμό 1022/2.6.2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Δήμητρας Αράπογλου προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, σχετικά με τη βελτίωση του προβλήτα Φανερωμένης Σαλαμίνας κ.λπ..

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα ένας μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί-δασκάλοι από το 17ο Δημοτικό Σχολείο Αγίου Δημητρίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Κουτμερίδης.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ, αλλά ζητώ λίγο την ανοχή σας, γιατί μιλάμε για ένα πολύ σημαντικό θέμα και νομίζω ότι τα οκτώ λεπτά δεν θα με φτάσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Οι χρόνοι είναι συγκεκριμένοι. Από τη δευτερολογία σας θα πάρετε χρόνο.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας τη συζήτηση για την εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης....

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μας δίνετε οκτώ λεπτά για τα άρθρα; Είναι περισσότερα τα άρθρα από τα λεπτά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Δεν το καθορίζω εγώ. Αυτός, κύριε συνάδελφε, είναι ο Κανονισμός της Βουλής. Εν πάση περιπτώσει, μια ανοχή στους εισηγητές ενός λεπτού δίνεται πάντα.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, ο χρόνος ξεκινάει από την αρχή, για να μην έχετε και παράπονο.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη συζήτησή μας για την εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης παρακολουθώ τους συναδέλφους και τις συναδέλφους της Πλειοψηφίας και εμμέσως πλην σαφώς υπαινίσσονται πως αυτές οι αυξήσεις που δίδονται, δίδονται γιατί τέτοια είναι η Δημόσια Διοίκηση και γιατί έχουμε μια Δημόσια Διοίκηση, η οποία δεν αξίζει και να πάρει περισσότερα.

Θέλω να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Η συζήτησή μας αφορά την εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης για τους συνταξιούχους του δημοσίου και για τους δημοσίους υπαλλήλους και δεν αφορά την αξιολόγηση της Δημόσιας Διοίκησης. Γιατί, επί της αξιολόγησης της Δημόσιας Διοίκησης κι εμείς έχουμε να καταθέσουμε πως συμφωνούμε ότι υπάρχει μια δυσκίνητη γραφειοκρατική, αναποτελεσματική και απαρχαιωμένη Δημόσια Διοίκηση.

Όμως αυτό και πάλι είναι ευθύνη της Κυβέρνησης, η οποία κυβερνά τη χώρα μας τεσσεράμισι χρόνια και υποσχέθηκε επανίδρυση του κράτους και αντί για επανίδρυση του κράτους, έχουμε την εγκαθίδρυση του κομματικού και πελατειακού τους κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταθέσαμε τη θέση μας πως καταψηφίζουμε επί της αρχής την εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης για το 2008.

Μιλώντας επί των άρθρων, στο πρώτο άρθρο γίνεται ο καθορισμός του επιδόματος εξομάλυνσης. Εδώ, η Κυβέρνηση προτείνει αύξηση 3% από 1 Ιανουαρίου 2008 για τους συνταξιούχους του δημοσίου και 2% από 1 Οκτωβρίου 2008. Αυτά τα δύο ποσοστά με έναν δικό της αυθαίρετο τρόπο τα προσθέτει και μιλά για αυξήσεις στους συνταξιούχους της τάξεως του 5% ότι δήθεν, καλύπτουν τα επίπεδα του πληθωρισμού.

Επίσης, στη συνέχεια γίνεται ένας επανακαθορισμός του επιδόματος εξομάλυνσης, δηλαδή προσθέτει στις βασικές αποδοχές το 1/3 του κινήτρου απόδοσης, αλλά στη συνέχεια μειώνει το επίδομα εξομάλυνσης. Κατ' ουσίαν, δηλαδή, δεν έχουμε κανένα όφελος για τους συνταξιούχους.

Η δική μας πρόταση είναι να προστεθεί το 1/3 του κινήτρου απόδοσης στις βασικές αποδοχές, αλλά να μη μειωθεί το επίδομα εξομάλυνσης. Γι' αυτό καταψηφίζουμε το άρθρο 1.

Το άρθρο 2, το οποίο είναι συνέχεια του άρθρου 1, αφορά την έκταση εφαρμογής του νομοσχεδίου. Αφορά τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α., τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τον Ο.Σ.Ε. και τους εργαζόμενους στα ασφαλιστικά ταμεία.

Το άρθρο 3, όπου ρυθμίζονται συνταξιοδοτικά θέματα των Βουλευτών, θεωρούμε ότι βρίσκεται προς τη σωστή κατεύθυνση και το ψηφίζουμε μιας και έχουμε νέα δεδομένα τα οποία έχουν να κάνουν με την πρόσφατη πρωτοβουλία και ψήφιση του ασφαλιστικού νομοσχεδίου από την Κυβέρνηση. Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο προβλέπει αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης για τους εργαζόμενους και κυρίως για τις μητέρες και ένεκα αυτού του λόγου θεωρούμε ότι είναι λογικό και εμείς οι Βουλευτές να δείξουμε έμπρακτα τη συμπαράστασή μας και το πως στηρίζουμε το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας. Θεωρούμε ότι η αύξηση των ορίων θεμελιώσης σύνταξης για τους Βουλευτές από τα τέσσερα στα οκτώ χρόνια βρίσκεται προς τη σωστή κατεύθυνση.

Όσον αφορά την άλλη πρωτοβουλία που με τη νέα τάξη πραγμάτων και με την άρση του ασυμβίβαστου, δίνεται η δυνατότητα στους Βουλευτές να ασκούν κάποια δραστηριότητα, με την παρατήρηση και τη διευκρίνιση που έγινε από τον Πρόεδρο της Βουλής, θεωρούμε ότι βρίσκεται προς τη σωστή κατεύθυνση το ότι καταβάλλονται οι ασφαλιστικές εισφορές των Βουλευτών για τη χρονική περίοδο 2003 έως 31 Ιουλίου 2008 -δηλαδή την περίοδο που ίσχυε το ασυμβίβαστο των Βουλευτών- και ότι από 1 Αυγούστου 2008 θα ισχύει το παλιό καθεστώς.

Επίσης, το άρθρο 4 που αφορά θέματα πολεμικών συνταξιοδότησεων και αναπήρων ειρηνικής περιόδου, θεωρούμε πως βρίσκεται προς τη σωστή κατεύθυνση, έστω και αν αυτή η πρωτοβουλία λαμβάνεται με καθυστέρηση πολλών χρόνων.

Όσον αφορά το κεφάλαιο Β' που αναφέρεται στην εισοδηματική πολιτική, το άρθρο 5 για την αναπροσαρμογή των βασικών μισθών το καταψηφίζουμε. Εδώ είναι ο πυρήνας της εισοδηματικής πολιτικής της Κυβέρνησης που μιλάει για αυξήσεις της τάξεως του 2,5% από 1 Ιανουαρίου 2008 για τους δημοσίους υπαλλήλους και 2% από 1 Οκτωβρίου 2008.

Βεβαίως και εδώ πάλι η Κυβέρνηση με τη δική της μεταρρυθμιστική λογική και αντίληψη -ή, αν θέλετε, με τα δικά της μαθηματικά, γιατί έχουμε γνώση και από το παρελθόν πως το 0+0=14- προσθέτει και σήμερα μ' έναν αυθαίρετο τρόπο αυτά τα δυο ποσοστά, δηλαδή το 2,5% και το 2% και μιλάει για αυξήσεις 4,5% στους δημοσίους υπαλλήλους που καλύπτουν δήθεν τα όρια του πληθωρισμού.

Βέβαια αντιλαμβάνεστε ότι καταψηφίζουμε το άρθρο 5.

Το ίδιο γίνεται και στο άρθρο 6 που αφορά την ενσωμάτωση του κινήτρου απόδοσης. Και εδώ, πραγματικά υπάρχει ένα «μνημείο» ασυνέπειας της Κυβέρνησης, καθώς με δικό της νόμο το 2007 ψήφισε να δίδεται στους υπαλλήλους των περιφερειών του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ένα επίδομα. Και σήμερα έρχεται, πάλι με ένα δικό της αυθαίρετο τρόπο και καταργεί αυτό το επίδομα, το οποίο θα έλεγα ότι δόθηκε εκ παραδρομής μόνο σε δυο Δ.Υ.Π.Ε. της Ελλάδας, στο πρώτο και στο δεύτερο Δ.Υ.Π.Ε. της Θεσσαλονίκης.

Και σήμερα έρχεστε, κύριε Υπουργέ και ζητάτε από αυτούς τους εργαζόμενους να επιστρέψουν από τα χρήματα πίσω. Δεν ξέρω, χωρίς τη δική τους ευθύνη τους δόθηκε το επίδομα το οποίο εσείς ψηφίσατε και σήμερα τους ζητάτε να επιστρέψουν αυτά τα χρήματα;

Όσον αφορά το άρθρο 7 για την πρόσθετη αμοιβή του προσωπικού της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, θεωρούμε ότι αυτό είναι άδικο. Γι' αυτό έχουμε καταθέσει μια τροπολογία η οποία αφορά την επέκταση αυτού του επιδόματος και στους υπαλλήλους οι οποίοι εργάζονται στις Γενικές Γραμματείες του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Δεν ξέρω εσείς γιατί δίνετε αυτό το επίδομα μόνο στους υπαλλήλους οι οποίοι εργάζονται στην Κεντρική Υπηρεσία του συγκεκριμένου Υπουργείου.

Το άρθρο 8, το οποίο αφορά τον επανακαθορισμό των επιδομάτων των υπαλλήλων των Ο.Τ.Α., θεωρούμε ότι βρίσκεται προς τη σωστή κατεύθυνση και το ψηφίζουμε.

Όσον αφορά το άρθρο 9 που αφορά την αναπροσαρμογή των επιδομάτων, κύριε Υπουργέ, θέλω να ξέρετε ότι από την ημέρα που έγινε γνωστό ότι θα είμαι ο εισηγητής του νομοσχεδίου που αφορά την εισοδηματική ή, αν θέλετε, την επιδοματική πολιτική της Κυβέρνησης, έχουν έρθει πάρα πολλοί φορείς, πάρα πολλοί σύλλογοι και μου έχουν καταθέσει μια σειρά από αιτήματα για επιδόματα τα οποία ζητούν από την Κυβέρνηση.

Μ' αυτήν την επιδοματική αντίληψη και λογική που έχετε, νομίζω ότι θα πρέπει να ικανοποιήσετε όλα τα αιτήματα αυτών των φορέων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης για το 2008 είναι πραγματικά μια κοροϊδία προς τους συνταξιούχους και τους δημοσίους υπαλλήλους. Η Κυβέρνηση από τη μια πλευρά είναι ανίκανη να τους προστατεύσει από την ανεξέλεγκτη ακρίβεια και από την άλλη τους δίνει αυξήσεις οι οποίες είναι πολύ κατώτερες του πληθωρισμού. Η Κυβέρνηση αντί να υλοποιήσει την υπόσχεση και τη δέσμευσή της για την ψήφιση ενός νέου ενιαίου μισθολογίου, επιδίδεται σ' έναν άναρχο επιδοματικό «πλειστηριασμό» μοιράζοντας φιλοδωρήματα σε όλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης για το 2008 μαζί με μια επιδοματική αναρχία που υπάρχει σ' ένα μόνο κατ' ευφημισμένον ενιαίο μισθολόγιο, συνθέτουν τα κύρια χαρακτηριστικά μιας μισθολογικής πολιτικής της Κυβέρνησης που αποτέλεσμα έχει την αύξηση των εισοδηματι-

κών ανισοτήτων και τη μεγέθυνση των εισοδηματικών απωλειών.

Η Κυβέρνηση μ' αυτήν την εισοδηματική πολιτική ολοκληρώνει τον κύκλο της οικονομικής της πολιτικής εδώ και τεσσεράμισι χρόνια που αποτέλεσμα έχει την παρατεταμένη λιτότητα, τα αντιλαϊκά μέτρα, την άδικη διανομή του πλούτου, την ανεξέλεγκτη ακρίβεια, την υπερχρέωση των νοικοκυριών και την επέκταση της φτώχειας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εμείς προτείνουμε ένα νέο, πραγματικά, ενιαίο μισθολόγιο με τις ονομαστικές αυξήσεις τουλάχιστον στο ύψος του πληθωρισμού. Προτείνουμε τη διατήρηση της αγοραστικής δύναμης για τα ελληνικά νοικοκυριά με τον έλεγχο της αγοράς και τον έλεγχο της ακρίβειας και προτείνουμε την κάλυψη των βασικών αναγκών με τα δημόσια αγαθά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας χρειάζεται μια άλλη οικονομική πολιτική που να στηρίζει την παραγωγική βάση, να διευκολύνει την παραγωγή πλούτου και κυρίως αυτόν τον πλούτο να τον διανέμει δίκαια, προκειμένου να δημιουργήσουμε έτσι τις βάσεις για μια δίκαιη κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Σοφία Κаланτιδου.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Στην τοποθέτησή μας επί της αρχής παρουσιάσαμε στοιχεία που στοιχειοθετούν τη σκληρή αντιλαϊκή πολιτική που εφαρμόζει η Νέα Δημοκρατία ακολουθώντας την πολιτική παλαιότερων κυβερνήσεων, δηλαδή και την πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ., στο δρόμο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο δρόμο της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Δεν θέλω να επεκταθώ με λεπτομέρεια στο γενικό ζήτημα, γιατί νομίζω ότι το καλύψαμε χθες στη συζήτηση επί της αρχής. Όμως και στη συζήτηση άρθρο προς άρθρο πρέπει να πούμε ότι εμείς δεν περιμέναμε από αυτήν την αντιλαϊκή Κυβέρνηση να φέρει ένα νομοσχέδιο που θα είναι φιλολαϊκό, που θα ακουμπάει ή θα αγγίζει τα προβλήματα των εργαζομένων και μάλιστα των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα και των συνταξιούχων.

Έτσι, λοιπόν, τοποθετηθήκαμε και στην επιτροπή και δεν άλλαξε τίποτα και στη συζήτηση στην Ολομέλεια.

Καταψηφίζουμε το άρθρο 1, που μιλάει για το επίδομα εξομάλυνσης. Θεωρούμε όχι απλώς ότι εμπαίζει τους συνταξιούχους, αλλά δεν επιτελεί ούτε στο ελάχιστο το σκοπό του, δηλαδή τη μείωση της εισοδηματικής απώλειας που έχουν οι συνταξιούχοι.

Εμείς ζητάμε συντάξεις που να καλύπτουν τις ανάγκες και αυτές οι συντάξεις, να καλύπτουν τις σύγχρονες ανάγκες των συνταξιούχων, να προέρχονται –δεν γίνεται αλλιώς– από μισθούς που καλύπτουν τέτοιες συντάξεις.

Εμείς ζητάμε να υπάρχουν ρυθμίσεις που να συμβάλλουν στην καλύτερευση της ζωής της καθημερινότητας των συνταξιούχων, όπως δωρεάν φάρμακα, μείωση του Φ.Π.Α. στα είδη λαϊκής κατανάλωσης ή -αν θέλετε- κατάργησή του.

Στο άρθρο 3 είναι ευκαιρία ξανά να πούμε τη δική μας θέση. Είναι σημαντικό να πούμε ότι εμείς μιλούμε για κατάργηση της βουλευτικής σύνταξης. Δεν το λέμε αυτό δημαγωγικά, για να γίνουμε αρεστοί. Ούτε έχουμε την αυταπάτη ότι απ' αυτά τα χρήματα θα λύνονταν τα προβλήματα του ελληνικού λαού ή, αν θέλετε, του ασφαλιστικού μας συστήματος. Εκφράζει τη δική μας αντίληψη για το τι είναι Βουλευτής.

Για μας είναι ένας καταμερισμός δουλειάς, όπως ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος, το μέλος που κινητοποιείται σ' ένα μαζικό φορέα. Σε συνθήκες λαϊκής εξουσίας ο Βουλευτής πρέπει να δουλεύει. Πρέπει στον ελεύθερο χρόνο του να ασχολείται με το κοινοβουλευτικό έργο. Πρέπει να ελέγχεται και να ανακαλείται όχι απλώς μόνο σε κάθε εκλογές, αλλά όποτε δεν υπηρετεί το λαϊκό συμφέρον.

Η συνταξιοδότηση, λοιπόν, των Βουλευτών να γίνεται από τα αντίστοιχα ταμεία του κλάδου τους, του κλάδου στον οποίο δούλεαν και πιθανότατα να επιστρέψουν και να δουλέψουν, όταν δεν θα είναι Βουλευτές.

Θεωρούμε ότι το άρθρο 4 βρίσκεται σε μία θετική κατεύθυνση. Είναι από τα άρθρα που θα υπερψηφίσουμε, γιατί δικαιώνει τη στάση των αγωνιστών σε ειρηνική περίοδο. Πιστεύουμε ότι έρχεται πολύ αργά. Θα ικανοποιήσει πρώτα απ' όλα ηθικά τις οικογένειες των αγνοούμενων της Κύπρου, αλλά και τις οικογένειες και τους αγωνιστές του Δημοκρατικού Στρατού. Είχαμε υποχρέωση να το κάνουμε νωρίτερα. Έχουμε υποχρέωση ή μάλλον έχετε υποχρέωση ως κράτος να αναζητήσετε τους αγνοούμενους. Έχετε υποχρέωση πάντα να στέκεστε στο πλευρό των αγωνιστών.

Άλλωστε αυτοί οι αγωνιστές και, αν θέλετε, οι αγωνιστές του Δημοκρατικού Στρατού έχουν αποδείξει με το αίμα τους πως αγαπάνε αυτήν την πατρίδα. Δυστυχώς, πολλοί λίγοι ζουν, για να ικανοποιηθούν απ' αυτήν τη θετική ρύθμιση.

Πηγαίνουμε τώρα στην εισοδηματική πολιτική. Θεωρούμε ότι είναι μια αντιλαϊκή πολιτική, μια πολιτική επιδοματική. Συνεχίζεται αυτή η επιδοματική πολιτική. Στην ουσία κρατά το βασικό μισθό σε πολύ χαμηλά επίπεδα. Διαιρεί τους εργαζόμενους. Τους έχει σε μια περιέργη ομηρία, που βοηθάει ίσως μόνο τα κοινοβουλευτικά αστικά κόμματα. Εμείς απαιτούμε και διεκδικούμε μαζί με τους συνδικαλιστικούς φορείς ο βασικός μισθός να καλύπτει τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων. Σήμερα, λέμε ότι αυτός ο βασικός είναι 1400 ευρώ και απ' αυτόν απορρέει 1120 ευρώ κατώτερη σύνταξη.

Λέμε ότι όλα τα επιδόματα πρέπει να ενσωματωθούν σ' αυτόν το βασικό μισθό. Αν ενσωματωθούν τα επιδόματα στο βασικό μισθό και εάν ο βασικός μισθός ξεκινά από 1400 ευρώ, που σήμερα εμείς θεωρούμε ότι είναι το όριο κοντά στη φτώχεια και εάν τα μόνα επιδόματα που δεχόμαστε εμείς είναι το οικογενειακό επίδομα για τους παντρεμένους, το ανθυγιεινό επίδομα γι' αυτούς που δουλεύουν σε ανθυγιεινή εργασία και το επίδομα θέσης, που έχει σχέση με τη θέση και τις σπουδές που έχουν οι εργαζόμενοι, είναι τα μόνα επιδόματα που θα δεχθούμε σε αυτήν την περίπτωση.

Κίνητρο απόδοσης. Πραγματικά δίνουμε για να πάρουμε μετά περισσότερα. Δεν θα μιλήσω. Όμως, την παράγραφο 2 του άρθρου 6 τη θεωρούμε πραγματικά προκλητική. Καταργείται το επίδομα ειδικής απασχόλησης. Δεν το θεωρώ κακό που και εγώ, αλλά και το κόμμα μου φέρνει μέσα στη Βουλή, αλλά και συζητούνται, αφού πρέπει να συζητηθούν, ζητήματα που βάζουν οι συνδικαλιστικοί φορείς, που βάζουν οργανωμένοι εργαζόμενοι. Δεν είναι πραγματικά αυτό μεμπτό. Ίσα-ίσα σ' αυτήν την Αίθουσα τέτοια αιτήματα θα έπρεπε να έρχονται και έτσι έπρεπε να φερόμαστε, γιατί πίσω μας έχουμε αυτούς που ψήφισαν τα κόμματά μας, αυτούς που ψήφισαν και εμάς.

Η επιμονή σας, λοιπόν, στην άδικη κατάργηση, για μένα, βάζει ερωτήματα. Και πραγματικά -και απ' αυτά για τα οποία ενημερωθήκαμε από τους εργαζόμενους- μήπως πιστεύετε ότι δεν προσφέρουν έργο οι υγειονομικές υπηρεσίες; Ή μήπως και μέσα απ' αυτόν το δρόμο πάμε να απαξιώσουμε το δημόσιο σύστημα υγείας και να το αδυνατίσουμε ακόμη παραπάνω;

Υπάρχουν επιδόματα που δίνονται και εξαιρούνται άλλοι αποσπασμένοι. Μιλήσαμε με λεπτομέρειες στην επιτροπή. Ή τελικά υποστηρίζουμε αυτά τα επιδόματα –δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς– γιατί συμβάλλουν στην αύξηση του πενιχρού μισθού τους. Τουλάχιστον, να το παίρνουν οι ίδιοι. Εδώ οι εργαζόμενοι χωρίζονται στα κτήρια ή αν ο ένας δουλεύει εκεί ή ο άλλος είναι αποσπασμένος.

Πραγματικά, θα ψηφίσουμε τις αυξήσεις που δίνονται στα επιδόματα για τους Ο.Τ.Α.. Θεωρούμε ότι είναι πενιχρή η αύξηση. Παρ' όλα αυτά δεν μπορούμε να διαφωνήσουμε. Όμως, πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι δεν έχουμε βαρέα και ανθυγιεινά. Έχουμε αναρίθμητους συνταξιούχους. Ανταλλάσσουμε τη φτώχεια. Τους βάζουμε στην ουρά της ανεργίας εναλλάξ.

Εμείς τι θέλουμε; Θέλουμε πλήρεις σχέσεις εργασίας αορίστου χρόνου, που να καλύπτουν τις ανάγκες. Θέλουμε να μη μιλούμε για υπερωρίες. Οι υπερωρίες, όταν χρειάζονται, να

πληρώνονται και όχι να μιλάμε για επιδόματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτάκι μόνο, κυρία Πρόεδρε.

Θεωρούμε ότι και το ζήτημα που συμβαίνει με τους φύλακες των μουσείων και των αρχαιολογικών χώρων, αλλά και με τις καθαρίστριες είναι ένα ζήτημα που δείχνει ότι θέλετε ελαστικές μορφές εργασίας. Θέλετε και απ' αυτήν την πλευρά να έχετε τόσο χαμηλό το κόστος ακόμη και στο δημόσιο, με κίνδυνο και η δουλειά να μη γίνεται καλά.

Το άρθρο 10 είναι ένα χαριστικό άρθρο προς τις τράπεζες. Είμαστε ενάντια. Λέμε ότι οι τράπεζες αντέχουν. Είναι οι μόνες που κερδοφορούν. Πρέπει να φορολογούνται. Θεωρούμε ότι αυτή η διάταξη πρέπει να μην υπάρχει στο νομοσχέδιο.

Δεν θα καταχραστώ το χρόνο. Θα χρειαστώ, όμως, ένα λεπτό, για να πω ότι η χθεσινή συζήτηση –και επιτρέψτε μου να πω ότι στο πρόσωπό σας σέβομαι όλους τους εργαζόμενους και όλους του πολίτες που ψήφισαν όλους τους Βουλευτές- μένα δεν με βοήθησε καθόλου.

Χθες άκουσα από πολλούς ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας πως οι πολίτες αρχίζουν να απολαμβάνουν τα αποτελέσματα της πολιτικής μας και πως ο ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας είναι διπλάσιος της Ευρωζώνης. Και εγώ ζω μια καθημερινότητα σκληρή για τους εργαζόμενους. Βλέπουμε καθαρά –και το βλέπουν και οι εργαζόμενοι- ότι αυτή η ανάπτυξη δεν υπάρχει στη ζωή τους. Δεν τη βλέπουν ούτε σε μία πτυχή της ζωής τους! Και βέβαια, φταίει η Νέα Δημοκρατία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε, κυρία Κаланτιδου.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Από την άλλη το Π.Α.ΣΟ.Κ. λέει ότι φταίει η Νέα Δημοκρατία. Προέκυψαν όλα τα δεινά μετά τα τέσσερα χρόνια διακυβέρνησης. Μαθαίναμε ο ένας στον άλλο αριθμητική για τα ποσοστά και θα ήθελα αυτήν την αριθμητική οι συνάδελφοι από το Π.Α.ΣΟ.Κ. να τη μάθουν και στα στελέχη και στους συνδικαλιστές του Π.Α.ΣΟ.Κ., γιατί την ίδια αριθμητική είχαμε και με τη σύμβαση της Γ.Σ.Ε.Ε., δηλαδή 11,5%.

Ευχριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Δεν θα αναφερθώ γενικότερα στην εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης. Μιλήσαμε γι' αυτήν χθες αναλυτικά. Όμως, δεν μπορώ παρά να κάνω δύο παρατηρήσεις γι' αυτά που άκουσα χθες από τον κύριο Υφυπουργό.

Μας είπε ότι εφαρμόζει αυτήν την εισοδηματική πολιτική της άγριας λιτότητας, της λεηλασίας, της κλοπής του εισοδήματος των μισθωτών και των συνταξιούχων του δημοσίου και των συνταξιούχων όχι μόνο του δημοσίου, αλλά γενικότερα –αυτές οι αυξήσεις πάνε και γενικότερα στους συνταξιούχους- γιατί θέλουν να είναι «χρήσιμοι» –λέει- στην ελληνική κοινωνία και στη χώρα.

Χρήσιμη σε ποιους; Στους τραπεζίτες, στους βιομήχανους, στην υπερκερδοφορία των επιχειρήσεων, σ' ένα προϋπολογισμό ο οποίος είναι κομμένος και ραμμένος στην αναπαραγωγική διεύρυνση των κερδών του κεφαλαίου; Σ' αυτά θέλετε να είναι χρήσιμη;

Μας είπατε και το εξής αμίμητο. Λέτε, πού θα βρούμε τους πόρους για να κάνουμε καλύτερη εισοδηματική πολιτική;

Εγώ δεν θα πάω μακριά, κύριε Υφυπουργέ. Θα σας πω πού θα τους βρείτε. Εκεί που τους βρήκατε και χαρίσατε το Φόρο Μεγάλης Ακίνητης Περιουσίας εκατοντάδων εκατομμυρίων. Εσείς το φέρατε και το ψηφίσατε εδώ. Γιατί χαρίσατε αυτό το φόρο; Πού θα το βρείτε; Απαλλάξατε στην ουσία το φόρο κληρονομιάς για τις μεγάλες ακίνητες και κινητές περιουσίες, εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ. Εκεί θα τα βρείτε τα λεφτά. Εκεί, σ' αυτά που κάνετε για να μειώσετε τους φορολογικούς συντελεστές από το 35% στο 25% για τις ανώνυμες εταιρείες, τις μεγάλες επιχειρήσεις. Γιατί εκεί έχετε τη δυνατότητα να κάνετε απλόχερα δώρα και χαριστικές παροχές εκατοντάδων εκατομ-

μυρίων ευρώ και δεν μπορείτε εδώ να βρείτε χρήματα για να ασκήσετε μια εισοδηματική πολιτική αξιοπρέπειας και επιβίωσης;

Και δεν φτάνει που εδώ κάνετε αυτή τη λεηλασία στους μισθούς και τις συντάξεις, αλλά έρχεστε και κόβετε και επιδόματα τα οποία δίδате εσείς. Εσείς τα είχατε αποφασίσει, εσείς τα είχατε ψηφίσει. Και τα κόβετε. Και σας ρωτώ, καλά, είναι δυνατόν να επιμένετε σε μία ρύθμιση του να καταργήσετε το επίδομα ειδικής απασχόλησης για τους εργαζόμενους στις υγειονομικές περιφέρειες και να ζητάτε για όσους το πήραν την αναδρομική επιστροφή του; Είναι λογικά αυτά τα πράγματα; Αυτά είναι πρωτοφανή.

Από την πρώτη στιγμή έπρεπε να πείτε: «Το παίρνουμε πίσω αυτό το πράγμα». Επιμένετε να μας ταλαιπωρείτε, να ταλαιπωρείτε την Αίθουσα αυτή για ένα πράγμα που είναι απαράδεκτο να γίνεται, γιατί αυτοί οι άνθρωποι δεν θα...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Επιμένετε να κλείνετε το μάτι και εσείς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Σε ποιους να κλείνουμε το μάτι;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): ... (δεν ακούστηκε).

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κοιτάξτε να δείτε, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Έτσι είναι. Όλα τα αιτήματα...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αφήστε τα τώρα αυτά!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ο κατώτατος είναι 9,2%.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υφυπουργέ, θα σας δώσω το λόγο μόλις το ζητήσετε.

Συνεχίστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κρατήστε λίγο το χρόνο μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Όμως, μην κάνετε διάλογο, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Υφυπουργέ, δεν κλείνουμε σε κανέναν το μάτι. Συνεχώς το κλείνετε εσείς το μάτι σε διάφορες κατηγορίες και ακολουθείτε μια πελατειακή λογική. Εμείς σας λέμε. Κάντε τώρα ενιαίο μισθολόγιο. Καταργήστε τα επιδόματα. Ενσωματώστε τα στο βασικό μισθό. Ανεβάστε το βασικό μισθό, ώστε να είναι πραγματικός και ουσιαστικός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Αυτό κάνουμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αυτό κάνετε; Μα, πώς κάνετε αυτό το πράγμα; Το κρατάτε σε ορισμένες κατηγορίες και το κόβετε από άλλους. Μα είναι δυνατόν να το λέτε αυτό, ότι κάνετε δήθεν αντιεπιδοματική πολιτική; Και η αντιεπιδοματική πολιτική θέλει ουσιαστικές αυξήσεις, όχι αυξήσεις λεηλασίας, της τάξης του 2%. Είναι δυνατόν; Και αυτό το φέρνετε ως επιχειρήμα σε εμάς; Εσείς εξάλλου το ψηφίσατε αυτό το άρθρο. Δεν το ψηφίσαμε εμείς. Εμείς το ψηφίσαμε, γιατί το φέρατε. Όμως, δεν είναι δική μας η έμπνευση. Και να μας φέρνετε και κανένα επιχείρημα, όταν κάνετε τέτοια πράγματα.

Το δεύτερο, που αφορά το προσωπικό καθαριότητας των μουσείων, των αρχαιολογικών χώρων, είναι ότι παρά το γεγονός ότι τους υποχρεώνετε να εργάζονται με τους ίδιους όρους που εργάζεται το φυλακτικό προσωπικό, δεν καταβάλλεται η ειδική αποζημίωση πέραν του πενήνθμερου εργασίας που χορηγείτε στο φυλακτικό προσωπικό. Δηλαδή, έχουμε το φυλακτικό προσωπικό από τη μια και το προσωπικό καθαριότητας. Δύο κατηγορίες για την ίδια δουλειά και δύο άνισες αμοιβές. Τι θα κάνετε με αυτό;

Όσον αφορά το επίδομα που έχετε για τους εργαζόμενους στις Κεντρικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, εσείς το βάζετε το επίδομα αυτό -το λέτε μετεγκατάστασης- και δίνετε 3000 ευρώ. Και εν πάση περιπτώσει, ποιος κάνει πελατειακή πολιτική εδώ, οι κεντρικές υπηρεσίες και οι άλλες υπηρεσίες, οι Γενικές Γραμματείες του Υπουργείου Παιδείας; Οι Γενικές Γραμματείες Νέας Γενιάς και οι υπηρεσίες στα Πανεπιστήμια του ίδιου Υπουργείου δεν το παίρνουν. Τι λογικές είναι αυτές; Απαράδεκτες.

Όσον αφορά τους γεωλόγους του δημοσίου, δίνετε στους

γεωλόγους του Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε. το επίδομα, αλλά δεν το δίνετε σε όλους τους άλλους γεωλόγους που δουλεύουν στο δημόσιο. Γιατί αυτά τα δύο μέτρα και δύο σταθμά; Και όταν αφορά τους μηχανικούς, το παίρνουν όλοι -ανεξαρτήτως πού δουλεύουν- αυτό το επίδομα. Όμως, στους γεωλόγους υπάρχει διάκριση. Δεν έχετε μια λογική. Είστε του από δω και από κει.

Όμως, όταν εφαρμόζετε αυτήν την επιδοματική πολιτική και δεν πηγαίνετε στη λογική του ενιαίου μισθολογίου, τότε θα πρέπει και σε αυτά να κινείστε με μια ισοτιμία και όχι με διακρίσεις και επιλεκτικές παροχές επιδομάτων.

Επίσης, περιέχεται η διάταξη για το θέμα των τυφλών, οι οποίοι είναι πρώτου βαθμού συγγενείς θανόντων στο πόλεμο και έπαιρναν μια σύνταξη, την οποία κόβετε αν παντρευτούν αυτοί οι άνθρωποι. Είναι δυνατόν; Πάλι αντικίνητρο βάζετε. Δηλαδή, τιμωρείτε το γάμο. Αν παντρευτεί ο τυφλός συνταξιούχος, χάνει τη σύνταξη που έπαιρνε από τον αδελφό του ή από τον πατέρα του που ήταν θανών στο πόλεμο. Είναι δυνατόν να εφαρμόζετε αυτά τα πράγματα;

Επίσης, σας επαναφέρω κάτι το οποίο εσείς το είχατε υποσχεθεί, άλλωστε, και οι ίδιοι για το ιπτάμενο προσωπικό του Ε.Κ.Α.Β., ιατρούς και διασώστες. Ζητάμε την ισότιμη μεταχείρισή τους με όλο το ιπτάμενο προσωπικό στο δημόσιο, είτε είναι στην Αστυνομία είτε είναι στο Λιμενικό είτε είναι στην Πολεμική Αεροπορία είτε είναι στο Πολεμικό Ναυτικό. Γιατί δεν το κάνετε ως προς το συντάξιμο χρόνο τους;

Θα μιλήσω επί των άρθρων τώρα. Συγκεκριμένα, τα άρθρα 1 και 2 θα τα καταψήφισουμε, διότι εφαρμόζουν ακριβώς στους συνταξιούχους μια απαράδεκτη εισοδηματική πολιτική. Ως προς το άρθρο 3, που αφορά τα συνταξιοδοτικά θέματα των Βουλευτών, πάει η θεμελίωση σύνταξης από τα τέσσερα χρόνια στα οκτώ. Νομίζουμε ότι είναι ένα βήμα προς τη θετική κατεύθυνση. Όμως, δεν έχω καταλάβει με τη διάταξη την οποία εισήχθη, μετά τη συνταγματική αλλαγή ο κ. Σιούφας, ο Πρόεδρος της Βουλής, για το συγκεκριμένο άρθρο, τι θα γίνει τελικά. Θα πάμε συνολικά στο καθεστώς του πριν το 2003; Αυτό είναι ένα ερώτημα. Εμείς νομίζουμε ότι εκεί πρέπει να πάμε, δηλαδή, από εδώ και μπρος, επειδή καταργήθηκε και το ασυμβίβαστο από το Σύνταγμα, η Βουλή να μην καλύπτει πλέον ασφαλιστικές εισφορές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ούτε για τους δημοσious υπαλλήλους;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, δεν τους κάλυπτε πριν.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Γιατί;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και αν καλύψει τους δημοσious υπαλλήλους, δεν μπορεί να καλύψει μόνο τους δημοσious υπαλλήλους, αλλά πρέπει να καλύψει και αυτούς που είναι από τον ιδιωτικό τομέα, υπαλλήλους που είναι στο Ι.Κ.Α. κ.λπ. Δεν γίνεται να έχουμε δύο μέτρα και δύο σταθμά.

Εν πάση περιπτώσει, διευκρινίστε μας τι ακριβώς καταργείτε από τις προηγούμενες διατάξεις με την εισαγωγή της διάταξης του κ. Σιούφα, για να ξέρουμε πώς θα τοποθετηθούμε τελικά.

Ως προς το άρθρο 4 για τα θέματα των πολεμικών συνταξιούχων και αναπήρων ειρηνικής περιόδου, συμφωνούμε και θα το ψηφίσουμε. Το άρθρο 5 και το άρθρο 6 θα τα καταψήφισουμε για τους γνωστούς λόγους που είπα. Το άρθρο 7, που αφορά την πρόσθετη αμοιβή προσωπικού Κεντρικής Υπηρεσίας Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, θα το ψηφίσουμε και ζητάμε τη γενίκευσή του σε όλους τους υπαλλήλους του Υπουργείου Παιδείας, όπως είπα. Το άρθρο 8 θα το ψηφίσουμε. Είναι επανακαθορισμός επιδομάτων υπαλλήλων Ο.Τ.Α. Το άρθρο 9, την αναπροσαρμογή επιδομάτων, για το διδακτικής προετοιμασίας και εξωδιδακτικής απασχόλησης, θα το ψηφίσουμε. Εξαιρούμε, βεβαίως, την παράγραφο που αφορά την κατάργηση της υπερωριακής αποζημίωσης για το νοσηλευτικό προσωπικό. Το άρθρο 10 θα το καταψήφισουμε, διότι το άρθρο 10 δείχνει ότι υπάρχει συνέχεια του κράτους, όσον αφορά τα δώρα προς τις τράπεζες, απόλυτη συνέχεια του κράτους. Μπορεί οι κυβερνήσεις να αλλάζουν, αλλά τα δώρα προς τις τράπεζες παραμένουν ίδια και απαράλλακτα. Το άρθρο 10 είναι ένα

χαριστικό φορολογικό δώρο στους «αναξιοπαθούντες» τραπεζίτες, των οποίων τα κέρδη αυξάνονται 70% πέρυσι, 25% το πρώτο τρίμηνο και καλπάζουν εδώ και χρόνια. Ερχόσαστε και τους προσφέρετε δώρα και από την άλλη μεριά, λέτε: «Δεν έχουμε να δώσουμε μισθούς και συντάξεις, πέραν του 2%-3% κατά μέσο όρο».

Αυτή είναι η πολιτική σας. Αυτή την πολιτική σας την καταδικάζουμε. Αυτή η πολιτική σας θα ανατραπεί μέσα από κοινωνικούς αγώνες και κοινωνικά κινήματα. Σπέρνετε ανέμους και θα θερίσετε κοινωνικές θύελλες.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρία Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ναι, κύριε Υφυπουργέ. Τι χρόνο θέλετε; Για μικρή παρέμβαση;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρία Πρόεδρε, θα χρειαστώ ένα λεπτό για μια παρέμβαση σχετικά με όσα ανέφερε ο κ. Λαφαζάνης για το θέμα των διασωστών.

Γίνεται μία προσπάθεια, μέχρι τη λήξη της συνεδρίασης, να έχουμε την έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Το θέμα έχει δρομολογηθεί και βεβαίως, θα ζητήσουμε και τη συγκατάθεση του Σώματος για να καταθέσουμε τη σχετική ρύθμιση και να συμπεριληφθεί στο παρόν νομοσχέδιο.

Διαφορετικά, σε ένα επόμενο νομοσχέδιο με την έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου θα τεθεί το θέμα της ρύθμισης των διασωστών.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λ.Ο.Σ. κ. Μαυρουδής Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα ζητήματα, χωρίς να ανοίξουμε ξανά μία συζήτηση, την οποία εν πολλοίς ολοκληρώσαμε χθες επί της αρχής.

Επειδή, λοιπόν, ακούστηκε από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι αυτό είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο κανείς πρέπει να δει συγκεκριμένα και στενά, ένα νομοσχέδιο εισοδηματικής πολιτικής και δεν μπορεί αυτό να εντάσσεται στα πλαίσια μια γενικότερης συζήτησης που αφορά στην παραγωγικότητα του δημοσίου, θα ήθελα να πω ότι εγώ έχω κάθετα διαφορετική άποψη. Δεν μπορούμε να αποσυνδέσουμε το κόστος του δημοσίου από την παραγωγικότητά του. Και αυτό είναι κάτι το οποίο βεβαίως αφορά και τα στελέχη και τους υπαλλήλους του δημοσίου τομέα.

Επομένως, σαφώς πρέπει να προχωρήσουμε σε διαδικασίες αξιολόγησης, σαφώς πρέπει να προχωρήσουμε στον προϋπολογισμό προγραμμάτων, σαφώς πρέπει να συμμαζευτεί το δημόσιο και σαφέστατα –το τονίζω– στο πλαίσιο του νοικοκυρέματος πρέπει να σταματήσει η γνωστή πολιτική του διορισμού και, επομένως, της πολιτικής επιρροής μέσω του διορισμού. Καλό είναι κάποια στιγμή η πολιτική επιρροή να γίνεται διά της πειθούς, διά της ανταλλαγής επιχειρημάτων και διά της καταθέσεως πολιτικών και όχι μέσα από τη διαδικασία της χρησιμοποίησης του δημοσίου τομέα όχι για την κατ' εξοχήν δουλειά του, αλλά με τη γνωστή ρουσφετολογική λογική.

Εδώ, λοιπόν, τα πράγματα είναι ξεκάθαρα. Όσο δεν γίνεται αυτό, δεν θα υπάρχει δυνατότητα σοβαρών αυξήσεων στο δημόσιο τομέα. Όσο γίνεται αυτό, θα εξακολουθούμε να λέμε για το πόσο επιβαρύνεται ο προϋπολογισμός και για το κατά πόσο ο προϋπολογισμός δεν μπορεί να αντεπεξέλθει.

Όποιος δεν θέλει να το δει αυτό, είναι δικαίωμά του. Όμως, εγώ θέλω η δική μας θέση εδώ να είναι κρυστάλλινη.

Δεύτερον, επιδοματικές πολιτικές. Δεν μπορεί από τη μια μεριά να λέμε ότι καταδικάζουμε την επιδοματική πολιτική και ότι είναι απαράδεκτο να δίνονται αυτά τα κυριολεκτικά φαύλα επιδόματα, τα οποία έχουμε αναφέρει εδώ –το πριμ αποδοτικότητας είναι το τελευταίο, το οποίο θίξαμε και το οποίο ουσιαστικά αντιλαμβάνεστε ότι δεν έχει καμμία σχέση με την αποδο-

τικότητα και ότι είναι ένας τρόπος για να παίρνουν χρήματα- και από την άλλη αυτά να δίνονται.

Εγώ θα σας πω ένα ακόμα. Θέτω ξανά το ζήτημα των χρημάτων που παίρνουν οι υπάλληλοι του Υπουργείου Πολιτισμού μέσα από ειδικούς λογαριασμούς και με το τέχνασμα ότι αυτά τα χρήματα δίνονται για πολιτιστικές εκδηλώσεις στο σύλλογό τους. Εν συνεχεία, τα διανέμουν μεταξύ τους ως επίδομα, πρακτική η οποία ξεκίνησε επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η οποία εξακολουθεί να συνεχίζεται, αν δεν απατώμαι, μέχρι και σήμερα από τη Νέα Δημοκρατία. Δεν το καταλαβαίνω αυτό. Ή δικαιούνται ή δεν δικαιούνται. Εάν δεν δικαιούνται, δεν τα παίρνουν. Αν δικαιούνται και είναι σωστό, ενσωματώστε τα στο μισθό. Όμως, δεν μπορεί να γίνονται όλα και δεν μπορεί να γίνονται μ' αυτόν τον τρόπο.

Εδώ, το Υπουργείο Οικονομικών –και αυτό σας αφορά, κύριε Υφυπουργέ- είναι το Υπουργείο που έχει τους περισσότερους ειδικούς λογαριασμούς. Τι θα κάνετε; Θα εξακολουθήσουμε να έχουμε αυτό το καθεστώς «ευχέρειας» μ' αυτήν την έννοια;

Και εγώ σας το λέω ξεκάθαρα. Εγώ δεν τα λέω αυτά για να περιορίσω ή να λαϊκίσω ή να γυρίσω να πω ότι δεν πρέπει, για παράδειγμα, να υπάρχουν καλά και εξαιρετικά καλά αμειβόμενα στελέχη στη Δημόσια Διοίκηση. Εγώ λέω ευθέως ότι άνθρωποι με ειδικές γνώσεις που διαχειρίζονται τεράστια κονδύλια, θα πρέπει στη Δημόσια Διοίκηση να μπορούν να αμειβονται εξαιρετικά. Όμως, αυτό δεν θα το κάνουμε από το παράθυρο. Θα βγει ο πολιτικός κόσμος ανοιχτά και θα πει ότι αυτοί οι άνθρωποι επειδή παρέχουν εξαιρετικές υπηρεσίες, επειδή έχουν εξαιρετικές γνώσεις και επειδή τους θέλουμε –δεν θέλουμε να είναι στον ιδιωτικό τομέα- γιατί μας είναι χρήσιμοι εάν θέλουμε να έχουμε μία καλή Δημόσια Διοίκηση, θα παίρνουν πολλά χρήματα, τα οποία, όμως, δεν θα τους τα δίνουμε από το παράθυρο ούτε με ειδικούς λογαριασμούς ούτε αδιαφανώς. Θα τους τα δίνουμε ευθέως, αντρίκια και λεβέντικα.

Και αν κάποιος θέλει να κάνει κριτική, είναι δικαίωμα του κάθε δημοσιογράφου και του κάθε, αν θέλετε, λειτουργού και του κάθε ανθρώπου και του κάθε πολίτη να κάνει κριτική.

Όμως, ευθύνη της Κυβέρνησεως και ευθύνη της πολιτικής είναι να υπερασπίζεται τις επιλογές της, εάν αυτές είναι ορθές. Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, γιατί περνάει και ο χρόνος.

Εξήγησα, λοιπόν, γιατί θα καταψηφίσουμε την εισοδηματική πολιτική.

Επομένως τα άρθρο 1 και 2 θα τα καταψηφίσουμε.

Όσον αφορά το άρθρο 3 που αφορά τα συνταξιοδοτικά θέματα Βουλευτών, το υπερψηφίζουμε και θεωρούμε πως είναι στη σωστή κατεύθυνση. Όμως, εγώ θα πω ξανά ότι κατά τη γνώμη μου είναι τεράστια αδικία αυτό το οποίο γίνεται σε συναδέλφους Βουλευτές, οι οποίοι είναι δημόσιοι υπάλληλοι.

Τονίζω ότι οι συνάδελφοι Βουλευτές, που είναι δημόσιοι υπάλληλοι, έχουν ουσιαστικά ασυμβίβαστο, διότι παραιτούνται της θέσεώς τους εξαιτίας συνταγματικού κωλύματος και δεν έχουν τη δυνατότητα να εργαστούν. Όλοι οι υπόλοιποι, μετά την άρση του επαγγελματικού ασυμβιβάστου, έχουν τη δυνατότητα να εργαστούν. Μπορεί να μην το θέλουν, αλλά αυτό είναι κάτι διαφορετικό. Είναι ζήτημα βουλήσεως.

Ο δημόσιος υπάλληλος δεν μπορεί να επιστρέψει στη δουλειά του. Αφού, λοιπόν, δεν μπορεί να επιστρέψει στη δουλειά του, γιατί ειδικώς του δημόσιου υπαλλήλου –του Βουλευτού τώρα- αυτού που του επιβάλλουμε να παραιτηθεί –έτσι του επιβάλλει το Σύνταγμα για να εκλεγεί- δεν πρέπει να καλυφθούν οι ασφαλιστικές του εισφορές; Θεωρώ ότι αυτό είναι κάτι άδικο και δεν ξέρω για ποιο λόγο δεν τολμάει η Κυβέρνηση αλλά και η Αξιωματική Αντιπολίτευση –δεν άκουσα κάτι από τον εισηγητή της, ο οποίος δεν πήρε καμμία ξεκάθαρη θέση σ' αυτό το ζήτημα- να το αλλάξει.

Τώρα, όσον αφορά στα ζητήματα των πολεμικών συνταξιοδότησεων, αυτά καλύπτονται από το άρθρο 4. Όσον αφορά αυτό το άρθρο, κύριε Υφυπουργέ, θα ήθελα να σας πω –και σας το διευκρινίζω για να μας διευκολύνετε στην ψηφοφορία μας- ότι έχετε ενοποιήσει δύο διαφορετικά ζητήματα.

Στο άρθρο 4 λέτε απ' ενός ότι ρυθμίζετε τα ζητήματα των πολεμικών συνταξιούχων του ν. 1370/1944, του ν. 1543/1985,

του ν. 1863/1989, καθώς και του ν. 1812/1943 –αυτή είναι μια κατηγορία αναπήρων την οποία ρυθμίζετε- και αφετέρου ρυθμίζετε και το ζήτημα όσων απεβίωσαν ή θεωρούνται αγνοούμενοι εξαιτίας της εμπλοκής τους στα γεγονότα που έλαβαν χώρα το 1864 στην Τυληρία και τη Λευκωσία, το 1967 στην Κοφίνου και τους Αγίους Θεοδώρους, καθώς και κατά τη χρονική περίοδο από 20 Ιουλίου έως 20 Αυγούστου του 1974.

Όμως, αυτά είναι δύο διαφορετικά θέματα και κακώς μπαίνουν στο ίδιο άρθρο. Διότι εμείς –για να σας το πω ευθέως- επειδή δεν θεωρούμε ότι πρέπει να εξομοιώνονται άνθρωποι οι οποίοι έστρεψαν τα όπλα εναντίον της πατρίδας με ανθρώπους οι οποίοι πολέμησαν υπέρ της πατρίδας, δεν θέλουμε να ψηφίσουμε την παράγραφο 1 με την οποία τους εξομοιώνετε. Θέλουμε, όμως, σαφώς να ψηφίσουμε τις παραγράφους 3 και 4 που αφορούν το θέμα των αγωνιστών και των πολεμιστών της Κύπρου.

Άρα, λοιπόν, μπορείτε να το διαχωρίσετε αυτό με μία αναρίθμηση, για να ψηφίσουμε; Διότι αλλιώς, επειδή βεβαίως για μας προτεραιότητα έχει το να υπερψηφιστούν οι συντάξεις και η ρύθμιση που κάνετε για τον καταληκτικό βαθμό των αγωνιστών και των πολεμιστών της Κύπρου, θα είμαστε υποχρεωμένοι να ψηφίσουμε μία παράγραφο την οποία δεν θέλουμε.

Με αυτήν τη διευκρίνιση, σας παρακαλούμε θερμά, κύριε Υπουργέ, να «σπάσει» το άρθρο 4, να το αναδιατάξετε σε 4 και 5, ώστε σ' αυτήν την περίπτωση εμείς τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 4 θα τις καταψηφίσουμε, υπερψηφίζοντας, όμως, την παράγραφο 3.

Το άρθρο 5 αφορά την αναπροσαρμογή βασικών μισθών και την εισοδηματική πολιτική και για τους λόγους που είπα, το καταψηφίζουμε. Το ίδιο ισχύει και για την ενσωμάτωση του κινήτρου απόδοσης. Χθες αναφέρθηκε στο γιατί αυτή η ενσωμάτωση ουσιαστικά αποτελεί μείωση του εισοδήματος που παίρνουν σήμερα. Επομένως το λέω για να το διευκρινίσω.

Ας πάμε τώρα στην πρόσθετη αμοιβή προσωπικού Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εμείς είμαστε συνεπείς στη θέση μας όσον αφορά στα θέματα της επιδοματικής πολιτικής. Τα κόμματα εδώ δεν είναι φορείς ούτε συνδικαλιστικές οργανώσεις. Ακούμε τους φορείς, ακούμε τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, αλλά δεν τις εκπροσωπούμε. Δεν είναι αυτός ο ρόλος του ελληνικού Κοινοβουλίου, δεν είναι αυτός ο ρόλος του Έλληνα Βουλευτή. Εδώ δεν είναι συντεχνιακή Βουλή –και αυτό το λέω για να το διευκρινίσουμε- και δεν είναι Βουλή των παραγωγικών τάξεων. Εδώ ο Βουλευτής εκπροσωπεί το σύνολο του έθνους και, υπ' αυτήν την έννοια, δεν είμαστε υποχρεωμένοι να δεχόμαστε κάθε κλαδικό αίτημα, μόνο και μόνο επειδή είναι κλαδικό αίτημα. Το κρίνουμε, το αξιολογούμε και μόνο τότε το δεχόμαστε ή το απορρίπτουμε.

Επίσης, δεν είμαστε μεταφορείς αιτημάτων. Δεν είμαστε εκπρόσωποι συνδικαλιστικών οργανώσεων. Άρα, λοιπόν, ας διευκρινίσουμε εδώ τα θέματα, γιατί μπαίνουμε στα επιδοματικά. Εμείς δεν πρόκειται να συμπράττουμε με την Κυβέρνηση –ευθέως το λέω- στην αποδοχή οποιωνδήποτε αιτημάτων έχει από οποιονδήποτε μεριά, επειδή κάπου έχει «φίλους» και κάπου δεν έχει.

Πρόσθετη αμοιβή προσωπικού Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Προς τι; Άκουσα –λέει- ότι γίνεται, επειδή υπάρχει μία μετεγκατάσταση. Σοβαρά;

Τώρα δηλαδή, επειδή γίνεται μία μετεγκατάσταση και πάνε από εδώ εκεί, πρέπει να πάρει 3.000 ευρώ ο καθένας; Πρέπει να πάρουν και 105 ευρώ μηνιαία για πάντα, λόγω της μετεγκατάστασης; Αυτό είναι τελείως αδικαιολόγητο. Το δίνετε χαριστικά; Το δίνετε για κάποιο λόγο. Είναι τελείως αδικαιολόγητο. Εμείς θα το καταψηφίσουμε.

Επιδόματα υπαλλήλων Ο.Τ.Α.. Υπάρχει μία λογική σ' αυτά, διότι οι συγκεκριμένοι εργαζόμενοι πράγματι δεν είναι οι κλασικοί εργαζόμενοι στους Ο.Τ.Α., δουλεύουν σε σκληρότερες ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, και τα άρθρα πολύ γρήγορα.

... εργασίες και μ' αυτήν την έννοια αυτό το συγκεκριμένο επίδομα γι' αυτούς που δουλεύουν σε συγκεκριμένες εργασίες θα το υπερψηφίσουμε.

Αναπροσαρμογές επιδομάτων. Από τις αναπροσαρμογές επιδομάτων εμείς το μόνο που βλέπουμε ότι έχει εδώ μια λογική είναι τα επιδόματα που δίνετε στην Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, στην Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, στην Ορχήστρα της Λυρικής Σκηνής.

Βλέπουμε επίσης ότι υπάρχει μία λογική στο θέμα του προσωπικού φύλαξης των μουσείων για τον υπερβάλλοντα χρόνο, αν και κανείς θα έπρεπε να δει τις λεπτομέρειες των συμβάσεών τους. Επίσης, θα έπρεπε να δει κατά πόσο το προσωπικό που υπάρχει είναι επαρκές ή όχι για να καλύψει εναλλασσόμενο και τα Σαββατοκύριακα, διότι αν είναι επαρκές, δεν χρειάζεται αυτό το πρόσθετο επίδομα που τους δίνετε, υποτίθεται πέραν της πενήνθήμερης εργασίας.

Εξάλλου η πέραν της πενήνθήμερης υπερωριακή εργασία ούτως ή άλλως ρυθμίζεται και δεν υπάρχει κανένας λόγος προσθέτου επιδόματος. Εν πάση περιπτώσει, νομίζω ότι αυτό θα το υπερψηφίσουμε.

Στο άρθρο 10 εγώ έχω και ένα παράπονο από το Γενικό Λογιστήριο. Έπρεπε κάπως να μας πείτε πόσα λεφτά χαρίζονται, διότι εδώ, απ' αυτόν το φόρο, χαρίζονται χρήματα. Δεν μπορεί να λέμε απλώς ότι αυτό ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: ...με το οποίο ουσιαστικά χαρίζονται χρήματα στις τράπεζες, θα αναπληρωθεί -λέει- από άλλους πόρους του προϋπολογισμού.

Τελειώνω με τις τροπολογίες και λέω το εξής: Έχω πάρει μία θέση, είμαι συνεπής σ' αυτήν τη θέση μου για το ζήτημα της ακρίβειας. Θεωρώ ότι η ακρίβεια μπορεί να αντιπαλευνεί μέσα στην αγορά αν λειτουργήσουν οι νόμοι του ανταγωνισμού, αν υπάρχουν εποπτικοί μηχανισμοί, αν λειτουργήσει η νομοθεσία εναντίον των ολιγοπωλίων και των μονοπωλίων, αν κυνηγήσουμε τις εναρμονισμένες πρακτικές.

Φέρντε εδώ μία τροπολογία γι' αυτά που έχετε εξαγγείλει με τις δίγραμμες επιταγές, το να αναγράφεται το ένα ή το άλλο. Αυτά έχουν νόημα για ένα πράγμα και μόνο, μόνο αν μιλάμε για προϊόντα τα οποία υπάγονται στην κατηγορία του ελεγχόμενου κέρδους.

Έχω να κάνω μία διευκρινιστική ερώτηση εδώ, γιατί αυτό δεν το γνωρίζω. Επειδή αυτό αναφέρεται σε οπωροκηπευτικά, λαχανικά και κρέατα, αυτά είναι στην κατηγορία του ελεγχόμενου κέρδους; Κύριε Υπουργέ;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Θα έλθει ο κ. Μπέζας να μιλήσει γι' αυτό το ζήτημα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Θα έλθει ο κ. Μπέζας γι' αυτό το ζήτημα, άρα θα επαναποθετηθούμε. Εμείς θα επιφυλαχθούμε ως προς αυτό. Σας διευκρινίζω τη θέση μας, αν μεν αυτά υπάγονται στην κατηγορία του ελεγχόμενου κέρδους, τότε οι συγκεκριμένες διατάξεις έχουν ένα νόημα. Αν δεν υπάγονται στην κατηγορία του ελεγχόμενου κέρδους, είναι πρόσθετη γραφειοκρατία και άνευ οποιουδήποτε αντικειμένου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Στο θέμα της τροπολογίας που φέρντε για το ζήτημα της παρακράτησης φόρου λέτε ότι υπάρχει ένα ενδεχόμενο καταδίκης της χώρας μας από την Ευρωπαϊκή Ένωση για τη φορολογία εισοδήματος των τόκων, δανείων που καταβάλλουν οι ημεδαπές βιομηχανίες. Εμείς θα την καταψηφίσουμε. Δεν μας ενδιαφέρει αυτό το ζήτημα ούτε θα μας λείει συνέχεια η Ευρωπαϊκή Ένωση τι πρέπει να κάνουμε.

Το θέμα του Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρου Δελφών, καθώς και των ξένων αρχαιολογικών σχολών, που το απαλλάσσεται από το τέλος ακινήτου περιουσίας, θα το καταψηφίσουμε.

Επίσης, θα ήθελα σας παρακαλώ μία απάντηση στην τροπο-

λογία που έχω καταθέσει. Μία έχω καταθέσει από τα διάφορα αιτήματα που δεχτήκαμε, όλα τα υπόλοιπα τα απέρριψα, γιατί θεωρώ ότι οι συγκεκριμένοι καθηγητές και οι επιθεωρητές -αυτής της τροπολογίας- πράγματι έχουν δίκιο και πράγματι εξαιρώντας τους από τη συγκεκριμένη ρύθμιση νομίζω ότι τους αδικούμε. Θα ήθελα την τοποθέτησή σας επ' αυτού.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής Ευβοίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστάσιος Λιάσκος ζητεί άδεια ολιγόημερης απουσίας λόγω αναχώρησής του στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Τασούλας για μία ολιγόλογη παρέμβαση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Ήθελα με την άδειά σας να αναφερθώ στο άρθρο 4 του νομοσχεδίου, γιατί το άρθρο αυτό αφορά στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, εξ ου και η υπογραφή του κ. Μείμαράκη στο εν λόγω νομοσχέδιο.

Το άρθρο 4 πραγματεύεται και επιλύει χρονίζοντα ζητήματα που αφορούν στις αρμοδιότητες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και έχει να κάνει με την εξομοίωση, πρώτον, των ευεργετημάτων που απολαύουν όλες οι κατηγορίες αναπήρων, οι οποίοι υπάγονται στη Διεύθυνση Εφέδρων Πολέμιστων, Αγωνιστών και Θυμάτων και Αναπήρων Πολέμου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Επίσης, με άλλες παραγράφους του ίδιου άρθρου επιτέλους επιβραβεύονται βαθμολογικά οι στρατιωτικοί που έπесαν υπέρ της ανεξαρτησίας της Κύπρου στους αγώνες που έγιναν εκεί, το 1964, το 1967 και στο διάστημα από 20 Ιουλίου 1974 έως 20 Αυγούστου 1974. Η αναγνώριση της προσφοράς των πεσόντων στρατιωτικών στη Νήσο Κύπρο γίνεται εν προκειμένω με την προαγωγή τους στον καταληκτικό βαθμό του όπλου, του σώματος ή της ειδικότητός τους.

Ειδικότερα οι πρώτες δύο παράγραφοι του άρθρου 4 πραγματώνουν ένα πολύχρονο αίτημα το αναπηρικού κινήματος που υπάγεται στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και αφορά στους στρατιωτικούς ανάπηρους ειρηνικής περιόδου, στους αγωνιστές ανάπηρους κατά του δικτατορικού καθεστώτος, στους ανάπηρους αμάχου πληθυσμού, και των δύο κατηγοριών, και τέλος στους αγωνιστές του δημοκρατικού στρατού οι οποίοι αναγνωρίστηκαν με το ν. 1863/1989.

Τα ευεργετήματα που απολαύουν οι ανάπηροι αυτοί είναι δώδεκα τον αριθμό και αν εξαιρέσει κανείς τη σύνταξη, η οποία είναι πολεμική σύνταξη και είναι αφορολόγητη και στην οποία υπάρχει μία διαφορά του 10% εις βάρος των κατηγοριών αναπήρων που δεν είναι πολεμικής περιόδου, με το παρόν νομοσχέδιο επέρχεται πλήρης εξομοίωση όλων των υπολοίπων ευεργετημάτων.

Ποια είναι αυτά; Είναι η πώληση καπνοβιομηχανικών προϊόντων, η παραχώρηση περιπτέρων και κυλικείων. Είναι δικαιούχοι περιπτέρων και κυλικείων. Τονίζω εδώ ότι με πρόσφατο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας το δικαίωμα να είναι κανείς ιδιοκτήτης περιπτέρου και κυλικείου επεκτάθηκε πέραν των αναπήρων πολέμου και των υπολοίπων κατηγοριών αναπήρων και στις κατηγορίες των πολυτέκνων και των ατόμων με ειδικές ανάγκες, με αντίστοιχη αύξηση του αριθμού των περιπτέρων, ώστε να μη θεωρηθεί ότι οι νέες κατηγορίες δικαιούχων υπονομεύουν τα δικαιώματα των αναπήρων.

Έχουμε ως ευεργέτημα τη μοριοδότηση για διορισμό στο δημόσιο, έχουμε συγκοινωνιακές διευκολύνσεις και εκπώσεις, έχουμε φορολογικές απαλλαγές, παροχή ιατρικής, νοσοκομειακής και φαρμακευτικής περιθάλψεως, δικαίωμα λουτροθεραπείας και αεροθεραπείας, παραχώρηση ορθοπεδικών μηχανημάτων, βοηθημάτων και αμαξιδίων, κάλυψη δαπανών θεραπειών, ατελή εισαγωγή αναπηρικού αυτοκινήτου, χορήγηση

αντιτίμου βενζίνης και ελαιολιπαντικών αυτοκινήτου. Έχουμε, τέλος, και τα έξοδα κηδείας.

Όλα αυτά τα ευεργετήματα πλέον τα απολαύουν εξίσου όλες οι κατηγορίες αναπήρων, οι οποίες εξομοιώνονται μ' αυτήν τη διάταξη με τα δικαιώματα των αναπήρων πολέμου και εθνικής αντιστάσεως και τα θύματα πολέμου και εθνικής αντιστάσεως.

Θα ήθελα, επίσης, να πω ότι με τις ίδιες διατάξεις του ίδιου άρθρου η Διεύθυνση Αγωνιστών Εφέδρων Αναπήρων και Θυμάτων Πολέμου, η Δ.Ε.Π.Α.Θ.Α., μπορεί να ρυθμίζει επέκταση του δικαιώματος λουτροθεραπείας σε όλες τις κατηγορίες αναπήρων και να μην το έχουν αυτό το δικαίωμα, όπως μέχρι σήμερα, μόνο τα θύματα πολέμου και ειρηνικής περιόδου.

Όσον αφορά, τέλος, στην προαγωγή στον καταληκτικό βαθμό των στρατιωτικών οι οποίοι έπεσαν -ή θεωρούνται αγνοούμενοι- στα γεγονότα της Κύπρου του 1964, του 1967 και του καλοκαιριού του 1974 -από 20 Ιουλίου έως 20 Αυγούστου του 1974- η οποία γίνεται μ' αυτό το νομοσχέδιο, συνεπφέρει συνταξιοδοτικές αλλαγές οι οποίες θα ισχύσουν από την 1η του επόμενου μηνός της δημοσιεύσεως του παρόντος νομοσχεδίου. Όπως λέει η παράγραφος 4 του άρθρου 4 «τα οικονομικά αποτελέσματα αυτής της προαγωγής θα αρχίσουν από την 1η του επόμενου της ισχύος του νόμου μήνα».

Είναι, συνεπώς, μια εκπλήρωση δεσμεύσεων του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης προς συμπολίτες μας, οι οποίοι διεκδικούσαν αυτές τις ρυθμίσεις και οι οποίοι αναγνώρισαν την τήρηση αυτών των δεσμεύσεων και στην Επιτροπή της Βουλής, αλλά και στις επαφές που έχουμε. Αναγνώριση όχι χαριστική, αλλά αναγνώριση της προσφοράς που είχαν προς την πατρίδα. Και θα ήθελα, επίσης, να πω, όχι για την πεζότητα του πράγματος, αλλά για την ένδειξη του ενδιαφέροντος της πολιτείας ότι η εξομοίωση των ευεργετημάτων όλων των κατηγοριών αναπήρων συνεπφέρει κόστος δημοσιονομικό περί τα 3.500.000 ευρώ ετησίως. Αυτό, όμως, δεν έχει να κάνει υπό την έννοια του ότι στενάζει ή βαρυναίνει η πολιτεία γι' αυτού του είδους τις δαπάνες. Αυτές οι δαπάνες είναι ασήμαντες μπροστά στην προσφορά αυτών των ανθρώπων και νομίζω, ότι τώρα με την πλήρη εξομοίωση των ευεργετημάτων, έχουμε κάνει όχι πλήρως, αλλά έχουμε κάνει ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση του να τιμήσουμε αυτούς τους συμπολίτες μας, αυτούς τους συμπατριώτες μας.

Το ίδιο ισχύει, κυρία Πρόεδρε, και τελειώνω εδώ, και με την περίπτωση των στρατιωτικών, οι οποίοι έπεσαν ή αγνοούνται πολεμήσαντες, αγωνισθέντες για την ανεξαρτησία της Νήσου Κύπρου.

Ευχαριστώ.

ΑΔΩΝΙΣ-ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα το πιάσετε στα δύο, όπως μας είπατε, κύριε Υπουργέ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εισερχόμεθα τώρα στον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεϊτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω από το άρθρο 4 στο οποίο αναφέρθηκε προηγουμένως ο κύριος Υφυπουργός Εθνικής Αμυνας. Και δράττομαι της ευκαιρίας να επαναλάβω ένα ερώτημα, που είχα υποβάλει και στην επιτροπή.

Εμείς θεωρούμε θετική τη διάταξη με την οποία λύνονται εκκρεμότητες και μάλιστα όσον αφορά εξομοίωση ευεργετημάτων. Είναι θετικό. Ιδιαίτερα, θεωρούμε θετική τη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 4, για να πάρουν τον καταληκτικό βαθμό Έλληνες στρατιωτικοί που έπεσαν νεκροί ή θεωρούνται αγνοούμενοι στην Κύπρο στους αγώνες που αναφέρθηκαν.

Όμως, όπως είχα τονίσει και στην Επιτροπή, στο εδάφιο ε' της παραγράφου 3, του άρθρου 4, αναφέρονται και «ιδιώτες». Ζητώ και τώρα να διευκρινιστεί και να αποσαφηνιστεί για ποιους πρόκειται. Να μη μείνει αυτό σε εκκρεμότητα και βρεθούμε μπροστά σε εκπλήξεις, γιατί τότε έγιναν και πολλά γεγονότα, κύριε Υπουργέ. Και είχα πει και επαναλαμβάνω να το προσέξει αυτό το ζήτημα η Κυβέρνηση.

Επανερχομαι τώρα στα άρθρα με τη σειρά που αριθμούνται. Στα άρθρα 1 για τις συντάξεις και 5 για τους μισθούς, έκανα αναφορά και στη χθεσινή ομιλία επί της αρχής. Εκείνο που επι-

βεβαιώνεται είναι ότι έχουμε αυξήσεις ονομαστικές κάτω από τον πληθωρισμό που ανοίγουν περισσότερο την ψαλίδα της αδικίας. Σε μια συγκυρία μάλιστα που η ακρίβεια κατατρώνει τα εισοδήματα των νοικοκυριών. Και θα έρθω σ' αυτό με αφορμή και την τροπολογία για τα μέτρα για την ακρίβεια.

Επομένως, παρ' όλα όσα λέει η Κυβέρνηση, δεν έχουμε πραγματικές αυξήσεις. Και αυτό, όπως ειπώθηκε, κύριε εισηγητά της Πλειοψηφίας, και από την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και από τους συνταξιούχους, δεν συμβαίνει για πρώτη χρονιά. Και πέρσι έγινε το ίδιο. Με το αποφασίζομεν και διατάσσομεν καθόρισε, χωρίς διάλογο, όπως ειπώθηκε κατά την ακρόαση των φορέων, η Κυβέρνηση αυτήν την εισοδηματική πολιτική της λιτότητας. Όσον αφορά δε τις συλλογικές διαπραγματεύσεις ούτε καν αναφορά. Όπως και για το νέο μισθολόγιο, το οποίο είχε τάξει η Κυβέρνηση, το πήρε και αυτό το ποτάμι. Ο δε τρόπος που ενσωματώνει το 1/3 του κινήτρου απόδοσης με την ταυτόχρονη μείωση όσον αφορά τις συντάξεις, του επιδόματος εξομάλυνσης για να μην υπερβεί το πλαφόν, ουσιαστικά οδηγεί σε μείωση και τις συντάξεις.

Για το άρθρο 4, ήδη αναφέρθηκα. Δεν συμφωνούμε, κύριε Υπουργέ, να απαλειφθεί η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 6, αυτή που καταργεί τη χορήγηση επιδόματος στους εργαζόμενους στις υγειονομικές περιφέρειες, τις Δ.Υ.Π.Ε.. Αυτό δόθηκε με ένα δικό σας νόμο. Τώρα, δεν κατάλαβα γιατί το καταργείτε. Ποιο είναι το νέο σκεπτικό; Ουσιαστικά, επρόκειτο για ένα επίδομα εξομάλυνσης αποδοχών.

Επίσης, επειδή με το νόμο ρυθμίζονται και θέματα επιδομάτων -περίμενα, κύριε Υπουργέ, να φέρετε και μια τροποποίηση, φυσικά θα έπρεπε να συνηνοηθείτε και με το Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. σ' αυτό για τους γεωλόγους. Εγώ θεωρώ ότι είναι δίκαιο το αίτημα των γεωλόγων του δημόσιου.

Κοιτάτε τι συμβαίνει. Οι γεωλόγοι είναι σημαντικός επιστημονικός κλάδος για την ποιότητα και ασφάλεια των έργων. Και το λέγω και με την εμπειρία μου ως πρώην Υπουργός Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε.. Άρχισαν να προσλαμβάνονται στο Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. από τις αρχές της δεκαετίας του '80. Δεν είχαμε γεωλόγους στα έργα. Παίζουν ένα σημαντικό ρόλο για την ασφάλεια και την ποιότητα όπως είπα, των έργων. Στους γεωλόγους του Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. δόθηκε ένα ειδικό επίδομα που δίδεται στους μηχανικούς, σε όσους ασχολούνται με τα έργα. Υπάρχουν πέραν αυτών που είναι στο Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. και εκατόν εβδομήντα γεωλόγοι που δουλεύουν σε άλλες κρατικές υπηρεσίες και Ο.Τ.Α.. Ασχολούνται με τα έργα, προσφέρουν δηλαδή ό,τι προσφέρουν και οι άλλοι στο Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε., οι οποίοι δεν παίρνουν αυτό το επίδομα. Εγώ θεωρώ ότι είναι δίκαιο για να μην έχουμε δύο μέτρα και δύο σταθμά, αλλά είναι και αναγνώριση της προσφοράς των γεωλόγων στην ορθή εκτέλεση των έργων.

Έρχομαι τώρα στην τροπολογία για την ακρίβεια. «Ωσπου να αποδώσουν τα μέτρα Φώλια, θα έλεγα, πάνε τα πορτοφόλια». Η ακρίβεια πραγματικά καλπάζει. Και όπως έχουμε πει, με ασπιρίνες, με μερεμέτια ή με τη φίλευσπλαχνία της αγοράς δεν χτυπιέται η ακρίβεια. Η Κυβέρνηση έχει χάσει την μπάλα της ακρίβειας, αλλά έχει χάσει και το λογαριασμό με τα μέτρα. Ξεκινήσαμε θυμάμαι με σαράντα ένα, πέρασε στα δεκαεννιά, καταλήξαμε στα επτά, σήμερα συζητάμε τα εξής δύο, συζητάμε τις διγράμμες επιταγές, και την αναγραφή της τιμής της μονάδας. Οι τέσσερις Ευαγγελιστές... ο Λουκάς που λέει το γνωστό ανέκδοτο.

Η Κυβέρνηση δεν μπορεί να κρύβει τις ευθύνες για την ασυδοσία στην αγορά. Και γιατί το λέω; Γιατί την επέτρεψε και την υπέθαλψε. Χάιδεψε τους κερδοσκόπους και τους μεσάζοντες. Και απεδείχθη μάλιστα και πλήρης αναξιοπιστη με το πρόγραμμα της. Θυμίζω από το προεκλογικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας που έλεγε. «Η ακρίβεια» -υποτίθεται κάνουντας κριτική στη δική μας πολιτική, έλεγε πολλά τότε- «δεν αντιμετωπίζεται ούτε με απειλές ούτε με φοβέρες ούτε με συμφωνίες και μια σειρά άλλα ζητήματα». Και έλεγε ακόμα ότι «Θα προχωρήσουμε αμέσως στη λήψη στοχευμένων μέτρων κατά της ακρίβειας!» Όσοι είδατε τα στοχευμένα μέτρα, γράψτε μου!

Βέβαια, ύστερα από πέντε χρόνια τα ξαναθυμήθηκε ο κ. Καραμανλής. Διάβαζα σήμερα στον Τύπο ότι ζήτησε με επιστο-

λή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση στοχευμένα μέτρα. Μια κίνηση εντυπωσιασμού, ουσιαστικά μια αναζήτηση σωστίβου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όπως είπα, έχετε ευθύνη και έχετε ευθύνη, διότι πυροδοτήσατε η Κυβέρνηση την ακρίβεια. Επέτρεψε στους κάθε λογής κερδοσκόπους και μεσάζοντες με πρόσχημα την αύξηση της τιμής του αργού πετρελαίου, να πάνε τις τιμές στα ύψη. Η επίκληση κάθε φορά της αύξησης, οδηγούσε τις τιμές προς τα πάνω. Μια σπειροειδής έλικα ήταν η άνοδος των τιμών με πρόσχημα και επίκληση της τιμής του αργού πετρελαίου.

Τι αποδεικνύεται για το αργό πετρέλαιο; Αυτό που λέγαμε εμείς. Σήμερα, το «ΒΗΜΑ» έχει στοιχεία από σοβαρή μελέτη ότι πραγματικά το 2007 που συνέβη η μεγάλη έκρηξη των τιμών, η τιμή του αργού πετρελαίου σε ευρώ ήταν μικρότερη από το 2006. Ο μέσος όρος της τιμής του αργού πετρελαίου για το έτος 2007 ήταν μικρότερος από το μέσο όρο της τιμής του αργού σε ευρώ το 2006. Λόγω φυσικά, της συνεχούς αλλαγής ισοτιμίας ευρώ και δολαρίου. Καταλαβαίνετε εδώ τι πρόσχημα υπήρξε, τι ασυδοσία υπήρξε, τι αδιαφορία και αβελτηρία από τη δική σας Κυβέρνηση. Και παρουσιάζετε ότι κόπτεστε για την ακρίβεια.

Και τώρα, για να επανέλθω στο θέμα, της εισοδηματικής πολιτικής, αντί για ανακουφιστικά μέτρα, συνεχίζετε επιδοματική πολιτική –και αυτή άδικη– και η εισοδηματική πολιτική σας, όπως είπα, δίνει μικρότερες αυξήσεις από τον πληθωρισμό.

Τέλος, έρχομαι στην τροπολογία που έχουμε καταθέσει με άλλους συναδέλφους και αφορά ένα δίκαιο αίτημα, κύριε Υπουργέ, των υπαλλήλων των Γενικών Γραμματειών του Υπουργείου Παιδείας. Αναφέρομαι σ' εκείνους που ζητούν την έναξή τους στη ρύθμιση του άρθρου 7. Ζητώ δηλαδή να ισχύει, ό,τι και για το μόνιμο προσωπικό της κεντρικής υπηρεσίας. Το αίτημα είναι δίκαιο και επιβάλλεται για λόγους ίσης μεταχείρισης.

Κοντολογίς, όσον αφορά το νομοσχέδιο για την εισοδηματική πολιτική. Πολλά κεράσια τάξατε στους υπαλλήλους, αδειανό καλάθι τούς προσφέρετε! Και αποδεικνύετε για άλλη μια φορά ότι η πολιτική σας είναι στοχευμένη –γιατί σας αρέσει αυτή η λέξη, την ακούω και από τον Πρωθυπουργό και από όλους σας– αλλά σε όφελος των ολίγων. Και όσο δε αφορά την αγορά, είναι στοχευμένη προς δόξαν μεσαζόντων και των κάθε είδους παρασίτων. Αυτή είναι η αλήθεια για την επιζήμια πολιτική σας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ κ. Παναγιώτης Μπεγλίτης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήτησα να συμμετάσχω στη συζήτηση εδώ στην Ολομέλεια για το σχέδιο νόμου για την εισοδηματική πολιτική. Ως νέος Βουλευτής συμμετέχω για πρώτη φορά σε μια τέτοια συζήτηση. Και θέλω να μου επιτρέψετε να κάνω μερικές γενικές παρατηρήσεις –δεν μπόρεσα χθες λόγω άλλων υποχρεώσεων να συμμετάσχω στη συζήτηση– που αφορούν τόσο στο περιεχόμενο του σχεδίου νόμου όσο και στη γενικότερη διαδικασία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν ρωτήσουμε σήμερα τους δημοσίων υπαλλήλους τι συζητάει η Ολομέλεια της Βουλής, είμαι βέβαιος ότι στη συντριπτική τους πλειοψηφία κανείς δεν γνωρίζει ότι συζητούμε ένα τόσο κρίσιμης σημασίας νομοσχέδιο για τη ζωή τους, για την επιβίωσή τους, για το εισόδημά τους. Κανείς δεν γνωρίζει ότι τώρα στις αρχές Ιουνίου η Βουλή των Ελλήνων συζητά για την εισοδηματική πολιτική του 2008. Στον έκτο μήνα του χρόνου –κοντεύουμε στα μέσα του χρόνου– εμείς συζητούμε την εισοδηματική πολιτική του 2008. Πρόκειται για ένα πρόβλημα όχι απλώς θεσμικό. Είναι ένα πρόβλημα βαθιά πολιτικό, ένα πρόβλημα που μας αφορά όλους ως πολιτικό σύστημα και ως πολιτικές δυνάμεις της χώρας.

Η εισοδηματική πολιτική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μια τυπική, διεκπεραιωτική, γραφειοκρατική διαδικασία, που την περνάμε έτσι γρήγορα από τις αρμόδιες επιτροπές και από την Ολομέλεια. Είναι μια πολιτική και είναι μια συζήτηση

που σχετίζεται με την πραγματική οικονομία, με το εισόδημα των εργαζομένων, στην προκειμένη περίπτωση με το πραγματικό εισόδημα των δημοσίων υπαλλήλων και των συνταξιούχων δημοσίων υπαλλήλων. Από αυτήν την πλευρά πιστεύω ότι η συνέχιση αυτής της κατάστασης, αυτής της γραφειοκρατικής διεκπεραίωσης ενός τόσο κρίσιμου ζητήματος πλήττει την αξιοπιστία, τη σοβαρότητα της Κυβέρνησης πρωτίστως, αλλά και όλων των πολιτικών δυνάμεων της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η συζήτηση για την εισοδηματική πολιτική θα πρέπει να γίνεται παράλληλα με τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό της χώρας στο τέλος της προηγούμενης χρονιάς για να γνωρίζουν οι εργαζόμενοι ποιο θα είναι το πραγματικό τους εισόδημα την επόμενη χρονιά, για να μπορούν να κάνουν με άλλα λόγια κουμάντο για αυτούς, για τις οικογένειές τους, για τα παιδιά τους. Όταν βρίσκεσαι στη μέση της χρονιάς και δεν γνωρίζεις ουσιαστικά τι θα πάρεις το 2008, δεν μπορείς να ρυθμίσεις τη ζωή σου. Και αυτό πιστεύω ότι είναι αναξιοπρεπές για τους εργαζόμενους, για τον ελληνικό λαό, για όλους μας.

Είπα προηγουμένως ότι η συζήτηση αυτή θα έπρεπε να γίνει παράλληλα με τη συζήτηση του προϋπολογισμού. Θα έπρεπε να γίνει παράλληλα και με τη συζήτηση της φορολογικής πολιτικής της Κυβέρνησης, με τη συζήτηση των νομοσχεδίων που φέρνει να τη φορολογική πολιτική. Δηλαδή θα έπρεπε να κάνουμε μια ολοκληρωμένη συζήτηση για όλα τα θέματα που σχετίζονται με το εισόδημα του εργαζομένου: Προϋπολογισμός, εισοδηματική πολιτική, φορολογική πολιτική.

Όσο παραμένει επίμονα η Κυβέρνηση στη θέση της για τη μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, για ποια εισοδηματική πολιτική θα μιλάμε;

Όσο αυξάνονται οι έμμεσοι φόροι για τους εργαζόμενους και συγκεκριμένα για τους δημοσίων υπαλλήλους, για ποια εισοδηματική πολιτική μπορούμε να κάνουμε συζήτησης;

Για μια η εισοδηματική πολιτική είναι ένα ουσιαστικό εργαλείο κοινωνικής συνοχής και σύγκλισης. Και, δυστυχώς, με την εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας αντί να συγκλίνουμε με τους μέσους μισθούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συνεχώς αποκλίνουμε.

Οι λόγοι είναι γνωστοί και αναπύχθηκαν από όλους τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης. Η αισχροκέρδεια, η παρατεινόμενη ακρίβεια, ένας πληθωρισμός ανεξέλεγκτος. Γνωρίζουμε όλοι ότι με βάση τα στοιχεία ο Μάιος κλείνει σε σχέση με τον πληθωρισμό γύρω στο 5%. Ο δείκτης τιμών για τα τρόφιμα αυξάνεται πάνω από 7%. Ο πληθωρισμός καλπάζει και κανείς δεν γνωρίζει ποια θα είναι η δυναμική του το φθινόπωρο.

Για ποια εισοδηματική πολιτική, λοιπόν, μιλάμε, του 2,5% + 2% για ολόκληρο το 2008, όταν είναι ονομαστικά και πραγματικά κάτω από τον τρέχοντα πληθωρισμό; Και Κύριος οίδε πόσο θα είναι ο πληθωρισμός το φθινόπωρο.

Κάνουμε μια συζήτηση που δεν περιποιεί τιμή σε κανέναν. Και το λέω με αίσθηση ευθύνης αυτό. Κοροϊδεύει η Κυβέρνηση και μαζί με αυτήν φοβάμαι ότι όλοι μας μπαίνουμε σε ένα παχνίδι εικονικής πραγματικότητας και συζήτησης γύρω από την εικονική οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγες ημέρες δέχθηκα στο γραφείο συνδικαλιστές εκπροσώπους των εργαζομένων δημοσίων υπαλλήλων στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση της Κορινθίας. Μου έθεσαν το εξής θέμα και έλεω να σας το μεταφέρω. Πολλοί συνάδελφοι το είπαν με άλλα λόγια. Οι ίδιοι υπάλληλοι, για την ίδια ποιοτική και ποσοτική δουλειά στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση αμείβονται με διαφορετικούς μισθούς. Διαφορετικό μισθολογικό καθεστώς, διαφορετικό επιδοματικό καθεστώς. Έχουμε να κάνουμε με ένα μισθολογικό καθεστώς πολλαπλών ταχυτήτων και με ένα επιδοματικό καθεστώς πολλαπλών ταχυτήτων, που αντί να μειώνει τις ανισότητες, αυξάνει και διευρύνει τις ανισότητες εις βάρος των εργαζομένων.

Μπορούμε να συζητήσουμε για εισοδηματική πολιτική χωρίς ενιαίο μισθολόγιο;

Ο κύριος Πρωθυπουργός τουλάχιστον δύο φορές στο πρόσφατο παρελθόν, το 2006 και το 2007, υποσχέθηκε να μας φέρει ενιαίο μισθολόγιο. Δεν υπάρχει. Και όσο δεν υπάρχει ενι-

αίο μισθολόγιο, αναιρείται, υπονομεύεται οποιαδήποτε συζήτηση και οποιαδήποτε καλή πρόθεση και στόχος σε σχέση με την εισοδηματική πολιτική.

Πιστεύω ότι πρέπει όλοι να τοποθετηθούμε υπεύθυνα γύρω από την απαράδεκτη κατάσταση που έχει δημιουργηθεί με τα επιδόματα. Δεν μπορούμε και δεν πρέπει να επιτρέψουμε να πάμε σε μια λογική πλειοδοσίας. Γιατί όλοι μας είμαστε όμηροι αυτής της πλειοδοσίας γύρω από τα επιδόματα. Όλοι μας συμφωνούμε σήμερα, είμαστε αναγκασμένοι να συμφωνήσουμε, στην υποστήριξη όλων των επιδομάτων ή της αναπροσαρμογής επιδομάτων με βάση τα αιτήματα των εργαζομένων του δημόσιου τομέα. Δεν μπορεί όμως να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση.

Κυρία Πρόεδρε, να μου επιτρέψετε να πω δύο λόγια ακόμα για δύο-τρία επί μέρους άρθρα, τα οποία πιστεύω, όπως είπα και ο ειδικός μας εισηγητής, ότι θα τα υποστηρίξουμε, θα τα ψηφίσουμε και πιστεύω ότι πηγαίνουν προς θετική κατεύθυνση.

Κατ' αρχάς, το άρθρο 3 σε σχέση με τα ασφαλιστικά των δημοσίων υπαλλήλων Βουλευτών. Η τύχη το έχει φέρει να είμαι δημόσιος υπάλληλος, διπλωματικός υπάλληλος για είκοσι χρόνια στο Υπουργείο Εξωτερικών και πιστεύω ότι θεραπεύεται μία αρνητική κατάσταση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συντομεύετε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ: Τελειώνω σε ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα όμως να προσθέσω και κάτι, επειδή άκουσα και το συνάδελφο κ. Βορίδη. Εγώ θα σας πω χωρίς πρόβλημα, χωρίς ταμπού ότι συμφωνώ μαζί του. Πρέπει να το ρυθμίσουμε για να έχει γενική ισχύ για τους δημοσίους υπαλλήλους. Δεν είναι το ίδιο καθεστώς με άλλους υπαλλήλους του ιδιωτικού τομέα ή με ελεύθερους επαγγελματίες. Και η Δημόσια Διοίκηση έχει προσωπικότητες που αξίζει να δοκιμαστούν στο πολιτικό στίβο και να συμβάλουν στην αναβάθμιση της πολιτικής ζωής.

Άρθρο 4. Συμφωνούμε και συμφωνώ προσωπικά. Ρυθμίζουμε αδικίες τραγικών ιστορικών περιόδων, του εμφυλίου, της δικτατορίας, της τραγικής περιόδου εισβολής και κατοχής της Κύπρου.

Ένα μικρό σχόλιο στους συναδέλφους του ΛΑ.Ο.Σ. και στον κ. Βορίδη. Το δημοκρατικό πολίτευμα, κύριε Βορίδη, έχει μια υπεροχή, γιατί στηρίζεται στην επιείκεια, στηρίζεται στον ανθρωπισμό. Αυτή είναι η υπεροχή του δημοκρατικού πολιτεύματος και σας παρακαλώ να δείξετε ανθρωπισμό, ευαισθησία και επιείκεια για τραυματικές για την ιστορία της χώρας ιστορικές περιόδους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ: Τελειώνω με μια ακόμα φράση. Συμφωνώ, συμφωνούμε με το άρθρο 8 για την αναπροσαρμογή επιδομάτων των υπαλλήλων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' βαθμού.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Κυρία Πρόεδρε, ζητώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ορίστε, κύριε Καρατζαφέρη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Μόλις για είκοσι δευτερόλεπτα.

Κύριε Μπεγλίτη, ο ΛΑ.Ο.Σ. είναι έτοιμος και για επιείκεια και για αγάπη και για ομόνοια και για αλληλεγγύη. Χρειάζεται όμως ιστορική αλήθεια. Και για να υπάρξει ιστορική αλήθεια και για να υπάρξουν όλα αυτά που είπατε, προϋποθέτει κάποιος να ζητήσει συγγνώμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίζουμε με το Βουλευτή του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Αθανάσιο Λεβέντη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω από αυτό το

τελευταίο, την τελευταία αποστροφή του λόγου του κ. Μπεγλίτη και την παρέμβαση του κ. Καρατζαφέρη για την επιείκεια και για τα σχετικά. Ελέγχθη και εχθές από τον κ. Καρατζαφέρη και σήμερα από τον κ. Βορίδη ότι δεν πρέπει να περιληφθούν σ' αυτές τις ευεργετικές διατάξεις άνθρωποι που έστρεψαν τα όπλα κατά της πατρίδος.

Ερώτημα: Ποιοι είναι αυτοί που έστρεψαν τα όπλα κατά της πατρίδος;

Οι γερμανοντυμένοι, που συμπαραστέκονταν στα ναζιστικά και φασιστικά στρατεύματα, περιλαμβάνονται σ' αυτήν την κατηγορία; Αυτοί που έστρεψαν τα όπλα κατά της πατρίδας στη χούντα και ανέτρεψαν το δημοκρατικό πολίτευμα περιλαμβάνονται σ' αυτήν την κατηγορία; Αυτοί που έστρεψαν τα όπλα για να ανατρέψουν το Μακάριο περιλαμβάνονται σ' αυτήν την κατηγορία;

Λοιπόν, εδώ θα πρέπει να περιληφθούν αυτοί που κυνηγημένοι μετά το 1944 πήραν τα όρη και του βουνά, γιατί χάθηκαν μερικές χιλιάδες εκτελεσμένοι από μια σειρά ορδές -θα έλεγα- που είχαν επιτέσει εναντίον, συν άλλοι που μακελεύτηκαν μέσα στις πόλεις, μέσα στα χωριά. Νομίζω όμως ότι αυτό είναι ένα βαρύ ιστορικό παρελθόν, το οποίο όλοι οφείλουμε να ξεχάσουμε, και νομίζω ότι πολύ σωστά -και συμφωνούμε απόλυτα- η Κυβέρνηση τώρα όλες αυτές τις κατηγορίες ανθρώπων που πέσανε θύματα και μάλιστα ανάμεσά τους και άμαχοι που πέσανε θύματα, αυτοί όλοι περιλαμβάνονται στις ευεργετικές αυτές διατάξεις στο άρθρο 4, για το οποίο εμείς συμφωνούμε.

Τώρα, τα άρθρα 1 και 2 έρχονται να εξειδικεύσουν και να υλοποιήσουν την εισοδηματική και επιδοματική κυβερνητική πολιτική. Εμείς διαφωνούμε με αυτήν την επιδοματική πολιτική, γιατί δυστυχώς είναι μια σκληρή, ανελέητη -θα λέγαμε- για τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων και των συνταξιούχων και είπαμε και χθες ότι υπάρχουν συνταξιούχοι που κυριολεκτικά δεν μπορούν να επιβιώσουν, δεν έχουν στον ήλιο μοίρα. Με 300 ευρώ του Ο.Γ.Α., με 600 του Ι.Κ.Α. η συντριπτική πλειοψηφία δεν φτάνουν αυτά και ασφαλώς θα πρέπει να υπάρξει γενναία αναπροσαρμογή και μισθών και συντάξεων και αυτά τα επιδόματα να ενσωματωθούν στους μισθούς για να μην έχουμε εδώ αυτές τις ιδιαίτερες κατηγορίες με τις πολλές επί μέρους ρυθμίσεις που δημιουργούν και μια σειρά προβλήματα.

Βλέπουμε ότι οι κεντρικές υπηρεσίες των Υπουργείων, παραδείγματος χάριν, παίρνουν μια σειρά από επιδόματα, γενναία πολλές φορές. Ιδιαίτερα ευνοημένη είναι η κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών αλλά και άλλων Υπουργείων, η κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Υγείας. Αγωνιούν και αγκομαχούν για να τα βγάλουν πέρα οι Υγειονομικοί, οι Νοσηλευτικοί και των άλλων κλάδων, ενώ οι κεντρικές υπηρεσίες του Υπουργείου παίρνουν αυτά τα επιδόματα. Θα μου πείτε, δεν είναι τόσο μεγάλα. Εμείς έχουμε μια άλλη φιλοσοφία και λέμε ότι πρέπει να αυξηθούν οι μισθοί γενναία, γιατί δεν επαρκούν.

Και βέβαια μπαίνει ένα ερώτημα από πού θα βγουν αυτά τα χρήματα και άκουσα έτσι με πολύ ποιητικό τρόπο να παρουσιάζει ο κύριος Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας εδώ πέρα τα πράγματα και να λέει -σημειώνω επί λέξει- «γογγύζει και βαρυαλγεί» η πολιτεία γι' αυτές τις δαπάνες που θα δοθούν στους συνταξιούχους και τα θύματα των πολεμικών ή μη περιόδων. Μα, αυτοί οι άνθρωποι έγιναν θυσία για την πατρίδα, δεν μπορεί ούτε να γογγύζει ούτε να βαρυαλγεί σ' αυτό. Αν αυτή είναι η νοοτροπία της Κυβέρνησης, εμείς διαφωνούμε απολύτως και δεν θα πρέπει να διατυπώνεται έτσι. Θέλω να παραδεχθώ ότι είναι, τέλος πάντων, ποιητικός οίστρος και να το αντιπαρέλθω, όχι όμως να γογγύζει για να δώσει αυτά τα ελάχιστα ψίχουλα, τα οποία δίνει.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Μα, η Κυβέρνηση τα δίνει αυτά! Μην τα αλλάζετε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Η Κυβέρνηση ασφαλώς, η Κυβέρνηση, η οποία δεν τα δίνει από την τσέπη της, τα δίνει από αυτά που παίρνει από τον ελληνικό λαό, αυτό είναι ξεκάθαρο!

Τώρα, λοιπόν, για το άρθρο 3 εμείς λέμε ότι είναι στη σωστή κατεύθυνση όσον αφορά τους Βουλευτές να αυξηθεί το όριο συνταξιοδότησης. Βέβαια υπάρχει ένα πρόβλημα που ετέθη, το έθεσε και ο κ. Λαφαζάνης, πώς ακριβώς θα γίνει η οριστική ρύθμιση, γιατί έτσι όπως διατυπώθηκαν από τον κ. Σιούφα υπάρ-

χουν κάποια ερωτηματικά για το τι θα ισχύει στο τέλος.

Ελέχθη εδώ και για τους δημοσίου υπαλλήλους προηγουμένως από τον κ. Μπεγλίτη ότι αυτοί δεν θα έχουν δικαίωμα να εργάζονται εφόσον παραιτούνται και πρέπει να δούμε αυτά τα κωλύματα που απαγορεύουν στην καθαρίστρια του Ευαγγελισμού ή στη νηπιαγωγό του Περιστερίου να υποβάλουν υποψηφιότητα, γιατί ενδεχομένως θα επηρεαστεί το φρόνιμα των εκλογών. Είχα και εγώ προσωπικά ζήσει αυτήν την εμπειρία, γιατί ήμουν γιατρός του Ε.Σ.Υ. και, παρά το ότι δεν ήμουν στην εκλογική περιφέρεια εργαζόμενος, όμως θεωρήθηκε ότι έρχονταν -λέει- ασθενείς και από την εκλογική περιφέρεια και δυνητικώς το φρόνιμά τους θα μπορούσε να επηρεαστεί. Δεν μπορεί να επηρεαστεί από τον Υπουργό Υγείας ή Άμυνας που διαχειρίζονται τα δισεκατομμύρια και αυτοί δεν έχουν κανένα κώλυμα.

Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτά τα κωλύματα για τους δημοσίου υπαλλήλους, για τους δημοτικούς υπαλλήλους πρέπει να αρθούν. Βέβαια, αυτό είναι άλλο θέμα, είναι θέμα Συντάγματος και βέβαια αυτό ύστερα από χρόνια θα πρέπει να κριθεί.

Τώρα, για το άρθρο 4 είπα και προηγουμένως ότι εμείς συμφωνούμε γιατί εδώ περιλαμβάνονται και κατηγορίες που ως τώρα περιλαμβάνονταν μερικώς ή καθόλου και ανάμεσα σ' αυτούς ανάπηροι και θύματα και πολεμικών και ειρηνικών περιόδων και άμαχοι. Υπάρχει ένα πρόβλημα με το άρθρο 6 στην παράγραφο 2 όπου καταργούνται τα επιδόματα των ΔΥΠΕ και εδώ, κύριε Υπουργέ, υπάρχει πρόβλημα τι θα γίνει με τις ΔΥΠΕ, γιατί η πρόθεση της Κυβέρνησης η προφανής -το έχει διακηρύξει άλλωστε- είναι ότι θέλει να τις καταργήσει. Τις περιόρισε, περιόρισε τον αριθμό.

Αυτό σημαίνει ότι αύξησε το φόρτο των υπαλλήλων που εργάζονται στις ΔΥΠΕ και τώρα ερχόμαστε να τους στερήσουμε και τα επιδόματα και να τους ζητήσουμε και αναδρομικά πίσω. Αυτά είναι πράγματα που μόνο στην Ελλάδα μπορούν να γίνουν, για πρόσφερθείσες υπηρεσίες να ερχόμαστε ύστερα από καιρό ή και από χρόνια και να ζητάμε να επιστρέψουν αυτά τα δεδουλευμένα, όπως είχε γίνει και στο Νοσοκομείο της Ελευσίνας. Εργάστηκαν υπερωριακά για να μπορέσει να λειτουργήσει το νοσοκομείο το '94 και γυρνάμε τώρα και τους ζητάμε να επιστρέψουν τα δεδουλευμένα για τις Κυριακές, τις αργίες και τις υπερωρίες που έκαναν.

Και, βέβαια, εδώ υπάρχει και μια άλλη τάση όλα να συγκεντρωθούν στο Υπουργείο Υγείας και στα χέρια του Υπουργού Υγείας, όπως έγινε και με τις προμήθειες τελευταία. Κάνουμε μια επιτροπή ώστε όλες οι προμήθειες να γίνονται μέσω αυτής της επιτροπής, η οποία διορίζεται από τον Υπουργό και ελέγχεται από τον Υπουργό. Και τρέχουν τώρα να ζητάνε από τα νοσοκομεία να τους υποδείξουν τις προδιαγραφές που θέλουν να έχουν τα υλικά και τα φάρμακα, τα οποία κεντρικά θα προμηθεύεται το Υπουργείο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Υπάρχει, επίσης, ένα θέμα με το ιπτάμενο προσωπικό του Ε.Κ.Α.Β., το οποίο θα πρέπει να εξομοιωθεί με το άλλο προσωπικό της Πολεμικής Αεροπορίας, γιατί -αν θέλετε- έχουμε και τόσα πολλά θύματα και, αν μη τι άλλο, οφείλουμε να σκεφθούμε αυτούς τους ανθρώπους, που, κυριολεκτικά υπό πολύ σκληρές συνθήκες, αγωνίζονται για την υγεία των συνανθρώπων τους και έχουν θρηνησει και πολλά θύματα. Νομίζω ότι είναι πέρα για πέρα αναγκαίο.

Στο άρθρο 10, βέβαια δεν θα πρέπει να χαριστούν και άλλα στις τράπεζες. Και κάποτε θα πρέπει να καταργηθούν αυτοί οι ειδικοί λογαριασμοί που τόσα πολλά προβλήματα δημιουργούν και τόσα σκοτεινά σημεία κρύβουν από πίσω τους.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Η κ. Λούκα Κατσέλη έχει το λόγο.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Κύριε Υφυπουργέ, η εισοδηματική πολιτική του έτους 2008 και τα άρθρα που συζητάμε σήμερα επιβεβαιώνουν για άλλη μια φορά την βαθύτατα αναποτελεσματική, αποσπασματική και τελικά ταξική πολιτική της Κυβέρνησης.

Είναι μια πολιτική χωρίς αρχές που στηρίζεται σε αυθαίρετες επιδοματικές ρυθμίσεις. Είναι μια πολιτική που μειώνει το πραγματικό εισόδημα των εργαζομένων.

Θα ήθελα να αναφερθώ συγκεκριμένα στα άρθρα 1, 5, 6, 7 και 10, τα οποία και καταψηφίζουμε. Για τέταρτη συνεχή χρονιά οι αυξήσεις που λαμβάνουν οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι του δημόσιου τομέα είναι πενιχρές και υπολείπονται του πληθωρισμού. Τα νούμερα είναι αμειλίκτα. Στο άρθρο 5 η αύξηση που δίνει η Κυβέρνηση, 2,5% από 1.1.2008 και 2% από 1.10.2008, για τους δημοσίου υπαλλήλους δεν αντιστοιχεί σε 4,5% αλλά μόλις σε 3,2% σε μεσοσταθμικό όρο. Αν υπολογίσει δε κανένας την αύξηση στο συνολικό μισθό και όχι μόνο στο βασικό, τότε οι αυξήσεις εισοδήματος είναι της τάξης του 2,5%. Την ίδια στιγμή η ακρίβειαθερίζει και τα νοικοκυριά στενάζουν και δεν έχουν τη δυνατότητα να καλύψουν βασικές ανάγκες.

Ας πάρουμε μια τυπική οικογένεια. Κάνανε εδώ κάποιους υπολογισμούς, τους οποίους θα ήθελα να καταθέσω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Λούκα Κατσέλη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ας πάρουμε, λοιπόν, ένα ζευγάρι με δύο παιδιά, ένα δημόσιο υπάλληλο και έναν ιδιωτικό υπάλληλο και ας συγκρίνουμε την αύξηση του μηνιαίου εισοδήματός τους σε σχέση με την αύξηση των βασικών τους δαπανών μεταξύ 2004 και 2008. Με τις αυξήσεις που δίνετε για το 2008 το εισόδημά τους από το 2004 αυξήθηκε μόλις 436 ευρώ. Τα βασικά τους έξοδα αυξήθηκαν κατά 791 ευρώ. Έχουν έλλειμμα 350 ευρώ μηνιαίως. Σ' αυτούς τους υπολογισμούς που κάναμε δεν έχει ληφθεί υπ' όψιν η αύξηση της φορολογίας. Φέτος η τρύπα κάθε μήνα θα είναι ακόμα μεγαλύτερη γιατί έρχεται το Ε.Τ.Α.Κ., το Ενιαίο Τέλος Ακινήτων, για όλα τα νοικοκυριά ανεξαρτήτως φοροδοτικής ικανότητας. Γι' αυτό ο κόσμος δεν αντέχει και δυσανασχετεί.

Τι κάνουν οι οικογένειες; Καταφεύγουν στο δανεισμό. Στο τέλος του 2007 σε κάθε τρία άτομα ηλικίας είκοσι ετών και άνω αντιστοιχούσαν δύο πιστωτικές κάρτες. Με βάση πρόσφατη έρευνα της Τράπεζας της Ελλάδος το 50% των νοικοκυριών, ιδίως στα χαμηλά εισοδηματικά κλίμακα, αντιμετωπίζει δυσκολία στην εξυπηρέτηση των υποχρεώσεών τους. Σε μεγάλο βαθμό αυτό αντανακλά το χαμηλό επίπεδο του εισοδήματος των εν λόγω νοικοκυριών.

Αντί, λοιπόν, να αντιμετωπίσει η Κυβέρνηση συνολικά αυτό το ζήτημα, φοβάμαι ότι κοροϊδεύει. Η κοροϊδία δε προς τους συνταξιούχους είναι προκλητική. Ενσωματώνετε, κύριε Υπουργέ, στο άρθρο 1 το 1/3 το κινήτρου απόδοσης στο βασικό μισθό, την ίδια στιγμή που μειώνετε ισόποσα το επίδομα εξομάλυνσης με τελικό αποτέλεσμα καμμία ουσιαστική αύξηση. Δεν είναι αυτό κοροϊδία; Πώς θα ζήσουν όταν η μέση σύνταξη δεν ξεπερνά τα 600 έως 700 ευρώ;

Γι' αυτό εμείς προτείνουμε ενσωμάτωση του 1/3 του κινήτρου απόδοσης τουλάχιστον χωρίς αφαίρεση του επιδόματος εξομάλυνσης. Κοροϊδεύετε επίσης όταν ο Υπουργός Ανάπτυξης μετά από τέσσερα χρόνια διακυβέρνησης με ακρίβεια και λιτότητα για τους πολλούς, εξαγγέλλει στην αρχή σαράντα ένα μέτρα, τα οποία μειώνονται μετά σε δεκαεννιά και σήμερα μιλάμε ουσιαστικά για τρία ή δυο μέτρα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ)

Ποια είναι η ολομέτωπη επίθεση με την πηγή της κακοδιαμονίας που είναι η στρεβλή λειτουργία της αγοράς; Γιατί δεν έχει εφαρμόσει η Κυβέρνηση εδώ και καιρό τη νομοθεσία περί καταπολέμησης των μονοπωλίων και ολιγοπωλίων ώστε να συγκρατηθούν αν όχι να μειωθούν οι τιμές; Γιατί αφήνετε ανεξέλεγκτη τη Δ.Ε.Η. και τις άλλες Δ.Ε.Κ.Ο. να αυξήσουν τα τιμολόγια τους;

Γιατί δεν καθορίζετε αυστηρούς κανόνες για τη διαμόρφωση της τιμής διυλιστηρίου στα καύσιμα; Μίλησε ο κ. Γείτονας πριν για την τιμολόγηση του αργού. Υπάρχει ένα άρθρο σήμερα στο «ΒΗΜΑ». Όταν η τιμή του αργού αυξάνεται, τα διυλιστήρια κοστολογούν με τη τιμή ημέρας που διαμορφώνεται, ενώ όταν οι τιμές του αργού μειώνονται, κοστολογούν με την

τιμή της αγοράς.

Γιατί δεν προχωρείτε στη δυνατότητα που σας παρέχει ο ν. 3054/2002 στο άρθρο 20 να επιβάλετε πλαφόν σε όλη την Ελλάδα για τα καύσιμα; Γιατί από τα υπερέσοδα που εισπράττετε λόγω Φ.Π.Α. από την αυξημένη αξία της κατανάλωσης καυσίμων δεν δίνετε ένα τμήμα πίσω ως επίδομα στους συνταξιούχους και σε άλλες ευάλωτες ομάδες;

Γιατί δεν προχωράτε τολμηρά να βάλετε πλαφόν στο κόστος διαφήμισης των επιχειρήσεων, αντί αυτό να μετακυλιέται στον καταναλωτή; Ας πείτε ότι αναγνωρίζετε ένα πλαφόν 5% έως 10%. Γιατί δεν προχωράτε περισσότερο με την τροπολογία που καταθέτετε και είναι προς τη σωστή κατεύθυνση με τη δίγραμμη επιταγή, σε ένα μητρώο εμπορών αγροτικών προϊόντων και σε κοπή τιμολογίων πώλησης από τους ίδιους τους αγρότες, αντί να ανέχεστε οι χρονοδρέμιοι να δουλεύουν με περιθώρια κέρδους αντί 7%, όπως δικαιούνται, αλλά 50%;

Γιατί δεν καταθέτετε επιτέλους το νομοσχέδιο για την αναμόρφωση του συστήματος φορολόγησης των τραπεζών αντί να παρατείνετε με το άρθρο 10 τις διατάξεις προσωρινού χαρακτήρα που είχαν μπει το 2001;

Πολλά «γιατί» που φανερώνουν, φοβάμαι, την απουσία βούλησης να στηρίζετε την αγοραστική δύναμη των χαμηλών και μεσαίων εισοδηματικών στρωμάτων.

Γιατί δεν υιοθετείτε τουλάχιστον τα μέτρα που σας καταθέσαμε για την ανακούφιση των νοικοκυριών από την υπερχρέωση;

Είναι κοροϊδία ο κύριος Πρωθυπουργός να απευθύνεται στον κ. Μπαρόζο για το θέμα της ακρίβειας μόλις χτες, ζητώντας περαιτέρω δήθεν βελτίωση του ανταγωνισμού και της αποτελεσματικότητας των ευρωπαϊκών αγορών όταν πρώτο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ήδη από τις 22 Μαΐου ζητάει από τα κράτη-μέλη να εξετάσουν τη λειτουργία της αγοράς στα τρόφιμα και, δεύτερον, γνωρίζει ο ίδιος πολύ καλά ότι το πρόβλημα είναι πρώτιστα ελληνικό αφού από το 2004 έως το 2007 οι τιμές σε πεντακάσια τρόφιμα και αναψυκτικά εκτινάχθηκαν από το 88% στο 98% του ευρωπαϊκού μέσου όρου και σε πολλές περιπτώσεις ξεπερνούν τις αντίστοιχες ευρωπαϊκές;

Είναι στιγμή, κύριε Υπουργέ, αν αναλάβετε τις ευθύνες σας και επιτέλους να υιοθετήσετε κάποιες σταθερές αρχές για τη διαμόρφωση της εισοδηματικής πολιτικής. Ξέρουμε πολύ καλά ποιες είναι οι δικές σας πολιτικές επιλογές. Είναι πολύ διαφορετικές από τις δικές μας. Αυξάνετε τα κέρδη και μειώνετε τους μισθούς και τα εισοδήματα από εργασία. Τουλάχιστον προσέξτε μην έχετε να διαχειριστείτε μεγάλη κοινωνική έκρηξη τους επόμενους μήνες.

Για μας η κεντρική επιλογή και επιδίωξη είναι η κατάρτιση ενός νέου μισθολογίου και η στήριξη της αγοραστικής δύναμης της οικογένειας και των εργαζομένων.

Με αύξηση των μισθών που θα καλύπτει τουλάχιστον τον πληθωρισμό και ελπίζουμε και ένα τμήμα της αύξησης της παραγωγικότητας.

Με μείωση του φορολογικού βάρους στα χαμηλά και μεσαία εισοδηματικά στρώματα. Με εξυγίανση της αγοράς και μείωση των τιμών.

Με ανακούφιση των νοικοκυριών από την υπερχρέωση.

Με περιστολή των ανεξέλεγκτων αυξήσεων στα φάρμακα.

Με αύξηση της χρηματοδότησης στην υγεία, στην παιδεία και την κοινωνική ασφάλιση, ώστε οι δημόσιες πολιτικές να βελτιώνουν και όχι να μειώνουν τον κοινωνικό μισθό. Με προστασία του καταναλωτή.

Τέλος, η εισοδηματική πολιτική θα έπρεπε να είναι αναπόσπαστο κομμάτι του ετήσιου προϋπολογισμού. Γι' αυτό μιλάμε για μία εισοδηματική πολιτική με αρχές. Στο πλαίσιο ενός προγραμματικού προϋπολογισμού θα μπορούσαμε να συνδέσουμε τις δαπάνες, την απόδοση του δημόσιου τομέα και τους μισθούς. Γι' αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε τα άρθρα 1, 2, 5, 6 και 10 που εκφράζουν αυτήν τη βαθύτατα ταξική αντίληψη για την οικονομική πολιτική.

Επιτρέψτε μου σε μισό λεπτό να πω, κύριε Πρόεδρε, για το άρθρο 7 ότι υπάρχει μία αναντιστοιχία μεταξύ της αιτιολογικής έκθεσης, κύριε Υπουργέ, και του άρθρου.

Στο μεν ένα λέτε ότι αυτό το επίδομα το δίνετε λόγω αυξημένων ευθυνών και υποχρεώσεων που συνεπάγεται η ενασχόληση με επιτελικό σχεδιασμό -αυτό το λέτε στην αιτιολογική έκθεση- και στο άρθρο λέτε ότι είναι λόγω μετεγκατάστασης. Ας διορθωθεί αυτό το πράγμα και ελπίζουμε να προχωρήσετε και να υιοθετήσετε την τροπολογία μας, ώστε να υπάρχει ενιαία ρύθμιση για όλες τις υπηρεσίες που υπάγονται στην κεντρική διοίκηση. Γιατί σύμφωνα με το άρθρο 8 του ν. 2026 οι δυο Γενικές Γραμματείες, Εκπαίδευσης Ενηλίκων και Νέας Γενιάς, που υπάγονται απευθείας στον Υπουργό, αποτελούν κι αυτές ενιαίο σύνολο υπηρεσιών του οικείου Υπουργείου και γι' αυτό καταθέσαμε την τροπολογία, ώστε να έχουμε τουλάχιστον ένα ενιαίο σύστημα αντιμετώπισης αυτών των ατόμων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Κατσέλη.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Λέγκας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό που θέλω να πω αρχικά είναι ότι όταν διατυπώνουμε προτάσεις σ' αυτήν την Αίθουσα καλό είναι και να τις κοστολογούμε, να έχουμε στο πίσω μέρος του μυαλού μας το τι στοιχίζουν τα μέτρα αυτά που προτείνουμε και -το πιο σημαντικό- από πού θα βρούμε αυτές τις πιστώσεις, αν θέλουμε να αποφύγουμε την οποιαδήποτε παροχολογία και το να στέλνουμε στρεβλά μηνύματα έξω απ' αυτήν την Αίθουσα.

Το λέω αυτό γιατί άκουσα προηγουμένως την κ. Κατσέλη να διατυπώνει μία πρόταση για τη μείωση του επιδόματος εξομάλυνσης αναφερόμενη στην ενσωμάτωση του κινήτρου απόδοσης. Ούτε λίγο ούτε πολύ η κ. Κατσέλη -αυτό κατάλαβα- προτείνει αυξήσεις στους συνταξιούχους της τάξης του 9%. Εμείς θέλαμε 20%, όχι 9%, αλλά ας δούμε και την εφικτότητα αυτού του αιτήματος. Κι όταν λέτε 9% για τους συνταξιούχους προφανώς λέτε να πάρουν και 8% και οι εργαζόμενοι και προφανώς αντίστοιχες αυξήσεις να ισχύσουν και στον ιδιωτικό τομέα και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Είπα προηγουμένως όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε άλλη τοποθέτησή μου ότι οι μισθοί του δημοσίου στο σύνολο των πρωτογενών δαπανών ανέρχονται στο 40% περίπου κι ότι μέσα από αυτήν την εισοδηματική πολιτική δίνουμε 1.000.000.000 ευρώ και πλέον για τις αυξήσεις των μισθών και των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού μας έδωσε τη δυνατότητα αφ' ενός να αφουγκραστούμε τους προβληματισμούς και τις απόψεις των ενδιαφερομένων φορέων και αφ' ετέρου να διατυπώσουμε τις θέσεις μας και την πολιτική μας άποψη γύρω από τα ζητήματα της εισοδηματικής πολιτικής και των συντάξεων του δημόσιου τομέα. Αυτό άλλωστε είναι και θεσμική μας υποχρέωση απέναντι στον Έλληνα δημόσιο υπάλληλο και λειτουργό αλλά και στους συνταξιούχους.

Η καταγραφή της διεθνούς οικονομικής σκηνής είναι δεδομένη κι όλοι συμφωνούμε ότι εξωγενείς χρηματοοικονομικοί παράγοντες αναπτύσσουν πιέσεις στην ελληνική οικονομία, η οποία και αντιστέκεται σθεναρά.

Δεδομένες είναι όμως και οι ανάγκες που αντιμετωπίζει στην καθημερινότητά του κάθε Έλληνας και κάθε Ελληνίδα, που προσδοκούν τη βελτίωση της οικονομικής τους θέσης μέσα από την υιοθετούμενη εισοδηματική πολιτική και τις αυξήσεις των συντάξεων. Η Κυβέρνησή μας -και το αποδεικνύει καθημερινά αυτό- με ρεαλισμό και απόλυτη υπευθυνότητα προσπαθεί να συγκεκριάζει τις ανάγκες με την πραγματικότητα, τη διεθνή συγκυρία με τις προσδοκίες.

Πράγματι, παρά τις πιέσεις που ασκούνται, όπως είπα, από εξωγενείς χρηματοοικονομικούς παράγοντες και την αντίσταση της ελληνικής οικονομίας, προωθήσαμε σε λογικά όρια τη σύγκλιση με τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. της χώρας μας βρίσκεται στο 81,3% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης των «δεκαπέντε». Το

2007 έφθασε στο 88,8%, κατά επτάμισι μονάδες ψηλότερα και η τάση αυτή βεβαίως θα συνεχιστεί και τα επόμενα χρόνια.

Στις εαρινές πρόσφατες προβλέψεις της η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναθεωρεί προς τα κάτω τις προβλέψεις της για το ρυθμό ανάπτυξης για όλες τις χώρες. Παρά ταύτα η Ελλάδα διατηρεί τον τέταρτο υψηλότερο ρυθμό ανάπτυξης μεταξύ των χωρών της Ευρωζώνης και μάλιστα διπλάσιο αυτής: 3,4% έναντι 1,7%. Επίσης εκτιμά ότι ο πραγματικός μέσος μισθός θα σημειώσει και πάλι την μεγαλύτερη αύξηση, 3,5%, μεταξύ των χωρών της Ευρωζώνης, εννιά φορές υψηλότερη από την αντίστοιχη αύξηση του μέσου όρου των χωρών, που είναι 0,4%.

Για το δημόσιο η εισοδηματική πολιτική για το 2008 προβλέπει αυξήσεις 4,5% για τους εν ενεργεία υπαλλήλους και 5% για τους συνταξιούχους. Οι αυξήσεις αυτές, όπως έχουμε αναφέρει, θα δοθούν σε δύο δόσεις: η πρώτη αναδρομικά από 1η Ιανουαρίου 2008 και η δεύτερη την 1η Οκτωβρίου 2008. Η συνολική δαπάνη του προϋπολογισμού για μισθούς θα αυξηθεί κατά 8,6% και για τις συντάξεις κατά 8,9%, όπως ακριβώς προβλέπεται και στον προϋπολογισμό. Οι αποδοχές για όλες τις κατηγορίες -Π.Ε., Τ.Ε., Δ.Ε., Υ.Ε.- αυξάνονται ακόμη περισσότερο, κατά 1,13%, λόγω της ωρίμανσης, δηλαδή αλλαγής μισθολογικού κλιμακίου και εξαιτίας των μισθολογικών προαγωγών.

Με την ενσωμάτωση μάλιστα του 1/3 του κινήτρου απόδοσης ο κατώτατος βασικός μισθός αυξάνεται κατά 9,2% και αντίστοιχα είναι τα ποσοστά αύξησης για όλους τους βασικούς μισθούς. Η ενσωμάτωση αυτή, πέρα από την αύξηση του μισθού που επιφέρει, θα αυξήσει τη σύνταξη, θα αυξήσει το εφάπαξ βοήθημα, κάτι το οποίο δεν το λέμε, θα αυξήσει το μέρος του Τ.Ε.Α.Δ.Υ., θα αυξήσει το μέρος του από το Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων. Βεβαίως υπάρχουν και κρατήσεις επί αυτού του ποσού -μη γελάτε, κύριε Λαφαζάνη- οι οποίες ωστόσο πρέπει να ειπωθεί ότι εκπίπτουν από το φορολογητέο εισόδημα, κάτι το οποίο δεν λέτε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, οι κρατήσεις...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κατά συνέπεια ο κατώτατος βασικός μισθός, ο οποίος στο τέλος του 2007 ανερχόταν σε 651 ευρώ για την κατηγορία Υ.Ε., με την ενσωμάτωση του κινήτρου απόδοσης και την εφαρμογή της εισοδηματικής πολιτικής του 2008 την 1-10-2008 θα είναι 711 ευρώ. Και αυτή είναι η αλήθεια.

Αντίστοιχα ο κατώτατος μισθός για την κατηγορία Δ.Ε. αυξάνεται στα 830 ευρώ, για την κατηγορία Τ.Ε. στα 938 ευρώ και για την κατηγορία Π.Ε. στα 985 ευρώ.

Παράλληλα με τις αυξήσεις αυτές η Κυβέρνηση ενισχύει περαιτέρω το εισόδημα μεγάλης μερίδας υπαλλήλων, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις ιδιαίτερες συνθήκες εργασίας τους και προχωρά στην αύξηση ορισμένων θεσμοθετημένων επιδομάτων.

Ειδικότερα αυξάνουμε το επίδομα εξωδιδασκτικής απασχόλησης των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στο ποσό των 342 ευρώ. Στο προσωπικό που κατέχει οργανική θέση και υπηρετεί στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας, με εξαίρεση τους αποσπασμένους σ' αυτή, χορηγούμε πρόσθετη κατά μήνα αμοιβή ύψους 105 ευρώ. Επιπλέον στο ανωτέρω προσωπικό προβλέπεται καταβολή εφάπαξ συνολικού ποσού 3.000 ευρώ σε τρεις ισόποσες δόσεις.

Επίσης, ικανοποιούμε ένα πάγιο και συνάμα δίκαιο αίτημα, καθώς από 1-9-2007 χορηγούμε και στους αποφοίτους της Εθνικής Σχολής Τοπικής Αυτοδιοίκησης το επίδομα που έπαιρναν οι απόφοιτοι της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης.

Μια ακόμη δέσμευσή μας υλοποιείται με την αναπροσαρμογή από 1-1-2008 του ποσού του επιδόματος διδακτικής προετοιμασίας και εξωδιδασκτικής απασχόλησης, καθώς και του ερευνητικού επιδόματος τεχνολογικής έρευνας του εκπαιδευτικού προσωπικού των Τ.Ε.Ι., όπως αναλυτικά περιγράφεται στα σχετικά άρθρα.

Ακόμη, αποκτά θεσμική κατοχύρωση, καθώς καλύπτεται πλέον με ρητή νομοθετική επιταγή η καταβολή της προσαύξησης των 30 ευρώ πλέον και στους ειδικευόμενους γιατρούς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου

ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Θα σας παρακαλούσα να μου δώσετε κάποιο χρόνο και από τη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε.

Αναπροσαρμόζουμε ακόμη το ειδικό μουσικό επίδομα στο ποσό των 700 ευρώ, ενώ το ειδικό επίδομα για τη διευκόλυνση αγοράς, συντήρησης και επισκευής οργάνων διαμορφώνεται στο ποσό των 450 περίπου ευρώ.

Αυξάνεται ακόμη το επίδομα ειδικών συνθηκών, το οποίο καταβάλλεται στα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας, σύμφωνα με το σχετικό άρθρο. Γίνεται γεγονός η σχετική μας εξαγγελία και διπλασιάζουμε στους εκπαιδευτικούς πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης το επίδομα διδακτικής προετοιμασίας από τα 35 στα 70 ευρώ.

Γνωρίζουμε ακόμη ότι η αναβάθμιση της υγείας πρέπει να συνοδεύεται και με εισοδηματική αναβάθμιση εκείνων που την υπηρετούν. Προς αυτήν την κατεύθυνση αυξάνουμε από 1.1.2008 το νοσοκομειακό επίδομα στο προσωπικό των νοσοκομείων και του Ε.Κ.Α.Β. από τα 275 ευρώ στα 310 ευρώ. Το ίδιο επίδομα για το διοικητικό, τεχνικό και λοιπό προσωπικό αυξάνεται από τα 245 ευρώ στα 280 ευρώ.

Παράλληλα, αυξάνουμε το επίδομα ειδικών συνθηκών στο προσωπικό των Διευθύνσεων Αστυνομικών Επιχειρήσεων, το οποίο αναπροσαρμόζεται σε 80 ευρώ μηνιαίως.

Έρχομαι στο δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου που αναφέρεται στις συντάξεις. Αυτό που θέλω πριν από όλα να πω είναι ότι για ακόμη μια φορά οι συντάξεις αυξάνονται σε ποσοστό υψηλότερο από εκείνο των μισθών.

Ειδικότερα, οι συντάξεις που καταβάλλονται από το δημόσιο καθώς και από τους ασφαλιστικούς φορείς που ακολουθούν το ίδιο με το δημόσιο συνταξιοδοτικό καθεστώς αυξάνονται κατά 5% αθροιστικά έως το τέλος του 2008. Συγκεκριμένα, αυξάνονται κατά 3% από 1.1.2008 και κατά 2% επιπλέον από 1.10.2008.

Για την ενίσχυση του εισοδήματος μεγάλων κατηγοριών συνταξιούχων του δημοσίου συνεχίζεται η υλοποίηση ρυθμίσεων, από τις οποίες προκύπτουν σημαντικές αυξήσεις των συντάξεων.

Επίσης, μετά από σαράντα χρόνια, αναγνωρίζεται με μια άλλη ρύθμιση η θυσία και η προσφορά στην πατρίδα των στρατιωτικών που απεβίωσαν ή θεωρούνται αγνοούμενοι εξαιτίας της εμπλοκής τους σε διάφορα γεγονότα. Να μην τα αναφέρω, έχουμε αναφερθεί επανειλημμένως και χαιρετίζουμε τη σύμπτωση όλων των πτερύγων της Βουλής.

Ομοίως, υλοποιούμε την υποχρέωση που θεσμοθετήσαμε στη Βουλή και ενσωματώνουμε από 1.1.2008 στο συντάξιμο μισθό των μελών Δ.Ε.Π. Α.Ε.Ι. το επίδομα βιβλιοθήκης και στο συντάξιμο μισθό των διπλωματικών υπαλλήλων το επίδομα της παγίας αποζημίωσης. Το ποσό αυτό είναι 675 ευρώ.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι όσο και αν κάποιοι προσπαθούν με τρικ και πλασματικούς αριθμούς να παραποιήσουν την αλήθεια, αυτή δεν αλλάζει. Με βάση τις προβλέψεις του προϋπολογισμού -το είπα προηγουμένως- φέτος θα πληρώσουμε περισσότερα από 1.000.000.000 ευρώ για τους μισθούς του δημοσίου.

Με αυτόν τον τρόπο προσπαθούμε να ελαφρύνουμε τις πιέσεις που δέχεται ο μισθωτός από τη διεθνή συγκυρία, η οποία περιγράφεται από την εκτίναξη των τιμών του πετρελαίου σε τιμές που αποτελούν ιστορικά ρεκόρ, από τη χρηματοπιστωτική κρίση που έχει δημιουργηθεί από την αγορά των ενυπόθηκων αξιών των ακινήτων, καθώς επίσης και από την υποτίμηση του δολαρίου έναντι του ευρώ.

Σ' αυτήν τη συγκυρία, η Κυβέρνησή μας, συνεπής στις προεκλογικές της δεσμεύσεις, εφαρμόζει υπεύθυνα στοχευμένη κοινωνική πολιτική, σε συνεργασία βεβαίως και με τους αρμόδιους συνδικαλιστικούς φορείς. Βεβαίως υπάρχουν δυσκολίες. Βεβαίως υπάρχουν αντιξοότητες. Δεν μπορούμε όμως να παραβλέπουμε ότι παρά τις όλες τις δυσκολίες, υπάρχουν και θετικές επιδόσεις.

Από τη συγκριτική έκθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας τον Ιούνιο του 2007, σχετικά με τις αυξήσεις των μισθών της γενικής κυβέρνησης στις χώρες-μέλη της Ευρωζώνης για την περίοδο 1999-2006, προκύπτει ότι η χώρα μας έχει τη δεύτερη

υψηλότερη συνολική αύξηση του μέσου ακαθάριστου μισθού στις χώρες της Ευρωζώνης, δηλαδή 64,9% έναντι 21,6% στο σύνολο της Ευρωζώνης και 67% -το αναφέρω παρεμπιπτόντως- της Ιρλανδίας.

Το 2007 ο μέσος μισθός σε τρέχουσες τιμές έφθασε στο 69,7% του μέσου όρου της Ευρωζώνης από 53,9% που ήταν το 2000. Σε καμία περίπτωση δεν θέλω να υπονοήσω ότι οι Έλληνες μισθωτοί του δημοσίου ευημερούν. Άλλωστε γνωρίζουμε ότι για την ουσιαστική τους αναβάθμιση απαιτούνται μέτρα γενικευμένα και όχι αποσπασματικά.

Στο πλαίσιο μιας ευρύτερης πολιτικής, που στοχεύει στην αναμόρφωση του δημοσίου τομέα, η οποία ξεκινά μέσα από την αναβάθμιση και βελτίωση του δημοσίου λειτουργού και την οικονομική του ενίσχυση, ήδη έχουμε πάρει μια σειρά από τέτοια μέτρα.

Υπενθυμίζω επιγραμματικά την αύξηση του αφορολογήτου ορίου στα 12.000 ευρώ, τη μείωση των φορολογικών συντελεστών μέχρι το 25% για εισοδήματα έως 30.000 ευρώ, τις ωριμάνσεις των μισθολογικών κλιμακίων που ανέρχονται στο 1,13%, την πρόσθετη φοροαπαλλαγή με την εφαρμογή του συστήματος των αποδείξεων, τις αυξήσεις που συμπαρασύρουν τις υπερωρίες, το 1% από τη δεύτερη δόση του επιδόματος των 140 ευρώ που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατήργησε κι εμείς επαναφέραμε, τη θεσμοθέτηση του επιδόματος θέσης ευθύνης που αναφέρεται στους σαράντα με πενήντα χιλιάδες δημοσίων υπαλλήλους, την ενσωμάτωση του επιδόματος βιβλιοθήκης στις συντάξεις αποδοχές αλλά και τη σταδιακή ενσωμάτωση και άλλων επιδομάτων στο μισθό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ολοκληρώστε παρακαλώ, κύριε Υφυπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε.

Και με αυτό το νομοσχέδιο γίνεται σαφές ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με συνέπεια υλοποιεί μία προς μία τις δεσμεύσεις της. Στόχος μας μια δυναμική κοινωνία. Στόχος μας μια δίκαιη κοινωνία. Αυτόν το στόχο υπηρετούμε καθημερινά.

Αυτόν το στόχο υπηρετεί και το νομοσχέδιο που συζητούμε, γι' αυτό και καλούμε τα κόμματα της Αντιπολίτευσης να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων και με γενναιότητα, αλλά και με αίσθημα ευθύνης απέναντι στους πολίτες, να υπερψηφίσουν τις θετικές διατάξεις και βεβαίως να στείλουμε όλοι μαζί ένα μήνυμα έξω από αυτήν την Αίθουσα ότι αυτή η Κυβέρνηση κάνει ό,τι είναι δυνατόν, για να βελτιώσει τη θέση των εργαζομένων, τη θέση των δημοσίων υπαλλήλων, τη θέση του κάθε Έλληνα, της κάθε Ελληνίδας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί-δασκάλι από το 7ο Δημοτικό Σχολείο Χαλκίδας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους ευχόμαστε καλές σπουδές.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Κουσελάς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας τους Υπουργούς Οικονομίας της Κυβέρνησης τα πρώτα χρόνια της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, θα διαπίστωνε κανείς ότι προσπαθούσαν τότε να δικαιολογήσουν τις εισοδηματικές πολιτικές που ασκούσαν σε βάρος της προηγούμενης περιόδου, των κυβερνήσεων δηλαδή του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Σήμερα είναι φανερό η γύμνια των επιχειρημάτων της Κυβέρνησης σε ό,τι αφορά την άσκηση της εισοδηματικής πολιτικής και τις αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις. Γιατί παρελθόν, κύριε Υπουργέ, δεν αποτελούν πλέον οι κυβερνήσεις του

ΠΑ.ΣΟ.Κ., παρελθόν αποτελείτε εσείς. Κι εσείς είστε εκείνοι που από το 2004 μέχρι σήμερα έχετε διαμορφώσει το πλαίσιο και το τοπίο, μέσα στο οποίο ασκούνται οι εισοδηματικές πολιτικές, το πλαίσιο και το τοπίο της δικής σας οικονομικής πολιτικής.

Σας ακούσαμε και χθες και σήμερα να μιλάτε για αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις. Αλήθεια, για ποιες αυξήσεις μιλάτε; Για τις ονομαστικές αυξήσεις, οι οποίες υπολείπονται και αυτού του πληθωρισμού, ενός πληθωρισμού που είναι ο μεγαλύτερος τα τελευταία έντεκα-δώδεκα χρόνια, που αντί να μειωθεί με την πολιτική που ασκείτε, διογκώνεται συνέχεια και κανείς δεν ξέρει που θα φθάσει, όταν ο ίδιος ο Κοντοπυράκης ομολογεί ότι έχει ξεπεράσει το 4,5%;

Μιλάτε για αυξήσεις, όταν η ακρίβεια και η αισχροκέρδεια είναι εκείνες που λεηλατούν τα εισοδήματα του μέσου Έλληνα; Μιλάτε για αυξήσεις της τάξης του μισού ευρώ την ημέρα;

Ξέρετε, αλήθεια, τι έλεγε ο Πρωθυπουργός για τις τότε εισοδηματικές πολιτικές, όταν δηλαδή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εφάρμοσε μέτρα στα πλαίσια μιας σφικτής εισοδηματικής πολιτικής, προκειμένου η χώρα μας να ενταχθεί στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση που ήταν ένας πολύ μεγάλος στόχος τότε; Έλεγε: «Είναι προσβολή στην αξιοπρέπεια του πολίτη να ακολουθείτε μια πρακτική που μας πάει πολλές δεκαετίες πίσω. Πιστεύετε ότι θα λύσει κανένα πρόβλημα για το συνταξιούχο του Ο.Γ.Α. το 1 ευρώ την ημέρα ή τα 80 λεπτά για τους αποδέκτες του Ε.Κ.Α.Σ.;»

Τώρα τι μας λέει, αλήθεια, ο κύριος Πρωθυπουργός κι εσείς, κύριε Υπουργέ, που δεν έχουμε μπροστά μας έναν τέτοιο στόχο, δηλαδή την ένταξη της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση; Που έχουμε -όπως κι εσείς είπατε- διπλάσιους ρυθμούς ανάπτυξης από το μέσο ευρωπαϊκό όρο;

Το ζήτημα, όμως, δεν είναι ότι δεν δίνετε τις αυξήσεις που θα έπρεπε στους μισθούς και τις συντάξεις. Το ζήτημα είναι ότι εμπαιζίζετε και προκαλείτε τη νοημοσύνη και των Βουλευτών και των Ελλήνων πολιτών, όταν μας λέτε ότι οι αυξήσεις αυτές είναι 9,2%.

Σας είπαν πολλοί συνάδελφοι ότι αυτός ο ισχυρισμός μάς πάει πίσω, στο 1993, όταν ο κ. Μητσotάκης τότε έκανε την πολιτική του 0%+0%=14%.

Όμως, πέρα από αυτά, δημιουργείτε δύο πολύ μεγάλα και σοβαρά προβλήματα. Ένα πρόβλημα είναι σε ό,τι αφορά τους συνταξιούχους. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι υπάρχει σύνδεση των συντάξεων με τους μισθούς των εν ενεργεία, με τις αυξήσεις των εν ενεργεία.

Εσείς παρεμβαίνετε νομοθετικά και κόβετε τον ομφάλιο λώρο που στηρίζεται στο Σύνταγμα. Υπάρχουν δικαστικές αποφάσεις, αποφάσεις του Ελεγκτικού Συμβουλίου που έχουν βγάλει αντισυνταγματικές τέτοιους είδους παρεμβάσεις που ασκήθηκαν στο παρελθόν. Ένα, λοιπόν, μεγάλο πρόβλημα που δημιουργείται είναι αυτό.

Και, δεύτερον, αντί να φέρετε ένα νέο μισθολόγιο, όπως ο ίδιος ο Πρωθυπουργός είχε υποσχεθεί στους δημοσίων υπαλλήλων από το 2005 -και φέτος είναι η τρίτη φορά που το αφήνετε στο ράφι- κάνετε κουρελού -είναι δική σας η έκφραση- κυριολεκτικά το υφιστάμενο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων με τον τρόπο με τον οποίο ενσωματώνετε το επίδομα απόδοσης. Και λέω ότι κάνετε κουρελού, γιατί παρεμβαίνετε στα κλιμάκια του μισθολογίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα οξυμένα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι δεν λύνονται με αναποτελεσματικές, αποσπασματικές επιδοματικές πολιτικές, που πολλές φορές έχουν και επιλεκτικό χαρακτήρα. Λύνονται με μία άλλη εισοδηματική πολιτική, με μία άλλη φορολογική πολιτική, με μία άλλη συνολικά οικονομική πολιτική που αναδιανέμει το παραγόμενο εισόδημα και τον πλούτο δίκαια.

Όταν, όμως, μπαίνετε σε μία τέτοια λογική, οφείλετε να είστε δίκαιοι. Δεν μπορεί σε άλλους να δίνετε και σε άλλους να μην δίνετε. Και εδώ θα πρέπει σαφέστατα να ληφθούν υπ' όψιν οι προτάσεις οι οποίες έχουν γίνει. Έχουμε καταθέσει μία τροπολογία για τους εργαζόμενους στο Υπουργείο Παιδείας, στη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς και Ενηλίκων, δύο Γενικές

Γραμματείες που, για λόγους ίσης μεταχείρισης, πρέπει να πάρουν το συγκεκριμένο επίδομα.

Και αφού μιλάω για το Υπουργείο Παιδείας, είναι ανάγκη να πείτε -δεν το άκουσα, δεν το κατάλαβα- αν και κατά πόσο σκοπεύετε να εκδώσετε την κοινή υπουργική απόφαση για τους διοικητικούς υπαλλήλους των Α.Ε.Ι. και των Τ.Ε.Ι., κάτι που έχει σχέση με το άρθρο 17 του ν. 3205 και αφορά το επίδομα για τη συμμετοχή τους στις πανελλήνιες εξετάσεις, που τους το οφείλετε.

Δεύτερον, δεν μπορείτε με το έτσι θέλω να αφαιρείτε επιδόματα που, ανεξάρτητα από το ποιος τα ψήφισε ή δεν τα ψήφισε εδώ, αποτελούν πλέον νόμους του ελληνικού κράτους. Είναι νόμοι που ψήφισε το Εθνικό Κοινοβούλιο. Και μιλάω για το επίδομα των Δ.Υ.ΠΕ.. Δεν μπορείτε να το αφαιρείτε, χωρίς να υπάρξει καμμία, μα καμμία αιτιολογία.

Περιμένουμε τις απαντήσεις σας, που δεν τις άκουσα, σε ό,τι αφορά το ιπτάμενο προσωπικό του Ε.Κ.Α.Β. και τους γεωτεχνικούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε την Κυβέρνηση και τον Υπουργό να μιλάει πολλές φορές για τον εισαγόμενο πληθωρισμό, που έχει γίνει μία καραμέλα, προκειμένου να δικαιολογηθούν τα αδικαιολόγητα.

Με βάση, λοιπόν, τον εναρμονισμένο δείκτη τιμών που χρησιμοποιεί η Ευρωπαϊκή Ένωση για όλες τις χώρες, οι τιμές την περίοδο 2005-2007 αυξήθηκαν στην ευρωζώνη κατά 7,6%, ενώ στη χώρα μας η αύξηση με βάση τον εναρμονισμένο δείκτη τιμών ήταν 11,2%.

Η αύξηση σε ό,τι αφορά τα καύσιμα, κύριε Υπουργέ, την ίδια περίοδο στην Ελλάδα ήταν της τάξης του 34%, ενώ στην ευρωζώνη η αύξηση ήταν 24%. Και ταυτόχρονα, η σχέση τιμών παραγωγού-καταναλωτή στη χώρα μας, είναι 1 προς 5,5, 1 για τον παραγωγό, 5,5 για τον καταναλωτή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε και θέλω λίγο την ανοχή σας, όπως υπήρξε και στον κύριο Υπουργό.

Η σχέση αυτή, λοιπόν, για τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι 1 προς 2,5. Και θα έλεγα ότι προς αυτήν την κατεύθυνση δε γίνεται ουσιαστικά τίποτα. Η τροπολογία την οποία φέρνετε σήμερα και αφορά τις εικονικές συναλλαγές, σε ό,τι αφορά τη διακίνηση των οπωροκηπευτικών και των κρεάτων, δεν είναι ούτε ασιπρή. Είναι μία τροπολογία η οποία δεν βελτιώνει ουσιαστικά την κατάσταση. Είναι ένα τίποτα μπροστά στο τεράστιο πρόβλημα που υπάρχει στη διακίνηση των αγροτικών προϊόντων.

Ο μόνος τρόπος για να λυθεί αυτό το πρόβλημα είναι η υιοθέτηση της πρότασης που σας έκανε η κ. Κατσέλη, σε ό,τι αφορά τη ριζική αλλαγή του τρόπου διακίνησης των αγροτικών προϊόντων. Αυτό που υπάρχει αυτή τη στιγμή, είναι ανοιχτό παραγωγικό δελτίο, ένα δελτίο που το διαμορφώνει όπως θέλει ο έμπορος για λογαριασμό του παραγωγού. Πρέπει να γίνει η αντικατάσταση, λοιπόν, αυτής της απαράδεκτης κατάστασης από την κοπή τιμολογίου.

Εάν αυτό το πράγμα δεν μπορείτε να το κάνετε, ανοίξτε τουλάχιστον ένα διάλογο με τις παραγωγικές τάξεις ή διασφαλίστε -αυτό θα λύσει ριζικά το πρόβλημα- το τιμολόγιο το οποίο θα εκδίδει ο έμπορος να είναι τουλάχιστον ταυτόσημο σε ό,τι αφορά την ποσότητα, την τιμή και τη συνολική αξία με αυτή που αναγράφεται στο δελτίο που λέτε στην τροπολογία σας. Διασφαλίστε τουλάχιστον το ελάχιστο.

Από την άλλη πλευρά, σε ό,τι αφορά το ζήτημα των δίγραμμων επιταγών, καλή είναι η δίγραμμη επιταγή. Κανένας δεν μπορεί να έχει αντίρρηση. Όμως, εάν δεν υπάρξει μητρώο εμπόρων σε ό,τι αφορά τη διακίνηση των αγροτικών προϊόντων, ούτε αυτό το πρόβλημα πρόκειται να αντιμετωπιστεί. Διότι, γνωρίζετε πολύ καλά ότι σήμερα βαπτίζεται έμπορος κάποιος ο οποίος παίρνει έναν αριθμό φορολογικού μητρώου και διαθέτει και ένα φαξ. Με έναν αριθμό φορολογικού μητρώου και με ένα φαξ, ο άλλος γίνεται έμπορος και διακινεί προϊόντα και την πληρώνει έτσι ο παραγωγός.

Δεν θέλω να καθυστερήσω άλλο. Θέλω να συμφωνήσω μαζί

σας και με τον Υπουργό ότι βασικό χαρακτηριστικό της κυβερνητικής διαδρομής είναι η συνέπεια.

Όμως, ποια συνέπεια, κύριε Υπουργέ; Είναι η συνέπεια σε ό,τι αφορά τη στήριξη των οικονομικά ισχυρών, είναι μία συνέπεια που δεν έχει σχέση με τη στήριξη της μεσαίας τάξης την οποία συνέχεια συρρικνώνετε, την οποία συνέχεια σμικρύνετε και πολύ περισσότερο, των λαϊκών στρωμάτων, που σήμερα δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα κάτω από αυτές τις συνθήκες.

Δεν θέλω να κάνω ιδιαίτερη αναφορά στα άρθρα. Ο ισηγογής μας έχει καταθέσει ποια από αυτά ψηφίζουμε και ποια δεν ψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουσελά.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Μαρκόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν με ενοχλεί το γεγονός ότι η Αντιπολίτευση καταψηφίζει την εισοδηματική πολιτική. Και εν πάση περιπτώσει, τολμώ να πω ότι είναι μέσα στα πλαίσια του τρόπου με τον οποίο πολιτεύεται η εκάστοτε αξιωματική αντιπολίτευση και γενικότερα, η αντιπολίτευση. Η εισοδηματική πολιτική αποτελεί πάντοτε ένα πεδίο αναμέτρησης προγραμμάτων -αν το θέλετε- και προοπτικών.

Αυτό, όμως, το οποίο είναι ενοχλητικό είναι ότι ακούμε εδώ μία εξαιρετικά εκτεταμένη παρελθοντολογία, ενώ στην πραγματικότητα θα έπρεπε να συζητάμε για το μέλλον και την προοπτική αυτού του τόπου. Διότι, αυτό το οποίο κάνουμε δεν αφορά το παρελθόν, αλλά αφορά τον παρόντα και τον μέλλοντα χρόνο. Δεν αφορά τις προηγούμενες γενιές, αλλά αφορά τις παρούσες και τις επόμενες γενιές.

Δεν άκουσα καμμία κουβέντα από την Αντιπολίτευση για το γεγονός ότι το ελληνικό κράτος δεν δανείζεται για να δώσει τις αυξήσεις στο δημόσιο τομέα. Και δεν εκτιμάται το γεγονός ότι δεν επιλέγεται η πολιτική να χρεώνουμε τις επόμενες γενιές, για να ικανοποιούμε τις παρούσες. Και βεβαίως, μπορεί η Αντιπολίτευση να έχει εξαιρετικά διαφορετική άποψη για το πώς πρέπει να κινηθεί η εισοδηματική πολιτική στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση, όμως, οφείλει να έχει και μνήμη, να κάνει τη δική της αυτοκριτική, να κάνει τη σύγκριση με τα δικά της πεπραγμένα και κυρίως να κινείται μέσα στο ίδιο και το αυτό πλαίσιο.

Ενοχλεί, επίσης, το γεγονός ότι δεν εκτιμάται από τα Κόμματα της Αντιπολίτευσης το ότι βαδίζουμε αργά, αλλά σταθερά, στο νέο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων.

Κανένα βήμα δεν είχε γίνει ποτέ στο παρελθόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το ενιαίο μισθολόγιο. Δεν εκτιμάται το γεγονός ότι έχει ξεκινήσει η ενσωμάτωση πολλών επιδομάτων στο βασικό μισθολόγιο -για τα οποία όλοι συμφωνούμε σ' αυτήν την Αίθουσα ότι αποτελούν στρεβλό τρόπο ανάπτυξης της εισοδηματικής πολιτικής- που σημαίνει αύξηση του εφάπαξ, αύξηση των συντάξιμων αποδοχών, αύξηση της τελικής σύνταξης σε τελική ανάλυση, αλλά και το γεγονός της αύξησης του αφορολόγητου ορίου, το οποίο έχει δώσει η Κυβέρνηση ιδιαίτερα για τους χαμηλόμισθους, που σημαίνει ότι ακόμα και αν υπάρχουν κρατήσεις σ' αυτά τα επιδόματα η τελική επιστροφή είναι μεγαλύτερη στο τέλος του χρόνου.

Δεν εκτιμάται, δηλαδή, η εξομάλυνση ενός σκληνού που αφορά την εισοδηματική πολιτική, για την οποία έτσι και αλλιώς γνωρίζουμε σ' αυτήν την Αίθουσα ότι δεν είναι ένα κουμπακί να το γυρίσουμε. Αν ξαφνικά, σε μία νύχτα, βάλουμε όλα τα επιδόματα στο βασικό μισθό, σημαίνει οπωσδήποτε και αναγκαστικά δανειοδότηση εκ του προϋπολογισμού του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας. Και δεν ξέρω πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί και το ζήτημα του εφάπαξ.

Αυτά τα λέω όχι τόσο για να καταγραφούν, αλλά για να αποκτήσουμε ένα κοινό συνειρμό σκέψης, να αντιπαρεθεθούμε σ' αυτό, ν' ανταλλάξουμε διαφορετικές απόψεις, αλλά να ξέρουμε

και τι λέμε. Να μη ζητάμε, δηλαδή, πράγματα τα οποία έτσι και αλλιώς δεν γίνονται.

Και αυτά που λέω εγώ, τα καταλαβαίνει και ο μέσος πολίτης. Θεωρώ ότι είναι και εύκολο κάποιος να τα αντιληφθεί. Δεν χρειάζονται ούτε ειδικοί πολιτικοί και οικονομικοί αναλυτές ούτε ιδιαίτερες δυνατότητες για να αντιληφθεί κάποιος ότι αυτές οι μεγάλες αλλαγές δεν γίνονται με μιας και εν πάση περιπτώσει δεν προσπαθήθηκαν ποτέ –μα, ποτέ– στο παρελθόν.

Την ίδια στιγμή που συζητάμε αυτήν την εναισθητοποίηση του μισθολογίου των δημοσίων υπαλλήλων, γίνεται κουβέντα και για την επέκταση της επιδοματικής πολιτικής. Δεν νομίζω ότι ταιριάζουν αυτά τα δύο. Και, βέβαια, η Κυβέρνηση έχει χρέος να εξομαλύνει τις διαφορετικές ομάδες των δημοσίων υπαλλήλων. Έχει υποχρέωση να στηρίξει το εισόδημα ειδικών κατηγοριών, όπως είναι οι συγκεκριμένοι υπάλληλοι στους Ο.Τ.Α. που περιλαμβάνονται σ' αυτό το νομοσχέδιο, για να καταδείξει και τη μεγάλη σημασία την οποία δίνει στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Όμως, αυτό δεν μπορεί να γίνει μία πανάκεια, διότι δεν θα το διορθώσουμε ποτέ, όχι μόνο εμείς, αλλά και οι επόμενες κυβερνήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος, ακούω μία ιδιαίτερα περιέργη, όπως την κρίνω, κριτική για την πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού της χώρας χθες στη Διάσκεψη των Αρχηγών Κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ζητήσει πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση της ακρίβειας. Και το λέω αυτό, διότι ερμηνεύτηκε από ορισμένους –έτσι βόλευε, κατά την εκτίμησή μου– ως επικοινωνιακό τέχνασμα ή ως προσπάθεια της Κυβέρνησης να ρίξει την ευθύνη στην Ευρώπη.

Καλά, δεν βλέπουμε γύρω μας; Δεν βλέπουμε τη φτώχεια που υπάρχει στον κόσμο; Δεν βλέπουμε τις επαναστάσεις στα φτωχότερα κράτη; Δεν βλέπουμε τα θύματα τα οποία θα έχουμε σε λίγο από τις κοινωνικές εκρήξεις στην Αφρική, στην Ανατολική Ασία; Δεν αντιλαμβανόμαστε την ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως κραταιού συνασπισμού κρατών στο οικονομικό γίγνεσθαι αυτού του πλανήτη;

Δεν μπορούμε να αντιληφθούμε ή έστω να αποδεχούμε ότι ένα σημαντικό κομμάτι της ακρίβειας που ζούμε είναι εισαγόμενο και πρέπει να το διαθέσουμε, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν ενδογενή προβλήματα και στρεβλώσεις της αγοράς τα οποία επίσης πρέπει να τα διορθώσουμε και να τους επιτεθούμε και τα οποία ποτέ δεν αντιμετωπίσαμε στο παρελθόν;

Για παράδειγμα, ποτέ δεν αντιμετωπίσαμε τον αέρα στην ενοικίαση των μαγαζιών που μεταφέρεται στον τελικό καταναλωτή. Ποτέ δεν αντιμετωπίσαμε τα «μαύρα» χρήματα για συγκεκριμένα προϊόντα στα ράφια των σούπερ μάρκετ, ενώ τα ξέρουμε. Αυτό μεταφέρεται στον τελικό καταναλωτή και γι' αυτό δεν συλλαμβάνεται ούτε ο πληρώνων, διότι δεν το ομολογεί ούτε αυτός που πληρώνεται.

Όμως, πρέπει αυτές τις στρεβλώσεις της αγοράς να τις αντιμετωπίσουμε. Να συναινέσουμε και να συμφωνήσουμε σ' αυτό. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι δεν θέλουμε ο Πρωθυπουργός της χώρας να έχει πρωταγωνιστικό ρόλο σε τέτοιες κοινωνικές και πολιτικές πρωτοβουλίες.

Και σε τελική ανάλυση, αποφασίστε. Είστε ευρωπαϊστές, ευρωσκεπτικιστές ή αντιευρωπαϊστές; Και απευθύνομαι κυρίως στην Αξιωματική Αντιπολίτευση και στους τελευταίους συνεταιρούς τους οποίους καλείτε σε εκείνο το όραμα της εξουσίας, το οποίο προσπαθείτε να πλάσετε πρώτα για τον εαυτό σας και μετά για τους πολίτες.

Αποφασίστε, δηλαδή, αν θέλετε να κινηθούμε με κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να πρωταγωνιστήσουμε στις αλλαγές ή αν το πρώι είμαστε ευρωπαϊστές, το μεσημέρι ευρωσκεπτικιστές και το βράδυ είμαστε αντιστασιακοί της εξουσίας.

Αποφασίστε, δηλαδή, αν καλούμε μικρότερα κόμματα τα οποία διδάσκουν την αντίσταση στις αποφάσεις της Βουλής –όχι εντός της Αιθούσης, αλλά εκτός της Αιθούσης– αυτούς που πυροδοτούν την αντίσταση σ' αυτά που ψηφίζει αυτή η Αίθουσα, αν τους καλείτε για να κυβερνήσετε τον τόπο. Με τι δόγμα; Με το δόγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Με τους κανόνες με

τους οποίους όλοι έχουμε συμφωνήσει σε επίπεδο Ευρωκοινοβουλίου;

Και γιατί αρνείστε στον Πρωθυπουργό της χώρας να πάρει μια τέτοια «μεγίστη» πρωτοβουλία, ιδιαίτερα για τα φτωχότερα κράτη της Ευρώπης τα οποία υποφέρουν και ιδιαίτερα για τα κράτη της Λεκάνης της Μεσογείου, σ' έναν άξονα στον οποίο μπορούμε να πρωταγωνιστήσουμε;

Τον έχετε επιχειρήσει και εσείς στο παρελθόν, όταν ήσασταν στην Κυβέρνηση. Και σας στηρίξαμε σ' αυτό, όπως σας στηρίξαμε και στο όραμα της Ο.Ν.Ε., στην εισοδηματική πολιτική και στη φορολογική πολιτική και στην πολιτική λιτότητας που εφαρμόστηκε τότε για να πιάσουμε τους όρους της Ο.Ν.Ε.. Ενώ εσείς –και αυτό το βλέπω σε μεγίστη σύγκριση και θα ήθελε η Νέα Δημοκρατία μία απάντηση– δεν μας στηρίζετε στην προοπτική του ισολογισμένου προϋπολογισμού του 2010, για τον οποίο και εσείς και εμείς ως διαφορετικές κυβερνήσεις, σε διαφορετικούς χρόνους, έχουμε δεσμευτεί στην ευρωπαϊκή οικονομική πολιτική.

Αυτά προς γνώση, σύγκριση και προοπτική, γιατί οι επόμενες γενιές δεν θέλουν να βρουν το κράτος –όπως και τα εισοδηματά τους– και πάλι χρεωμένο για πράγματα τα οποία και εμείς θα θέλαμε να απολαύσουν οι σημερινοί πολίτες, αλλά σκεφτόμαστε και το παρόν και το μέλλον της χώρας, κάνοντας τη σύγκριση με ένα φαιό, γκριζο παρελθόν, το οποίο έχει κριθεί πολλές φορές στις τελευταίες τρεις εκλογικές αναμετρήσεις σ' αυτήν τη χώρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Μαρκόπουλο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΣΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Κουσελά, τι θέλετε να πείτε; Είναι τόσο επείγον;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΣΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω κάτι για μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν είναι επί προσωπικού, έτσι δεν είναι;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΣΕΛΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, δεν είναι για προσωπικό ζήτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Στη δευτερολογία σας, τότε, κύριε συνάδελφε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντούλης έχει το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Μαρκόπουλε, αφιερώσατε πολύ χρόνο στην ομιλία σας για να μας πείσετε για το ορθόν της ενέργειας του Πρωθυπουργού σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Συμφωνώ μαζί σας. Είναι μία ενέργεια σε θετική κατεύθυνση. Θα πρέπει, όμως, να παραδεχθείτε ότι υπάρχει μία κρίσιμη παράμετρος που θα πρέπει να έχει υπ' όψιν του ο αξιότιμος κύριος Πρωθυπουργός. Άλλο το επίπεδο μισθών και συντάξεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, άλλο στην Ελλάδα. Πού πάει η περιβόητη σύγκλιση μισθών και συντάξεων Ελλάδας με το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Άρα, λοιπόν, πρώτα να δούμε αυτό και μετά κάνουμε και αυτές τις ενέργειες που εμείς δεν θα πούμε ότι είναι επικοινωνιακό πυροτέχνημα, αλλά θα πούμε ότι κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση.

Κύριε Υφυπουργέ, θα σας δείξω –μία που μιλάμε επί των άρθρων– μία μόνο διάταξη για να καταλάβουμε και την αναντιστοιχία που υπάρχει μεταξύ του πνεύματος που επικρατεί στη Βουλή και της κοινωνικής πραγματικότητας. Στο άρθρο 3 που αναφέρεται στα συνταξιοδοτικά θέματα των Βουλευτών, στα του οίκου μας δηλαδή, τίθεται ο διπλοσισιασμός του ελαχίστου χρόνου, δηλαδή από τέσσερα χρόνια σε οκτώ, προκειμένου ο Βουλευτής να θεμελιώνει δικαίωμα δεύτερης συντάξεως.

Δεν θα πω εγώ τα γνωστά περί συντάξεων των Βουλευτών κ.λπ., γιατί έχουμε ασκήσει κατ' επανάληψη κριτική. Θα θίξω μόνο ένα σημείο. Διαβάζω στην αιτιολογική έκθεση την εξής μνημειώδη φράση: «Αυτό γίνεται για να μη θιγούν ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα».

Και σας ερωτώ: Τα ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των ασφαλισμένων στο Ι.Κ.Α. πώς πήγαν περίπατο, για να πω ένα παράδειγμα, με την πρόσφατη μεταρρύθμιση της κ. Πετραλιά; Διότι από τα πενήντα οκτώ έτη, πήγαν στα εξήντα έτη. Γι' αυτούς τους ανθρώπους που βιώνουν την κοινωνική πραγματικότητα έξω στο πεζοδρόμιο, δεν υπάρχουν ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα; Μόνο οι Βουλευτές έχουν ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα;

Αυτό, όσον αφορά τη διατύπωση στην αιτιολογική έκθεση που υπάρχει για την αιτιολόγηση αυτού του γεγονότος στο άρθρο 3.

Τώρα, κύριε Υφυπουργέ, έρχομαι σ' ένα άλλο άρθρο, στο άρθρο 7 που αναφέρεται στην πρόσθετη αμοιβή προσωπικού Κεντρικής Υπηρεσίας Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Κατ' αρχάς, άκουσα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος είπε ότι θα πρέπει να απομακρυνόμαστε σταδιακά από μία επιδοματική πολιτική, που είναι μία στρεβλή εισοδηματική πολιτική. Ωραία, να συμφωνήσουμε. Όμως, πώς είναι δυνατόν ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας να λέει αυτά που λέει και εδώ να έχουμε νέα επιδόματα; Πώς συμβιβάζονται αυτά τα πράγματα; Δηλαδή, λεκτικά να αρνούμαστε αυτήν την πρακτική και στην πράξη να ερχόμαστε και να την εφαρμόζουμε; Άρα, θα πρέπει να υπάρχει τουλάχιστον μία συνοχή πολιτικού λόγου και πράξεως.

Όμως, σε κάθε περίπτωση έρχομαι, κύριε Υφυπουργέ, να σας πω το εξής: Σας διαβάζω την αιτιολογική έκθεση όσον αφορά στο γιατί δίδεται αυτό το επίδομα. Ακούστε, λοιπόν, τι λέει: «Η εν λόγω αμοιβή χορηγείται στο προαναφερόμενο προσωπικό, λόγω των αυξημένων ευθυνών και υποχρεώσεων που συνεπάγεται η ενασχόληση με τον επιτελικό σχεδιασμό». Ωραία!

Όμως, τώρα θα σας διαβάσω το ίδιο το άρθρο. Ξέρετε για ποιο λόγο, λέει, ότι δίδεται αυτό το επίδομα; Λόγω μετεγκατάστασης αυτής της υπηρεσίας. Δηλαδή, άλλο λόγο επικαλείται η αιτιολογική έκθεση -ότι έχουν έναν αυξημένο φόρτο επιτελικού σχεδιασμού- και άλλο λέει το ίδιο το άρθρο, δηλαδή λόγω της μετεγκατάστασης. Δηλαδή, στο ίδιο το σχέδιο νόμου και στην αιτιολογική του έκθεση βλέπουμε δύο διαφορετικές αιτιολογήσεις. Δεν είναι φαιδρό αυτό, κύριε Υφυπουργέ; Είναι τουλάχιστον φαιδρό, ανακόλουθο κλπ, για να μην πω τι άλλο είναι! Όμως, είναι ντροπή! Δηλαδή, ούτε εσείς ξέρετε γιατί δίνετε αυτό το επίδομα.

Και τέλος πάντως, ενώ δίνετε αυτό το επίδομα, λέτε ότι δεν το δίνετε στους αποσπασμένους. Δηλαδή, πάλι δημιουργείτε διακρίσεις εις βάρος ανθρώπων που κάνουν την ίδια δουλειά. Και αφού κάνετε αυτήν τη διάκριση, έρχεστε και λέτε ότι η αιτιολογική έκθεση επικαλείται άλλο λόγο και το ίδιο το άρθρο στο σχέδιο νόμου άλλο λόγο. Φαιδρότητα χαρακτηρίζει τη σύνταξη αυτού του σχεδίου νόμου!

Έρχομαι τώρα στο άρθρο που αφορά τους υπαλλήλους των Δ.Υ.ΠΕ. της χώρας. Εδώ, υπάρχει πράγματι ένα μείζον θέμα, το οποίο νομίζω ότι θα πρέπει να δείτε σοβαρά.

Κατ' αρχάς, οι Δ.Υ.ΠΕ. -για να δούμε την ιστορία του θέματος- συνεστήθησαν κατ' επιταγήν της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να υπάρξει αποκέντρωση στα περιφερειακά συστήματα υγείας.

Ας ξεκινήσω, λοιπόν, από εκεί. Πόσες Δ.Υ.ΠΕ. δημιουργήθηκαν στη χώρα; Δεκαεπτά. Προϊόντος του χρόνου, από τις δεκαεπτά Δ.Υ.ΠΕ., φθάσαμε στις επτά. Άρα, λοιπόν, πράγματι εδώ συντρέχει μία εύλογη πραγματικότητα, βάσει της οποίας αυτοί οι άνθρωποι στις επτά εναπομείνουσες Δ.Υ.ΠΕ. επιφορτίστηκαν το ρόλο άλλων δέκα.

Άρα, ο όγκος εργασίας αυτών των ανθρώπων αυξήθηκε, όπως και η ευθύνη διαχείρισης των όποιων προγραμμάτων. Άρα, λοιπόν, με τη λογική αυτή, εσείς οι ίδιοι χρησιμοποιώντας το ν. 3627/2007, ήρθατε και δώσατε ένα επίδομα και καλά κάνετε. Διότι από τις δεκαεπτά Δ.Υ.ΠΕ., βρεθήκαμε στις επτά.

Στη συνέχεια, δεχθήκατε τις ευχαριστίες αυτών των ανθρώπων. Και εδώ θα καταθέσω στα Πρακτικά, κύριε Υφυπουργέ, τις ευχαριστίες αυτών των ανθρώπων προς την Κυβέρνηση. Αυτοί οι άνθρωποι σας ευχαριστούν πάρα πολύ για το νόμο αυτό, με

τον οποίο αναγνωρίσατε αυτό που σας είπα προηγουμένως.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αστέριος Ροντούλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Τώρα, βεβαίως, έρχεστε και το παίρνετε πίσω. Είναι δικαίωμά σας να το κάνετε, αλλά εγώ θα μείνω στην αιτιολογία βάσει της οποίας το παίρνετε πίσω, η οποία είναι και αυτή φαιδρή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου, σας παρακαλώ, ένα λεπτό ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, έχετε κάνει τους ανθρώπους μπαλάκι. Τους ρίχνετε μεταξύ Υπουργείου Οικονομικών, Υπουργείου Υγείας και Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Και αφού γίνεται αυτός ο κύκλος, ξέρετε τι λέει το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους;

Μα, όταν κατατέθηκε αυτός ο νόμος, δηλαδή ο ν. 3627/2007, που έχει την υπογραφή του Υπουργού Οικονομικών, δεν υπήρχε η εισηγητική έκθεση του Υπουργού. Άρα, το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους λέει το εξής: Πώς εμείς θα εγκρίνουμε τώρα τις πιστώσεις για να πληρωθούν αυτοί οι άνθρωποι; Εδώ κι αν είναι τώρα το αποκορύφωμα της φαιδρότητας! Δηλαδή, το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους τους λέει ότι δεν υπάρχει εισηγητική έκθεση του Υπουργού, ο οποίος Υπουργός συνυπέγραψε το ν. 3627/2007, βάσει του οποίου αυτοί οι άνθρωποι πήραν αυτό το επίδομα.

Τέλος -για να μην καταχρώμαι, κύριε Πρόεδρε, την ανοχή σας- θα ήθελα να σας πω το εξής: Ξέρετε για τι ποσό μιλάμε, κύριε Υφυπουργέ; Μιλάμε για ένα ποσό των 100.000 ευρώ μηνιαίως. Ξέρετε για πόσους υπαλλήλους μιλάμε; Μιλάμε για τριακόσιους εξήντα και κάτι υπαλλήλους. Δηλαδή, όλο αυτό το θέμα που αναδεικνύει την αφερέγγυότητα της ελληνικής πολιτείας έναντι αυτών των ανθρώπων δημιουργήθηκε, διότι τριακόσιοι εξήντα άνθρωποι -που μ' αυτό το επίδομα θα κοστίσουν στο Ελληνικό Δημόσιο 100.000 ευρώ μηνιαίως- δεν μπορούν να βρουν το δικό τους, το οποίο είναι αυταπόδεικτο, όπως προείπα, σε σχέση με την προϊστορία του ζητήματος.

Κύριε Υφυπουργέ, κοιτάξτε να κάνετε αυτές τις τροποποιήσεις και κοιτάξτε επίσης με σοβαρότητα το θέμα των Δ.Υ.ΠΕ., διότι η υγεία είναι ένας πάρα πολύ σοβαρός τομέας και θα πρέπει να δούμε το θέμα με την αρμόζουσα ευαισθησία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας ευχαριστούμε, κύριε Ροντούλη.

Το λόγο έχει ο κ. Καραόγλου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Συζητάμε σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, ένα ιδιαίτερα σημαντικό σχέδιο νόμου, ένα σχέδιο νόμου που αφορά εκατοντάδες, χιλιάδες δημοσίους υπαλλήλους ή και συνταξιούχους του δημοσίου τομέα, ένα σχέδιο νόμου που αντιμετωπίζει μια σειρά σοβαρών επιμέρους κλαδικών θεμάτων.

Θα ξεκινήσω, όμως, αποδεχόμενος την πάρα πολύ εύστοχη παρατήρηση του συναδέλφου κ. Μπεγλίτη, ο οποίος είπε ότι η συζήτηση της εισοδηματικής πολιτικής κάθε χρόνο -δυστυχώς- και επί σειρά ετών γίνεται σε λάθος χρόνο. Στα μέσα δηλαδή του χρόνου που τρέχει, συζητάμε για την εισοδηματική πολιτική αυτού του χρόνου που θα έχει αναδρομική ισχύ από 1/1/2008. Είναι ένα ζήτημα πάρα πολύ σημαντικό, ένα ζήτημα προγραμματισμού των δημοσίων υπαλλήλων και των συνταξιούχων, μια που από αυτούς τους μισθούς και από αυτές τις συντάξεις ζουν. Άρα, καλό θα ήταν να το αντιμετωπίσουμε θεσμικά και οι συζητήσεις για την εισοδηματική πολιτική για τον επόμενο χρόνο να γίνονται στα τέλη του προηγούμενου χρόνου, ενδεχόμενα μαζί με τον προϋπολογισμό.

Στο ερώτημα τώρα που θα μπορούσε πολύ εύστοχα και εύλογα να γίνει από τον οποιοδήποτε συνάδελφο, δηλαδή στο ερώ-

τημα τού αν είμαι ικανοποιημένος από αυτά που προβλέπονται στο νομοσχέδιο, αν πιστεύω δηλαδή ότι λύνονται τα προβλήματα των δημοσίων υπαλλήλων ή των συνταξιούχων, σαφέστατα με το χέρι στην καρδιά και με ειλικρίνεια, απαντώ ότι δεν είμαι ικανοποιημένος. Σαφέστατα, θα ήθελα πολύ περισσότερα.

Ακούστηκαν προηγουμένως από διαφόρους συναδέλφους από τις πτέρυγες της Βουλής προτάσεις για κατώτατη σύνταξη 1400 ευρώ, για κατώτατο μισθό 1500 ευρώ και για αυξήσεις τις τάξης του 8% ή 9% ή 10%, δηλαδή νούμερα στα οποία εγώ θα έλεγα και κάτι παραπάνω. Θα έλεγα ότι θα ήθελα οι δημόσιοι υπάλληλοι, οι συνταξιούχοι, όλοι αυτοί που πραγματικά προσέφεραν πάρα πολλά να αμείβονται ακόμα καλύτερα.

Το ερώτημα, όμως, είναι: Ποιες είναι οι δυνατότητες και ποιες είναι οι αντοχές της ελληνικής οικονομίας; Γιατί διαφορετικά, αν μπαίνουμε στη λογική του «κάτι παραπάνω» και της «κολοκυθιάς», τότε λυπάμαι, αγαπητοί συνάδελφοι, αλλά αυτό δεν είναι υπεύθυνη, σοβαρή και ρεαλιστική πολιτική. Αυτό είναι λαϊκισμός. Και αυτό είναι κάτι που χαρακτηρίζει τις κυβερνήσεις του χθες, τις κυβερνήσεις του παρελθόντος, τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν υιοθετούσαν άκριτα τα οποιαδήποτε αιτήματα -λογικά ή άλογα- όταν τα δεχόντουσαν, πολλές φορές τα υλοποιούσαν, με αποτέλεσμα να έχουμε εκτροχιασμό των δημοσιονομικών μεγεθών και να έχουμε τα προβλήματα που έχουμε.

Ενδεικτικά αναφέρω νούμερα που πολλές φορές έχουμε πει και τα ξέρετε: Έλλειμμα που ξεπερνούσε το 3% και ήταν γύρω στο 8%, δημόσιο χρέος που ήταν στο 109% του Α.Ε.Π., ανεργία 11,3%, δηλαδή μία σειρά οικονομικών δεικτών πραγματικά σε πολύ άσχημη κατάσταση.

Η διαφορά, λοιπόν, των κυβερνήσεων του χθες, των ανεύθυνων πολιτικών, των πολιτικών του λαϊκισμού με τις κυβερνήσεις της ευθύνης, της κοινωνικής σταθερότητας, με τις κυβερνήσεις που αγωνίζονται όχι μόνο για το παρόν, αλλά και για το μέλλον του τόπου και για το μέλλον των παιδιών μας, είναι η υπευθυνότητα.

Οι κυβερνήσεις της ευθύνης είναι αυτές που δεν υποκύπτουν στις πιέσεις, δεν διστάζουν να συγκρουστούν όπου και όταν πρέπει και δεν λογαριάζουν το πρόσκαιρο πολιτικό κόστος. Οι κυβερνήσεις που προτιμούν να είναι χρήσιμες στον τόπο παρά αρεστές, που θυσιάζουν το μικροκομματικό κόστος για χάρη του συνολικού κοινωνικού οφέλους. Τέτοιο κλασικό παράδειγμα κυβερνήσεων, υπεύθυνων κυβερνήσεων που συναισθάνονται την κοινωνική τους ευθύνη και λειτουργούν με βάση αυτή είναι οι κυβερνήσεις του Κώστα Καραμανλή.

Έτσι, λοιπόν, οι κυβερνήσεις του Κώστα Καραμανλή ξεκίνησαν από τα βασικά και από τα θεμελιώδη. Νοικοκύρεψαν πρώτα-πρώτα την ελληνική οικονομία πετυχαίνοντας μείωση του δημόσιου ελλείμματος, μείωση του δημόσιου χρέους, μείωση της ανεργίας, βελτιώνοντας όλους τους δείκτες της οικονομίας, εφαρμόζοντας αναπτυξιακές πολιτικές που οδήγησαν σε υπερδιπλάσιους ρυθμούς αύξησης του Α.Ε.Π., σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ήδη ο ρυθμός αύξησης του Α.Ε.Π. στην Ελλάδα κινείται γύρω στο 4%, όταν ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν θα ξεπεράσει το 2%, φέρνοντας νόμους, όπως είναι ο σοφός αναπτυξιακός νόμος 3299/2004, που έδωσε ισχυρά κίνητρα σε παραγωγικές, αλλά και σε εμπορικές επιχειρήσεις, σε παλιές και σε νέες επιχειρήσεις, έτσι ώστε να υπάρξει ανάπτυξη και να υπάρχουν κίνητρα για ανάπτυξη στον τόπο αυτό.

Κλασικό παράδειγμα επιτυχίας του συγκεκριμένου νόμου που τον χαρακτήρισα «σοφό» είναι ότι έχουν εγκριθεί περισσότερα από τέσσερις χιλιάδες επενδυτικά σχέδια με ύψος επενδύσεων πάνω από 10.000.000.000 ευρώ, μεταρρυθμίζοντας, επειδή χρειαζόταν να γίνει αυτό το ασφαλιστικό σύστημα. Γιατί, όπως σας είπα εμείς δεν λογαριάζουμε το πρόσκαιρο μικροκομματικό κόστος, αλλά κοιτάμε να εξυπηρετήσουμε το μέλλον και τις γενιές που έρχονται. Όλα αυτά σε ένα δυσμενές οικονομικό περιβάλλον. Όλα αυτά σε ένα περιβάλλον όπου -ενδεικτικά αναφέρω μόνο δυο-τρία πράγματα- η τιμή του πετρελαίου το βαρέλι το 2004 ήταν 26 δολάρια και σήμερα έχει ξεπεράσει τα 135 δολάρια, όταν τα επιτόκια διεθνώς ανηφορίζουν, όταν οι

τιμές των σιτηρών και των δημητριακών έχουν υπερδιπλασιαστεί.

Παρ' όλα αυτά και παρά τις άσχημες οικονομικές διεθνώς συγκυρίες, η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή κάνει αυτό που μπορεί να κάνει. Δείχνει εμπράκτως ποιες είναι οι δυνατότητες και η πρόθεσή της απέναντι στους δημοσίους υπαλλήλους και στους συνταξιούχους. Προσπαθεί να κάνει το καλύτερο.

Έτσι, λοιπόν, οι συντάξεις αυξάνουν κατά 5% το 2008 σε δύο δόσεις -3% από 1.1.2008 και 2% από 1.10.2008- ενώ οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων αυξάνουν κατά 4,5%, επίσης, σε δύο δόσεις -2,5% από 1.1.2008 αναδρομικά και 2% από 1.10.2008. Πρόκειται για αυξήσεις που, προφανώς, καλύπτουν τον πληθωρισμό που θυμίζω ότι το 2007 έκλεισε γύρω στο 3%, ενώ για το 2008 εκτιμάται ότι θα είναι γύρω στο 3,5%.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφέρω κάτι: Για μας, για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ήταν, είναι και παραμένει πάγιος στόχος, -αμετακίνητος στόχος που προσπαθούμε να υλοποιήσουμε- η δημιουργία ενός νέου μισθολογίου για τους δημοσίους υπαλλήλους. Αυτό δεν το ξεχνάμε. Όμως, σε αυτήν τη μεταβατική φάση, έως ότου ολοκληρωθεί η διαδικασία για το νέο μισθολόγιο, προσπαθούμε να κάνουμε το καλύτερο δυνατό για τους δημοσίους υπαλλήλους.

Ένσωματώνοντας έτσι στη συγκεκριμένη περίπτωση το κίνητρο απόδοσης από 1.1.2008 κατά 1/3 στους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων κατά 1/3 το 2009 και κατά 1/3 το 2010, κάτι που πρακτικά σημαίνει διεύρυνση του ποσού υπολογισμού των συντάξεων και άρα μεγαλύτερη βάση για τις αυξήσεις της εισοδηματικής πολιτικής.

Επίσης, πρέπει στις αυξήσεις που από φέτος θα γίνουν πραγματικότητα σε σχέση με την εισοδηματική πολιτική των δημοσίων υπαλλήλων και τους συνταξιούχους να συνυπολογίσουμε την αύξηση κατά 1,13%, λόγω ωρίμανσης μισθών, δηλαδή μισθολογικών προαγωγών, αλλαγή μισθολογικών κλιμακίων κ.λπ.

Εν κατακλείδι, θέλω να πω ότι αν συνυπολογίσουμε την εισοδηματική πολιτική για το 2008, που είναι της τάξης του 4,5%, την ενσωμάτωση του 1/3 του κινήτρου απόδοσης, την ωρίμανση των μισθών που υπολογίζεται στο 1,13%, έχουμε μία μεσοσταθμική αύξηση 9,2% στον κατώτατο βασικό μισθό των δημοσίων υπαλλήλων, που μας επιτρέπει να ισχυριστούμε -και το λέω μετά λόγου γνώσεως- ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση είμαστε οι πρωταθλητές σε ό,τι αφορά την εισοδηματική πολιτική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και βεβαίως, ξεκαθαρίζω ότι δεν λέμε πως φθάσαμε τους άλλους Ευρωπαίους στους μισθούς και στις συντάξεις. Δεν λέμε ότι δεν υπάρχει ακρίβεια και προβλήματα. Όμως, ισχυρίζομαστε ότι συνεχώς μειώνουμε τη διαφορά που μας χωρίζει σε σχέση με τους υπόλοιπους δημοσίους υπαλλήλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θα σταθώ επιγραμματικά μόνο σε τρία άρθρα:

Πρώτα-πρώτα, σε σχέση με το άρθρο 3, που διέπει τα του «οίκου μας», τα των Βουλευτών. Θεωρώ ότι είναι πολύ θετική -και αυτό πρέπει να επισημανθεί- η αλλαγή που επέρχεται στον υπολογισμό των συντάξεων των Βουλευτών, δηλαδή από τέσσερα, σε οκτώ χρόνια. Είναι πάρα πολύ σημαντική αλλαγή, γιατί αποδεικνύει στο κοινωνικό σύνολο ότι οι Βουλευτές αντιλαμβάνονται την κοινωνική ευθύνη που τους αναλογεί και στα πλαίσια της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης ανταποκρίνονται στο αίτημα αυτό.

Υπάρχει, όμως, ένα συγκεκριμένο ζήτημα που είχε λυθεί, αλλά ξαναδημιουργήθηκε το πρόβλημα, ότι δηλαδή σε σχέση με μία κατηγορία Βουλευτών που πριν από την εκλογή τους ως Βουλευτές ήταν δημόσιοι υπάλληλοι ξαναγυρίζουμε στα παλιά και δεν λύνεται το πρόβλημα.

Θα έπρεπε, λοιπόν, να υπάρξει καλύτερη αντιμετώπιση σε σχέση με την κατηγορία αυτή των Βουλευτών που ήταν πρώην δημόσιοι υπάλληλοι γιατί δεν λύνεται ουσιαστικά το πρόβλημά τους.

Ένα δεύτερο ζήτημα υπάρχει στο άρθρο 4, που αναφέρεται

σε θέματα πολεμικών συνταξιούχων και αναπήρων ειρηνικής περιόδου.

Υπάρχουν, επίσης, το άρθρο 1, το άρθρο 2 και το άρθρο 3. Σε σχέση με τα άρθρα 1 και 2, λόγω δημοκρατικής ευαισθησίας, δημοκρατικότατης ανοχής και ανθρωπιστικής ανοχής, να πω ότι με πολύ βαριά καρδιά θα το ψηφίσω. Όμως, κάποτε πρέπει να μάθουμε ότι πληγές που χώρισαν στο παρελθόν τον ελληνικό λαό κάποτε θα πρέπει να κλείνουν. Θα πρέπει ο «δημοκρατικός στρατός» κάποτε να σκεφθούμε ποιος ήταν και τι έκανε στη χώρα. Έτσι; Να σταματήσουμε να ξύνουμε παλιές πληγές που όλοι μας προσπαθούμε να ξεπεράσουμε.

Σε σχέση με την παράγραφο 3 του άρθρου 4, θεωρώ ότι είναι ζήτημα ηθικής δικαίωσης για τους αγωνιστές της Κύπρου, των γεγονότων του 1964, των γεγονότων του 1967, των γεγονότων του 1974. Να τους αποκαταστήσουμε και να δώσουμε αυτά που εδώ και πολλά χρόνια έπρεπε να έχουμε δώσει. Είναι ντροπή μας που καθυστερήσαμε τόσα χρόνια. Πάντως, «κάλλιο αργά παρά ποτέ».

Σε σχέση με το άρθρο 8, είναι ένα άρθρο πολύ σημαντικό που ικανοποιεί, δίνοντας συγκεκριμένο επίδομα σε υπαλλήλους του Ο.Τ.Α., που κάνουν συγκεκριμένες και πολύ δύσκολες εργασίες, όπως προσωπικό καθαριότητας, εξωτερικών χώρων, αφοδευτηρίων, οδηγούς απορριμματοφόρων κ.λπ..

Κλείνοντας, να πω ότι το νομοσχέδιο είναι ιδιαίτερα θετικό. Είναι ένα νομοσχέδιο που στα πλαίσια των δυνατοτήτων, των αντοχών και της ελληνικής οικονομίας και βέβαια, πάντοτε με κοινωνική ευθύνη, που είναι χαρακτηριστικό των κυβερνήσεων του Κώστα Καραμανλή, δίνει τις καλύτερες λύσεις που μπορεί να δώσει σε σχέση με την εισοδηματική πολιτική για τις αυξήσεις στους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων και στις συντάξεις επίσης των δημοσίων υπαλλήλων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστώ, κύριε Καράογλου.

Το λόγο έχει η κ. Φιλίνη.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ξεκινήσω, λέγοντας ότι δεν κατάλαβα τα υπονοούμενα του συναδέλφου Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας, σχετικά με τις κινητοποιήσεις εκτός Βουλής. Δηλαδή δεν είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο το δικαίωμα των εργαζομένων να κινητοποιούνται και να απεργούν για καλύτερους μισθούς και για μία δικαιότερη εισοδηματική πολιτική; Δεν κατάλαβα αυτά τα υπονοούμενα –ομολογώ– και μου φάνηκαν πολύ παράξενα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εισοδηματική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας δίνει αυτήν τη στιγμή αυξήσεις που είναι κάτω από τις ανάγκες επιβίωσης της μεγάλης πλειοψηφίας του πληθυσμού. Είναι μια πολιτική αυτήν τη στιγμή κάτω από τον πληθωρισμό, μια πολιτική σκληρής λιτότητας, μία πολιτική άδικη σε σύγκριση με τα τεράστια κέρδη του μεγάλου κεφαλαίου στη χώρα μας και των μεγάλων επιχειρήσεων. Είναι ανάληψη πολιτική, ιδιαίτερα αυτήν τη στιγμή που όλοι ξέρουμε ότι έχουμε μία συνεχή και κατακόρυφη άνοδο των τιμών των τροφίμων.

Κύριοι της Κυβέρνησης, δεν είναι αλήθεια ότι δεν υπάρχουν άλλες οικονομικές δυνατότητες για μεγαλύτερες αυξήσεις. Μην ξεχνάμε–και δεν είναι λαϊκισμός όταν το λέμε– ότι η σημερινή αυτή ανάληψη πολιτική της Κυβέρνησης απέναντι στα χαμηλά εισοδήματα, παράλληλα μείωσε δραστικά τους φορολογικούς συντελεστές στις μεγάλες επιχειρήσεις. Επίσης ψήφισε χαρισματικές διατάξεις απέναντι στη μεγάλη κινητή και ακίνητη περιουσία, φθάνοντας σχεδόν στην κατάργηση του φόρου κληρονομιάς. Γι' αυτό τελικά οι αυξήσεις που δίνονται σήμερα στους δημόσιους υπαλλήλους και στους συνταξιούχους θεωρούμε ότι είναι κοροϊδία απέναντι στη μεγάλη πλειοψηφία του λαού, σε σύγκριση με αυτές τις δυνατότητες που, έξω από οποιοδήποτε λαϊκισμό, θα είχε τη δυνατότητα να δώσει η Κυβέρνηση.

Σχετικά με ορισμένα επιμέρους άρθρα του νομοσχεδίου. Κατ' αρχάς το είπε και ο κ. Λαφαζάνης, εμείς, ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., είμα-

στε υπέρ της ψήφισης του άρθρου 4. Επιτέλους, μετά από μεγάλη καθυστέρηση θα αντιμετωπιστούν θέματα σχετικά με τους αγνοούμενους της Κύπρου, μετά την εισβολή του 1974.

Επίσης, επιτέλους, μετά από μεγάλη καθυστέρηση ψηφίζονται διατάξεις υπέρ των αγωνιστών του Δημοκρατικού Στρατού και του αντιδικτατορικού αγώνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα και ο λαός μας έζησε για πολλά χρόνια τις πληγές του εμφυλίου. Αυτές πρέπει να επουλωθούν και όσοι εδώ μέσα επιδιώκουν σήμερα να φέρουν ξανά μέσα στη Βουλή των Ελλήνων ένα κλίμα εμφυλιοπολεμικό θεωρώ ότι φέρουν πολύ μεγάλη ευθύνη. Και δεν μπορούν συνάδελφοι που ανήκουν και στο κόμμα της κυβερνώσας παράταξης να υποστηρίζουν ορισμένα επιχειρήματα που έρχονται από εντελώς ακροδεξιές πλευρές, γιατί τελικά ταυτίζονται με μία τέτοια αντίληψη, που όχι μόνο δεν επουλώνει τις πληγές, αλλά αντίθετα προσπαθεί να τις ξαναφέρει και να τις βαθύνει.

Θα ήθελα τώρα να αναφερθώ και εγώ στο άρθρο 6. Είμαστε κατά της κατάργησης του επιδόματος των υγειονομικών και βεβαίως κατά της αναδρομικής επιστροφής του.

Αναφορικά με το άρθρο 8, έχουμε ταχθεί ήδη υπέρ του επανακαθορισμού επιδομάτων των υπαλλήλων των Ο.Τ.Α. και είμαστε υπέρ. Είναι ένα χρόνιο αίτημα των υπαλλήλων των Ο.Τ.Α. και έπρεπε να ικανοποιηθεί.

Στο άρθρο 9 υπάρχουν ορισμένες θετικές διατάξεις. Επιτέλους αναπροσαρμόζονται επιδόματα του μονίμου καλλιτεχνικού προσωπικού της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών και της Κρατικής Ορχήστρας της Θεσσαλονίκης, καθώς και της Λυρικής Σκηνής.

Θέλω, όμως, να αναφερθώ στην παράγραφο 5 του άρθρου 9, σχετικά με τις αποζημιώσεις για την πέρα του πενήντα εργασίας του προσωπικού φύλαξης των μουσείων και των αρχαιολογικών χώρων, για την εξυπηρέτηση των αναγκών των χώρων αυτών, που παραμένουν ανοικτοί όλες τις ημέρες του χρόνου, ή θα έπρεπε να παραμένουν ανοικτοί, γιατί με τις μεγάλες καθυστερήσεις, ξέρουμε ότι δεν έχει καν ακόμα περάσει το θερινό ωράριο στους αρχαιολογικούς χώρους.

Βεβαίως υποστηρίζουμε να πάρουν αυξήσεις τα επιδόματα αυτά, η αποζημίωση αυτή μάλλον, αλλά πρέπει να σημειώσουμε ότι αυτή η αύξηση που δίνετε είναι μηδαμινή, ιδιαίτερα αν υπολογίσουμε ότι δεν έχει υπάρξει αύξηση σ' αυτήν την αποζημίωση από το 2003. Δίνετε μια αύξηση από τα 41 στα 50 ευρώ, χωρίς να ξέρουμε μετά από πόσα χρόνια θα υπάρξει μια νέα αναπροσαρμογή. Σε μια χώρα σαν τη δική μας, όπου οι ανάγκες στους αρχαιολογικούς χώρους και στα μουσεία είναι τεράστιες λόγω του μεγάλου αυτού πλούτου της χώρας μας, θεωρούμε ότι οι αποζημιώσεις αυτών των υπαλλήλων, θα έπρεπε να είναι σταθερές και όχι περιστασιακές.

Τέλος, να σημειώσω και εγώ ότι θεωρώ ότι είναι δίκαιο το αίτημα των γεωλόγων του δημοσίου και γι' αυτό θα έπρεπε να επεκταθεί και σ' αυτούς αυτό που ήδη δίνετε στους γεωλόγους του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε..

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μανώλης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι από τα πιο σημαντικά νομοσχέδια που συζητάμε κάθε χρονιά, είναι αυτό που καθορίζει την εισοδηματική πολιτική, λύνει προβλήματα κοινωνικών ομάδων που αδικούνται και είναι στο σύστημα συνταξιοδότησης και μισθών, αλλά δημιουργεί και προβλήματα πολλές φορές, κύριε Υπουργέ.

Να ξεκινήσω από τους τυφλούς που σας επισκέφθηκαν πρόσφατα στο γραφείο σας και έβαλαν τα αιτήματά τους. Ως Κυβέρνηση, ως Υπουργείο, χαρακτηρίσατε δίκαια τα αιτήματα. Υποσχθήκατε κάποιες λύσεις. Δυστυχώς στο παρόν νομοσχέδιο, δεν συμπεριλαμβάνονται. Θα έλεγα ότι πρέπει να τα δείτε με καλό μάτι. Είναι μια κατηγορία συμπολιτών μας, που έχει σοβαρά προβλήματα και δεν έχουν και κόστος.

Δεύτερον, χάρομαι που μετά από δυο τρία χρόνια, μια δική μου τοποθέτηση στην Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, επ' ευκαιρία αλλαγής του Συντάγματος, η οποία προ-

κάλεσε -και μάλιστα πέρυσι στο αντίστοιχο νομοσχέδιο όταν επανήλθα, είχα και μια ένταση με τον παρόντα Πρόεδρο της Βουλής- σήμερα έρχεται να υλοποιηθεί εν μέρει.

Χαίρομαι επαναλαμβάνω, γιατί, ενώ τότε δέχθηκα κριτική πολύ σκληρή από πολλούς, σήμερα κάνουμε ένα πολύ σημαντικό βήμα. Εννοώ για τα του οίκου μας, για τη βουλευτική σύνταξη. Βεβαίως δεν είναι αυτό που εγώ είχα ζητήσει. Όμως, και η τροπολογία που κατέθεσε ο Πρόεδρος της Βουλής και ότι αυξάνεται σε οκτώ χρόνια ο χρόνος συνταξιοδότησης, είναι μια θετική εξέλιξη, από εκεί που ήμασταν, εκεί που πάμε.

Και χαίρομαι, γιατί ήμουν ένας από τους πρώτους που είχα βάλει αυτό το ζήτημα. Βέβαια εγώ το είχα συνδέσει με κάτι διαφορετικό. Είχα μιλήσει για μια σύνταξη για όλους τους Έλληνες και από εκεί και πέρα βεβαίως, κάθε χρόνος στη Βουλή, να συνδέεται με τη σύνταξη της δουλειάς σου και να παίρνεις ένα ποσοστό, όπως συμβαίνει με την διαδοχική ασφάλιση. Και η φιλοσοφία όσον αφορά αυτό, ήταν να αγωνιούμε και εμείς για τη σύνταξη του κάθε ταμείου μας και να συνδέεται η δική μας σύνταξη με τη σύνταξη της κοινωνίας. Δεν γίνεται. Το ψηφίζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Εμένα θα μου επιτρέψετε να παραμείνω σταθερός στις απόψεις μου και να πω ότι διαφωνώ. Όχι ότι δεν είναι θετική εξέλιξη, όχι ότι δεν είναι κάτι προς το καλύτερο και προς το δικαιότερο, αλλά εμένα δεν με καλύπτει. Παραμένω σ' αυτό που είπα στην Κοινοβουλευτική Ομάδα για την αλλαγή του Συντάγματος και σ' αυτό που είπα πέρυσι. Άρα δεν συμφωνώ σ' αυτό.

Θέλω δε να το συνδέσω και με κάτι άλλο, γιατί πάλι στο ίδιο νομοσχέδιο πριν από λίγα χρόνια είχαμε ρυθμίσεις για γενικούς γραμματείς και για γενικούς διευθυντές υπουργείων, που εγώ δεν το είχα ψηφίσει. Φωτογραφικές ρυθμίσεις.

Σήμερα βλέπω στο άρθρο 6, μία ρύθμιση για περικοπή σε ένα επίδομα που δόθηκε σε μια κατηγορία συμπολιτών μας. Πέρα από το ότι αυτό που δίνεις δεν μπορείς να το παίρνεις μετά από κάποιους μήνες, δικαιούνομαι εγώ που είχα ζητήσει να επανεξετασθεί το ζήτημα των φωτογραφικών διατάξεων των γενικών γραμματέων και των δημάρχων, που παίρνουν σύνταξη με τρία χρόνια ή των γενικών διευθυντών των υπουργείων, που με μία μέρα μπορεί να παίρνουν 1.200 ευρώ σύνταξη παραπάνω. Μπορεί να στεναχωρώ κάποιους, αλλά θεωρώ ότι θα μπορούσαν κάποια απ' αυτά να επανέλθουν, όπως γίνεται και με τους Βουλευτές, που γίνεται δικαιότερο και για αυτούς, τη στιγμή που στο κάτω-κάτω, πολλοί απ' αυτούς είναι διορισμένοι και όχι εκλεγμένοι.

Και ένα τελευταίο. Ο Βουλευτής που κάνει επτά χρόνια και έντεκα μήνες στη Βουλή, γιατί να μην έχει το δικαίωμα της αναλογικής σύνταξής του, όπως είπα προηγουμένως, και να πάρει διαδοχική ασφάλιση; Δεν είναι άδικο; Δηλαδή, με δυο μέρες παραπάνω κάποιος να παίρνει ολόκληρη σύνταξη; Γι' αυτό επανέρχομαι στην αρχική τοποθέτηση που είχα κάνει στη Βουλή.

Δυο κουβέντες τώρα για τις συντάξεις και για τις αυξήσεις. Είμαι απ' αυτούς που πιστεύουν ότι και 10% και 15% αύξηση να δίναμε στις συντάξεις σήμερα -πείτε ότι αντέχει η ελληνική οικονομία- πάλι το πρόβλημα δεν θα λυνόταν. Όχι για όλους τους συνταξιούχους και όλους τους μισθωτούς, γιατί υπάρχουν και συντάξεις και μισθοί οι οποίοι είναι υψηλοί. Δεν είναι για όλους το ίδιο. Το 4% δηλαδή σε μία σύνταξη 600 ευρώ δεν είναι τίποτα. Το 4% σε μία σύνταξη 2.000 ευρώ είναι. Άρα δεν μπορούμε να τους βάζουμε όλους στην ίδια κατηγορία.

Θέλω να πω, λοιπόν, ότι πέρα από τη γενική αύξηση, νομίζω ότι είναι καιρός να γίνονται και στοχευμένες πολιτικές. Διαβάζουμε και παρακολουθούμε το τελευταίο διάστημα με αφορμή την έκρηξη της ακρίβειας ότι υπάρχει ένα 22% των Ελλήνων, που ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας. Ξέρουμε, κύριοι Υπουργοί, ποιοι είναι αυτοί; Μπορούμε να τους βρούμε;

Κάναμε ένα ταμείο κατά της φτώχειας. Για ένα διάστημα είχε παγώσει. Ακούω τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας να λέει ότι επανέρχεται. Να μην το επαναφέρουμε κάθε φορά που υπάρχει ένα πρόβλημα. Να προχωρήσουμε. Και θα έλεγα, αντί να μιλάμε για ένα ταμείο κατά της φτώχειας, απ' αυτό το ταμείο να κάνουμε επιλεκτικές παρεμβάσεις, σ' αυτόν τον κόσμο που ζει κάτω από το όριο της φτώχειας, γιατί αυτός έχει ανάγκη από βοήθεια. Όχι ότι δεν έχει ανάγκη αυτός που παίρνει 2.000 ευρώ.

Και αυτός θέλει να αυξηθεί η σύνταξή του ή ο μισθός του.

Λέω, λοιπόν, ότι η μεγαλύτερη κατηγορία, ο μεγαλύτερος αριθμός από το 22% είναι συνταξιούχοι. Πρέπει, λοιπόν, να τους εντοπίσουμε και πρέπει αυτοί οι άνθρωποι να βοηθηθούν με συγκεκριμένο τρόπο σε μόνιμη βάση και όχι με 500 ευρώ παραδείγματος χάρη σε δύο χρόνια ή σ' ένα χρόνο. Να μπορούν και αυτοί οι άνθρωποι να ενταχθούν στον κοινωνικό ιστό, να μπορούν να ζήσουν.

Ακούω ένα επιχείρημα διεθνώς, ότι ο πληθωρισμός συνδέεται με τις αυξήσεις. Δηλαδή αν δώσουμε πολύ μεγάλες αυξήσεις, φουντώνει ο πληθωρισμός. Σε ένα βαθμό είναι σωστό αυτό. Εδώ όμως αυτός που παίρνει 600 ευρώ και θα πάρει, αγαπητοί Υπουργοί, μία αύξηση σαν αυτή που σας είπα προηγουμένως, δεν θα πάει να αγοράσει ούτε αυτοκίνητο ούτε εισαγόμενα προϊόντα για να κάνει σπατάλη. Τα χρήματα θα τα χρησιμοποιήσει, για να ζήσει. Άρα θα πάρει προϊόντα από μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που και αυτές έχουν ανάγκη ενίσχυσης.

Δεν λέω, λοιπόν, να δώσουμε σ' όλους. Δεν λέω να δώσουμε στους έχοντες, για να έχουν να ξοδέψουν και άλλα και να αυξηθεί ο πληθωρισμός. Μιλάμε για μια μικρή κατηγορία συμπολιτών μας. Αυτό, λοιπόν, το ότι συνδέουμε τον πληθωρισμό με τις αυξήσεις, σ' αυτήν την περίπτωση δεν ισχύει και πρέπει να το καταλάβουμε.

Θεωρώ ότι αυτός ο κόσμος πρέπει να ενισχυθεί και να στηριχθεί και μάλιστα σε σχέση με την ακρίβεια, που υπάρχει σήμερα στη χώρα μας. Και για να γίνω πιο συγκεκριμένος, περιμένω από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, να έρθει με συγκεκριμένο τρόπο. Ποιοι είναι αυτοί που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας -αυτός είναι ο αριθμός, 22%- και πώς βοηθούνται, πώς ζουν με αξιοπρέπεια και δεν είναι στο περιθώριο;

Δεν θέλω να ξανακούσω ότι οι αυξήσεις συνδέονται με τον πληθωρισμό. Οι άλλες αυξήσεις βεβαίως συνδέονται. Αυτές όχι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Μανώλη.

Επειδή αναφέρθηκε ο φίλος και συνάδελφος κ. Μανώλης σε μία ένταση που έχει προέκυψε στη Βουλή, θέλω να του πω και να θυμίσω σ' αυτόν και στο Σώμα ότι δεν είχε να κάνει η παρατήρηση του Προεδρεύοντος, που ήμουν εγώ, με τις απόψεις, τις προτάσεις και τις θέσεις του, αλλά για το ότι κύριε Μανώλη, είχατε πάρει το λόγο και αναφερθήκατε σ' αυτά, σε εντελώς άσχετη διάταξη. Δεν αναφέρθηκε στην ουσία των προτάσεων και των θέσεων σας, ανεξάρτητα από το ποιες είναι οι δικές μου. Εκείνη την ώρα συζητούσαμε άλλα θέματα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Ήταν το ίδιο νομοσχέδιο που έχουμε σήμερα για τους Βουλευτές. Αντίστοιχο νομοσχέδιο συζητούσαμε για τις συντάξεις του δημοσίου και άλλες διατάξεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι, δεν είχε καμία σχέση με το θέμα το δικό σας. Η παρατήρησή μου ήταν στην υπέρβαση του χρόνου και σε άσχετη διάταξη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Σας παραπέμπω στα Πρακτικά να δείτε ότι ήταν το ίδιο νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Πιστεύω ότι κρατάει πολύ καλά τη μνήμη μου ακόμη. Από εκεί και πέρα το ότι έγινε ένα σήριαλ, αυτό είναι μια άλλη ιστορία. Δεν έχω την ευθύνη εγώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Εγώ σας παραπέμπω να το δείτε. Είμαι βέβαιος γι' αυτό που σας λέω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τέλος πάντων. Το τι απόψεις έχει ο καθένας, είναι δικαίωμά του. Ουδέποτε εγώ ως Προεδρεύων σχολίασα απόψεις συναδελφών, αν είναι έτσι ή αλλιώς και επομένως δεν δυσκολεύομαι να θυμηθώ λεπτομέρειες, γιατί δεν το έχω κάνει ποτέ ως Προεδρεύων εδώ και τέσσερα χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί δάσκαλοι από το

Δημοτικό Σχολείο Μολάων Λακωνίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Φλωρίνης.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου, του σχεδίου νόμου που συζητάμε, καθορίζεται η εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης του έτους 2008 στους μισθούς και τις συντάξεις των εν ενεργεία και συνταξιούχων υπαλλήλων του δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, καθώς και των ερευνητών και ειδικών λειτουργικών επιστημόνων των ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων.

Επίσης ρυθμίζονται θέματα αναφορικά με τον επανακαθορισμό συνταξιοδοτικών παροχών, τις προϋποθέσεις θεμελίωσης βουλευτικής σύνταξης, τη θέσπιση, την αναπροσαρμογή και την επέκταση καταβολής επιδομάτων και αποζημιώσεων. Έτσι η Κυβέρνηση, υλοποιεί τις υποσχέσεις και τις δεσμεύσεις της παρά την αρνητική οικονομική συγκυρία που παρατηρείται διεθνώς.

Ειδικότερα με το άρθρο 1, επανακαθορίζονται τα ποσά του επιδόματος εξομάλυνσης, ώστε να προκύψει για τους πολιτικούς συνταξιούχους του δημοσίου καθώς και στις συντάξεις των λογοτεχνών, καλλιτεχνών και των συνταξιούχων του Ο.Σ.Ε., αύξηση της βασικής σύνταξης κατά 3% από 1.1.2008 και κατά 2% από 1.10.2008.

Το άρθρο 3, αναφέρεται στα συνταξιοδοτικά θέματα των Βουλευτών. Με τις διατάξεις του άρθρου 3, διπλασιάζεται ο ελάχιστος χρόνος βουλευτικής ηθικής και έτσι από τέσσερα έτη που είναι σήμερα, αυξάνεται στα οκτώ έτη και για τους βαριά αναπήρους από δυο έτη που είναι, στα τέσσερα έτη. Το μέτρο αυτό, εναρμονίζεται προς την απαίτηση της μεταρρύθμισης στην οποία όλοι οι πολίτες οφείλουν να συμβάλλουν, προκειμένου να επιβιώσει σε βάθος χρόνου το ισχύον ασφαλιστικό μας σύστημα. Είναι νομίζω προς τη σωστή κατεύθυνση.

Με τις διατάξεις του άρθρου 4, ρυθμίζονται θέματα πολεμικών συνταξιούχων και αναπήρων ειρηνικής περιόδου. Ειδικά με τις διατάξεις της παραγράφου 3, προάγονται στον καταληκτικό βαθμό όπλου, Σώματος ή ειδικότητας, οι στρατιωτικοί που απεβίωσαν ή θεωρούνται αγνοούμενοι, εξ αιτίας της εμπλοκής τους στα γεγονότα που έλαβαν χώρα το 1964 στην Τυληρία και στη Λευκωσία, το 1967 στην Κοφίνου και στους Αγίους Θεοδώρους, καθώς και κατά τη χρονική περίοδο από 20 Ιουλίου του 1974 έως 20 Αυγούστου του ίδιου έτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νομοθετική αυτή ρύθμιση, αποτελεί ηθική υποχρέωση της πολιτείας γι' αυτούς που έδωσαν τη ζωή τους ή θεωρούνται αγνοούμενοι, υπερασπιζόμενοι την ανεξαρτησία της Κυπριακής Δημοκρατίας. Επομένως ορθώς έπραξε το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης και εισηγήθηκε αυτήν την παράγραφο στο υπό ψήφιση σχέδιο νόμου. Καθυστερήσε μάλιστα η πολιτεία, αλλά έστω και αργά, εξετέλεσε το χρέος της. Εδώ όμως -και δεν είναι εδώ ο κύριος Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας- οφείλω να πω ότι υπάρχει μια κατηγορία αξιωματικών, δεκαπέντε περίπου άνθρωποι, οι οποίοι αποστρατεύτηκαν αυτεπαγγέλτως, εξαιτίας παθήματος ειρηνικής περιόδου κατά την εκτέλεση του καθήκοντός τους. Σε αυτούς η πολιτεία οφείλει κάποια αποκατάσταση. Επ' αυτού όμως, θα επανέλθω με ειδική ερώτηση.

Το άρθρο 5, αναφέρεται στην αναπροσαρμογή των βασικών μισθών. Νομίζω ότι κινείται και αυτό στη σωστή κατεύθυνση και υλοποιεί τις προεκλογικές υποσχέσεις και δεσμεύσεις της Κυβέρνησης. Βέβαια θα πρέπει εδώ να ομολογήσουμε και να δεχθούμε ότι οι μισθοί των υπαλλήλων γενικά στην Ελλάδα, υστερούν έναντι του μέσου όρου των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επίσης και εγώ, κύριε Υφυπουργέ, είμαι της γνώμης ότι κάποτε σ' αυτήν την περίοδο, θα πρέπει να καθιερώσουμε και το ενιαίο μισθολόγιο.

Θα μείνω λίγο στο άρθρο 6. Το άρθρο 6 αφορά στα κίνητρα απόδοσης και περισσότερο θα επιμείνω στην παράγραφο 2 αυτού του άρθρου, με το οποίο καταργείται και μάλιστα αναδρομικά το επίδομα ειδικής απασχόλησης, που δόθηκε από

εμάς τον περασμένο Δεκέμβριο, δηλαδή μόλις έξι μήνες πριν, στο προσωπικό των υπηρεσιών υγείας που υπηρετεί στις περιφέρειες.

Έχω, κύριε Υφυπουργέ, τις εξής παρατηρήσεις. Το επίδομα αυτό δόθηκε μ' ένα νόμο, νόμο, που όπως προείπα, τον ψηφίσαμε εμείς εδώ και μάλιστα πριν από έξι μήνες. Το επίδομα δόθηκε στους ανθρώπους αυτούς στις τρεις Δ.Υ.ΠΕ. βάσει νόμου, δεν το πήραν δηλαδή παράνομα. Το επίδομα αυτό το παίρνουν οι εργαζόμενοι στο Υπουργείο Υγείας, στα γραφεία δηλαδή, και το παίρνουν και οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία. Οι άνθρωποι αυτοί, υπηρετούσαν συνολικά σε δεκαεπτά Δ.Υ.ΠΕ.. Οι δεκαεπτά έγιναν επτά. Ο όγκος της εργασίας τριπλασιάστηκε, το προσωπικό έμεινε το ίδιο. Δεν τους δίνουμε επίδομα ειδικής απασχόλησης. Και όχι μόνο δεν τους δίνουμε, αλλά τους ζητούμε να επιστρέψουν και αυτά που τους δόθηκαν, επαναλαμβάνω, βάσει νόμου. Νομίζω ότι είναι μια αδικία, διότι είναι η μόνη κατηγορία που σ' αυτό το νομοσχέδιο όχι μόνο δεν απολαμβάνει, όπως όλες οι άλλες κατηγορίες, αλλά αντιθέτως τους ζητούμε να επιστρέψουν και 1.800 ευρώ, τα οποία -επαναλαμβάνω- νόμιμα πήραν βάσει νόμου, τον οποίο εμείς οι ίδιοι ψηφίσαμε.

Δεν ξέρω τι συνέβη. Οφείλω να δεχθώ -και μάλλον έτσι πρέπει να είναι- ότι έγινε κάποια παρεξήγηση. Κύριε Υφυπουργέ, θα σας παρακαλέσω πάρα πολύ, συνεννοηθείτε με τους αρμόδιους Υπουργούς και γρήγορα θα πρέπει να αποκαταστήσουμε αυτήν την αδικία, μια αδικία, η οποία -επαναλαμβάνω- γίνεται μόνο και μόνο σ' αυτήν την κατηγορία των εργαζομένων.

Για τα υπόλοιπα άρθρα δεν έχω παρατηρήσεις, νομίζω ότι όλα κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση. Η Κυβέρνηση υλοποιεί τις υποσχέσεις της, υλοποιεί τις δεσμεύσεις που προεκλογικά έχει αναλάβει και, όπως προείπα, βάσει της διεθνούς συγκυρίας, η οποία όλοι μας ομολογούμε ότι είναι αρνητική, αυτά που δίνει, δεν είναι μεν αρκετά να καλύψουν τις ανάγκες των ενδιαφερομένων, των συμπολιτών μας, όμως είναι μέσα στα όρια που επιτρέπουν τα οικονομικά της χώρας μας.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Φλωρίνη.

Το λόγο έχει ο κ. Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, πριν ξεκινήσω, θα ήθελα να πω από το Βήμα ότι καλό θα ήταν να υπάρχει μέσα στην Αίθουσα κάποιος εκπρόσωπος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., γιατί βλέπω ότι τα έδρανα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. είναι αυτήν τη στιγμή κενά, διότι σκοπεύω να απαντήσω σε κάποιες από τις επισημάνσεις, που έκαναν τόσο ο συνάδελφος κ. Λεβέντης όσο και η κ. Φιλίνη. Πριν πάω, λοιπόν, εκεί, για να δώσω λίγο χρόνο μήπως κάποιος από το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. θέλουν να απαντήσουν, έρχομαι στο νομοσχέδιο και στον κύριο Υπουργό.

Κύριε Υπουργέ, για να ανεβάσουμε το επίπεδο του ελληνικού Κοινοβουλίου και να βλέπουν οι Έλληνες Κοινοβούλιο και να ανεβάζουμε την αξιοπιστία του πολιτικού κόσμου, πρέπει πρωτίστως εμείς οι ίδιοι να φροντίζουμε να είμαστε σοβαροί. Γιατί το λέω αυτό; Ανέβηκε ο εισηγητής μας ο κ. Βορίδης και σας έθεσε μεταξύ των πολλών άλλων σοβαρών επισημάνσεων, ένα μείζον θέμα.

Αναφέρθηκε στο άρθρο που δίνετε το επίδομα μετεγκαταστάσεως των υπαλλήλων του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, 3.000 ευρώ στον καθένα, που όπως το βλέπουμε εμείς, πρόκειται περί ενός ομαδικού ρουσφετιού της Κυβερνήσεως Καραμανλή εις το δημόσιο τομέα. Μπορεί να κάνουμε λάθος και να μην είναι έτσι και να έχετε εσείς δικίο και να πρόκειται περί μιας δικαίας πράξεως, την οποία πρέπει να μας πείσετε να υπερψηφίσουμε.

Αυτό που σίγουρα δεν μπορείτε να κάνετε, είναι να μιλάτε επί δωδεκάμισι λεπτά, να μην απαντάτε σ' αυτό το σοβαρό θέμα το οποίο ετέθη και να δίνετε την εντύπωση σε όποιον έχει παρακολουθήσει τη συζήτηση ότι η Κυβέρνηση Καραμανλή που ανέβηκε με την επισήμανση επανιδρύσεως του κράτους, που δόθηκε τώρα δίνει τον Ο.Τ.Ε. στην «DEUTSCHE TELEKOM» για να

εκσυγχρονίσει το ελληνικό κράτος και τα υπόλοιπα, προχωράει διά αυτής της νομοθετικής ρυθμίσεως, σ' ένα ομαδικό ρουσφέτι. Γιατί, εκτός όλων των άλλων, αν δεν απαντήσετε, θα μας δώσετε το δικαίωμα να σας το λέμε συνέχεια και να πλήττουμε την αξιοπιστία μιας Κυβερνήσεως, που ισχυρίζεται ότι θέλει να εκσυγχρονίσει το κράτος. Άρα, λοιπόν, εγώ θέλω μια λεβέντικη και αντρίκια απάντηση, γιατί πρέπει να δώσετε τα λεφτά σ' αυτούς τους ανθρώπους, για να μας πείσετε να το υπερψηφίσουμε.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Τι θα πει «αντρίκια»;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Γιατί, κύριε συνάδελφε; Γυναικείες απαντήσεις δεν κάνουμε; Άσε που έχουμε και άλλες απαντήσεις.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ναι, ναι, ωραία.

Εάν είναι λόγω μετεγκαταστάσεως, έχω και εγώ που έχω αλλάξει σπίτι και γραφείο. Θα ήθελα να δώσετε και σε εμένα επίδομα μετεγκαταστάσεως. Επίσης έχω πολλούς άλλους Έλληνες, που είμαι βέβαιος ότι αν μάθουν ότι δίνετε επιδόματα μετεγκαταστάσεως, θα ζητήσουν να λάβουν και αυτοί, άρα να λάβουν όλοι, όχι μόνο κάποιοι, εάν μπορείτε. Εάν δεν μπορείτε, να μας εξηγήσετε.

Τώρα πρέπει να εκφράσω εδώ την πολύ μεγάλη μου λύπη, διότι το ίδιο ακριβώς, την ίδια τακτική με τον κύριο Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας, ακολούθησε και ο πολύ συμπαθής σ' εμένα Υφυπουργός Εθνικής Αμύνης. Ο κ. Βορίδης έθεσε ένα θέμα και είπε: «Θέλουμε στο άρθρο 4, να μας δώσετε την ευκαιρία να υπερψηφίσουμε αυτό που θεωρούμε σωστό, που είναι βεβαίως επιβράβευση, σ' αυτούς οι οποίοι αγωνίστηκαν στην Κύπρο, αλλά να καταψηφίσουμε αυτό, που εμείς δεν θεωρούμε σωστό και που έχει να κάνει με την εξομοίωση του Δημοκρατικού Στρατού».

Ο κ. Τασούλας, πολιτικό τέκνο του Ευαγγέλου Αβέρωφ μέσα στο Κοινοβούλιο, δεν απήντησε. Και κάποια στιγμή -ξέρετε- πρέπει να δώσουμε την ιδεολογική μάχη, γιατί εγώ -ξέρετε- δεν έχω κρύψει ποτέ ότι είμαι δεξιός. Δεν έχω καταλάβει τι είδους εθνική συμφιλίωση είναι αυτή, όπου οι εορτές στο Γράμμο και στο Βίτσι που κάνουν αυτοί που υπεράσπισαν το κράτος είναι εορτές του μίσους και πέρσις που έκανε το Κ.Κ.Ε. τα εξήντα χρόνια του Δημοκρατικού Στρατού, είναι οι εορτές της αγάπης. Τι είδους εθνική συμφιλίωση είναι αυτή; Εθνική συμφιλίωση είναι να υποχωρούμε μονίμως εμείς οι δεξιοί και να ντρεπόμαστε να πούμε ότι σώσαμε το κράτος και να ντρεπόμαστε να πούμε για τον τέως σύντροφό τους Λαζαρίδη, που έγραψε το περίφημο βιβλίο «Ευτυχώς σύντροφοι ηττηθήκαμε»; Τι είδους εθνική συμφιλίωση;

Και εδώ πρέπει να τεθεί ιδεολογική μάχη, διότι, αν δεν θέσετε, κύριοι της Κυβερνήσεως, την ιδεολογική μάχη και αν υποχωρείτε και έρχεται ο κ. Τασούλας, επαναλαμβάνω, πολιτικό τέκνο του Αβέρωφ, από την Ήπειρο, από μια περιοχή που έχει δεινοπαθήσει, και λέει στο Κοινοβούλιο: «Θέλουμε ως Νέα Δημοκρατία να εξομοιώσουμε» τι να εξομοιώσουμε;

Κατ' αρχάς, οι αντάρτες του Δημοκρατικού Στρατού, δεν έπρεπε να πάρουν κανένα χρηματικό επίδομα από το ελληνικό δημόσιο. Μα πολέμησαν για να μην υπάρχει το ελληνικό κράτος. Απορώ πώς δέχονται να παίρνουν χρήματα από το ελληνικό κράτος, το οποίο πολέμησαν, για να καταστρέψουν. Αλλά, άντε, αυτοί τα παίρνουν. Εσείς έρχεστε εδώ και μιλάτε για εξομοίωση; Εάν, λοιπόν, τα ισοπεδώσουμε όλα, δεν είναι εξομοίωση, κύριοι, είναι ισοπέδωση και κάποτε ιδεολογική μάχη στην Ελλάδα πρέπει να τεθεί.

Χθες ήμουν στη Μόσχα, για να δείτε πώς αυτό το νομοσχέδιο που φέρατε, πάσχει στο μείζον θέμα ιδεολογικής μάχης. Σας λέμε το ερώτημα: «Τι θα κάνετε με το δημόσιο;». Συνδέστε αυτά που θέλετε να κάνετε με την παραγωγικότητα των δημοσίων υπαλλήλων. Δεν το κάνετε. Ξέρετε γιατί δεν το κάνετε; Όλοι οι συνάδελφοι έξω στο Περιστέλιο αυτά λέμε, πώς θα μπορούμε να βελτιώσουμε το δημόσιο τομέα. Δεν το κάνετε, γιατί φοβάστε να αντιπαρατεθείτε με την Αριστερά. Ποια Αριστερά; Ήμουν χθες στη Μόσχα.

Απέναντι από το μνημείο Λένιν, είναι τα καταστήματα της Λουί Βιτόν και του Καρτιέ. Σήμερα είναι το μνημείο της συντριβής του κομμουνισμού. Και ο κομμουνισμός έχει συντριβεί παγκοσμίως, πλην της Ελλάδας, όπου φοβάστε να αντιπαρατεθείτε μαζί του. Μα αν δεν αντιπαρατεθείτε, δεν θα μπορούσατε ποτέ να νοικοκυρέψετε αυτό το κράτος. Αυτά σας λέμε εμείς εδώ.

Όσον αφορά τον κ. Λεβέντη και την κ. Φιλίνη. Ο κ. Λεβέντης είπε τα εξής αναφερόμενος σ' αυτά που είπε ο συνάδελφός μου κ. Βορίδης. Είπε ότι οι ταγματασφαλίτες και οι γερμανοτσολιάδες ήταν εναντίον του κράτους και ότι οι απριλιανοί ήταν εναντίον του κράτους. Πολύ σωστά. Ποιος σας είπε ότι εμείς είπαμε να παίρνουν επιδόματα οι γερμανοτσολιάδες και οι απριλιανοί; Εμείς λέμε, όποιοι ήταν εναντίον του κράτους να μην παίρνουν χρήματα από το κράτος. Τόσο απλό είναι το θέμα.

Αλλά επειδή η κ. Φιλίνη -είχα μια αμφιβολία αν θα το κατέθετε στα Πρακτικά ή όχι, αλλά τελικώς έτσι όπως το έθεσε, είμαι υποχρεωμένος να το κάνω- έθεσε το θέμα κάποιων συνάδελφων της Νέας Δημοκρατίας, αναφερόμενη προφανώς στον κ. Καραόγλου, ο οποίος δήλωσε ότι με βαριά καρδιά θα το ψηφίσει. Τι θα πει με βαριά καρδιά; Βουλευτές είμαστε. Ούτε με βαριά, ούτε με ελαφριά. Αν συμφωνείς υπερψηφίζεις, αν διαφωνείς καταψηφίζεις. Αυτή είναι η λειτουργία του Κοινοβουλίου. Βουλευτής να λέει με βαριά καρδιά υπερψηφίζω; Τον πιάνει, λοιπόν, η κ. Φιλίνη και λέει ότι είναι ντροπή για ένα Βουλευτή της κυβερνητικής παράταξης, να υιοθετεί την ακροδεξιά ιδεολογία και επαναφέρει αυτήν την καραμέλα.

Κύριοι του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. θα καταθέσω στα Πρακτικά το εξής για να δείτε ποιοι φέρουν στην Αίθουσα και στο Κοινοβούλιο θέματα, που οξύνουν τα πάθη. Εδώ έχω την ανακοίνωση του Ουράνιου Τόξου, πολιτικό κόμμα της μακεδονικής μειονότητας όπως αυτοαναφέρεται. Ξέρετε τι εστί Ουράνιο Τόξο. Είναι ένας προδοτικός σχηματισμός, ο οποίος την ώρα που έδινε η Κυβέρνηση τη μεγάλη μάχη στο Βουκουρέστι, στις Βρυξέλλες οργάνωσε συνέντευξη τύπου κατά της Ελλάδας. Ευτυχώς δεν πάτησε κανένας. Και διαμαρτύρεται το Ουράνιο Τόξο σε δελτίο τύπου της 20ης Μαΐου 2008, με θέμα εκπαιδευτική βολή των Τ.Ε.Α. Φλώρινας με μπάμπεκικου και η Μακεδονία είναι μια και ελληνική. Θα εκνευρίζεται το Ουράνιο Τόξο, γιατί λέμε τη Μακεδονία μία και ελληνική.

Και έρχεται μετά ο κ. Κοροβέσης -θα τα καταθέσω και τα δυο για τα Πρακτικά- του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και φέρνει το δελτίο τύπου του Ουράνιου Τόξου και το καταθέτει φωτοτυπία ως ερώτηση στο Κοινοβούλιο. Παρακαλώ το δίνω για τα Πρακτικά για να τεθεί υπ' όψιν των συναδέλφων.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Άδωνις Γεωργιάδης, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτά είναι τα θέματα που πρέπει να συζητήσουμε και αυτή είναι η ιδεολογική μάχη.

Κλείνω, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που σας βλέπω να γελάτε. Εσείς είστε σε ακόμη χειρότερη μοίρα. Στο ταξίδι που ήμουν στη Μόσχα, συμμετείχε μόνο η Νέα Δημοκρατία και ο ΛΑ.Ο.Σ.. Ξέρετε γιατί δεν ήρθε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που αποχώρησε; Το Κ.Κ.Ε. δεν ήρθε γιατί δεν πάει στη Μόσχα αν δεν είναι η Σοβιετική Ένωση. Τους καταλαβαίνω ιδεολογικά. Και εγώ δεν θα πήγαινα στην Κωνσταντινούπολη, μετά τον Μωάμεθ, αν με καλούσαν. Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. δεν ήρθε, γιατί λέει ότι δεν δέχεται να είναι στο ίδιο αεροπλάνο επιχειρηματίες και πολικοί. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποχώρησε από την αποστολή, γιατί λέει ότι δεν ήρθε ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α..

Αν κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ακολουθείτε από πίσω το ΣΥ.ΡΙΖ.Α., όχι εξουσία δεν θα δείτε, αλλά αμφιβάλλω αν θα υπάρχετε σε λίγο καιρό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργιάδη.

Το λόγο έχει ο κ. Σγουρίδης.

Το μόνο που διαφωνώ με τον κ. Γεωργιάδη, είναι αυτό που είπε για αντρίκια συμπεριφορά. Δηλαδή όταν λέτε αντρίκια,

υποτιμάτε τις γυναίκες. Η κ. Παπακώστα είναι έτοιμη να διαμαρτυρηθεί...

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ: Μερικές φορές η στάση μας είναι περισσότερο «αντρίκια».

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Να διαγραφεί από τα Πρακτικά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Να διαγραφεί, εντάξει. Θέλω να προλάβω την ένσταση των γυναικών, γι' αυτό το είπα, κύριε Γεωργιάδη.

Ορίστε, κύριε Σγουριδίδη, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Μα τώρα, κυρία Παπακώστα, έχουμε και γάμους ομοφυλοφίλων. Δεν υπάρχει πρόβλημα. Εκεί θα μείνουμε; Ας μην μπλέκουμε, λοιπόν, το «αντρίκεια» με τον πατριωτισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλω να πω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι ένα κόμμα εξουσίας και δεν σέρνεται πίσω από κανέναν. Έχει την άποψή του, έχει μια πολιτική και μια πορεία, που την αποδεικνύει. Δε νομίζω ότι γινόμαστε ουρά κανενός.

Ακούστηκε από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, γιατί εκεί βρίσκεται το πρόβλημα, αφού αυτή είναι η Κυβέρνηση –όχι να κτυπάμε τα κόμματα της Μείζονος ή Ελάσσονος Αντιπολίτευσης– ότι το κράτος δεν δανείζεται χρήματα πλέον, για να πληρώσει τις αυξήσεις των δημοσίων υπαλλήλων. Οφείλω να πω ότι η μισή αλήθεια είναι το χειρότερο ψέμα. Ερωτώ τότε, γιατί το δημόσιο χρέος από το 2004 που ήταν 160.000.000.000 ευρώ, έφθασε σήμερα τα 230.000.000.000 ευρώ; Αν δεν δανείζεται το κράτος για να πληρώνει τις αυξήσεις των δημοσίων υπαλλήλων, πώς ανέβηκε το δημόσιο χρέος;

Το δημόσιο έλλειμμα παραμένει στο 3%, γιατί μετακυλίνουνται τόκοι σ' άλλες χρονιές. Γίνονται «μαϊμουδιές» στους προϋπολογισμούς, για να κρατηθεί εκεί το δημόσιο έλλειμμα. Και σ' αυτήν την περίπτωση δεν δανείζετε για τους δημόσιους υπαλλήλους και δανείζετε για κάποιους άλλους; Ποιοι είναι οι άλλοι; Να μας τους πείτε. Ποιοι είναι αυτοί για τους οποίους έφθασε το δημόσιο χρέος στα 230.000.000.000 ευρώ μέσα σε τριάντισι χρόνια.

Ακούστηκε επίσης η κριτική ότι μα! και την πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού για το θέμα της ακρίβειας, την κατακρίνατε δηλαδή για την επιστολή που έστειλε στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Εδώ κύριοι συνάδελφοι, έχει εφαρμογή ο μύθος του Αισώπου. Ο άνθρωπος λέει δυο πήρας φέρει, δυο σακούλες. Την μια έμπροσθεν και την άλλη όπισθεν. Η σακούλα η έμπροσθεν είναι οι ευθύνες για το θέμα της ακρίβειας, γιατί έχουμε φθάσει να έχουμε πιάσει οροφή στις τιμές και πάνω από την οροφή να διαπραγματευόμαστε το θέμα αν θα μείνουν σταθερές ή αν θα ανεβούν οι τιμές.

Και πάμε να μετακυλίσουμε τις ευθύνες και λέμε ότι και η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να κάνει κάτι. Ας κάνουμε πρώτα κάτι εμείς στα του οίκου μας. Και ας δούμε μετά, τι θα κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν είναι κακιά η πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού, αλλά εμείς κατακρίνουμε το πώς έχουμε φθάσει σήμερα εδώ και προσπαθούμε να τιθαसेύσουμε την ακρίβεια.

Είπα στην τοποθέτησή μου επί της αρχής του νομοσχεδίου, ότι θεωρώ άδικη την επιδοματική πολιτική, γι' αυτό καταψηφίζω όλα τα άρθρα πλην ενός. Θεωρώ άδικη την επιδοματική πολιτική, διότι δημιουργεί υπαλλήλους πολλών ταχυτήτων. Γεωπόνος σε μια υπηρεσία, παίρνει πολύ λιγότερα από κάποιον γεωπόνο που βρίσκεται σ' άλλη υπηρεσία. Μηχανικός στην διεύθυνση τεχνικών υπηρεσιών, παίρνει πολλά περισσότερα, από ένα μηχανικό της Τ.Υ.Δ.Κ.. Μηχανικός στη Δ.Ε.Η., παίρνει πολλά περισσότερα, από ένα μηχανικό στο πολεοδομικό. Κλητήρας στην Τράπεζα της Ελλάδας, παίρνει πολλά περισσότερα από ένα μηχανικό ή από έναν κλητήρα σ' άλλη υπηρεσία. Αυτή είναι η επιδοματική πολιτική.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**.)

Γι' αυτό ακριβώς θεωρώ ότι δεν πρέπει να την ψηφίσουμε. Πρέπει να οδηγηθούμε σ' ένα νέο μισθολόγιο. Θα μου πείτε και θα διερωτηθείτε, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τόσα χρόνια, γιατί δεν έκανε ένα νέο ενιαίο μισθολόγιο; Οφείλω να πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι

κάθε κυβέρνηση στο χρόνο της θητείας της, έχει συγκεκριμένες προοπτικές, έχει συγκεκριμένους στόχους, συγκεκριμένες προτεραιότητες. Αυτές τις προτεραιότητες πρέπει να εξυπηρετήσει. Άλλες ήταν οι προτεραιότητες από το 1997 μέχρι το 2004. Ήταν να μπούμε στην Ο.Ν.Ε., να εξυγιάνουμε την οικονομία, να κυκλοφορήσει το ευρώ, ήταν να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στο φορτίο των Ολυμπιακών Αγώνων. Και τα φέραμε σε πέρας.

Εσείς ήρθατε με την επανίδρυση του κράτους. Αυτή ήταν η υπόσχεσή σας. Επανίδρυση του κράτους τι σημαίνει; Σημαίνει ότι πάμε σ' έναν άλλο δημόσιο τομέα με βαθιές τομές, με άλλη μισθολογική πληρωμή των υπαλλήλων. Όμως αυτό δεν το εκπληρώνετε. Συνεχίζετε τα ίδια τα οποία παραλάβατε.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 4, για τους πολεμικούς συνταξιούχους και τους αναπήρους ειρηνικής περιόδου. Είπα ότι αυτό το ψηφίζω, γιατί αποκαθιστά αδικίες, γιατί εδώ και πολλά χρόνια, κάποιοι για να είμαστε ακριβοδίκαιοι, βρισκόντουσαν κάτω από καθεστώς αδικίας.

Γιατί, κύριοι συνάδελφοι; Για να μπορέσουμε να μη θιχτούν οι λίγοι, αδικούσαμε τους πολλούς.

Θέλω να πω ότι ο πατριωτισμός, δεν έχει χρώμα, κύριε Γεωργιάδη. Ο πατριωτισμός είναι κάτι άλλο. Δεν έχει σχέση με τα κόμματα, δεν έχει σχέση με το αν είσαι δεξιός ή αριστερός...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Συμφωνώ. Όμως διεκδικεί τον πατριωτισμό η μία πλευρά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας παρακαλώ, κύριε Γεωργιάδη, μη διακόπτετε. Δεν έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Εν τοιαύτη περιπτώσει, υπάρχει και η εξής ρήση, πως προτιμά να αφήσω και ενόχους έξω, για να μην αδικήσω έναν αθώο. Ας τελειώσω, λοιπόν, αυτή η υπόθεση. Ας προχωρήσουμε να ψηφίσουμε καθολικά το άρθρο αυτό. Ας καλύψουμε τις αδικίες και ας υπάρχουν και κάποιοι οι οποίοι αδικώς οφελούνται.

Έρχομαι τώρα στο θέμα της τροπολογίας για τις δίγραμμες επιταγές. Μα είναι δυνατόν, με τέτοια τερτίπια και τέτοιες μεθόδους, να πολεμήσετε το θέμα της ακρίβειας;

Σε προηγούμενο νομοσχέδιο, σας είπα ξεκάθαρα για το θέμα της ακρίβειας τα εξής: Πρέπει να καταργήσετε τις εκπώσεις επί του συνόλου του τιμολογίου. Να τις καταργήσετε, διότι τότε μόνο θα πολεμήσετε το θέμα της ακρίβειας. Αγοράζει κάποιος την ντομάτα 60 λεπτά και φτάνει στην αγορά με τιμή 2 ευρώ. Γιατί, όμως; Γιατί βάζει στο τιμολόγιο τιμή κιλού ντομάτας 1,5 ευρώ και η έκπτωση γίνεται συνολικά επί του τιμολογίου.

Να μην υπάρχουν εκπώσεις επί του τιμολογίου συνολικά, να γίνονται εκπώσεις επί της τιμής του προϊόντος που πωλείται. Τότε μόνο θα προστατευθούν οι αγρότες. Πάει κάποιος και λέει «μα εγώ την αγόρασα 1,5 ευρώ». Την έκπτωση του 60% που γίνεται στο τιμολόγιο, δεν τη λαμβάνει υπ' όψιν.

Κύριοι συνάδελφοι, εγώ επιμένω ότι θα πρέπει να συμφωνήσουμε στο άρθρο 4 καθολικά και ως προς τα υπόλοιπα άρθρα, εγώ προσωπικά δεν τα ψηφίζω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Μαγκριώτης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα αναφερθώ πάρα πολύ γρήγορα σε ορισμένα θέματα, που έχουν τεθεί κατ' επανάληψη στις συζητήσεις πολλών νομοσχεδίων και στην επιτροπή και χθες στην Ολομέλεια. Είναι θέματα, που αφορούν περιορισμένες ομάδες εργαζομένων, που δείχνουν όμως, την αφερεγγυότητα διαχρονικά, θα έλεγα, της πολιτείας πολύ πιο έντονα τα τελευταία χρόνια και ακόμα πιο έντονα το 2008.

Το πρώτο, αφορά τους εργαζόμενους στις Δ.Υ.Π.Ε.. Σ' αυτά που όλοι γνωρίζουμε και αυτά που θέλω να προσθέσω, είναι ότι χθες το βράδυ υπήρξε μια επιχείρηση –έχει καταγγελθεί από τους εργαζόμενους– κατευνασμού και αποπροσανατολισμού των εργαζομένων, λέγοντας «το θέμα έχει διευθετηθεί, μην ανησυχείτε. Συνεπώς σταματήστε τις κινητοποιήσεις σας και σταματήστε να πιέζετε και τους Βουλευτές, να φέρουν το θέμα

στην Ολομέλεια».

Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, να μας πείτε με σαφήνεια και καθαρότητα, ποιες είναι οι αποφάσεις της Κυβέρνησης, εδώ, από το Βήμα της Βουλής και όχι μέσω μεταμεσονύχτιων τηλεφωνημάτων πιέσεων προς τους εργαζόμενους. Το θεωρώ απαράδεκτο. Να λύσετε, λοιπόν, το θέμα αυτό μια και καλή, γιατί είναι κωμικοτραγικό και μια απόλυτη αδικία.

Το θέμα μίας άλλης κατηγορίας εργαζομένων σας έχει τεθεί πολλές φορές, το θέμα των γεωλόγων. Έχω πει ότι δεν μπορούν να υπάρχουν μέσα στη Δημόσια Διοίκηση και στην Κυβέρνηση, τμήματα διαφορετικών ταχυτήτων και διαφορετικών επιπέδων. Δεν υπάρχουν Υπουργεία πολυτελείας και δεν πρέπει να υπάρχουν. Λάθη, κενά και αντιφάσεις από το παρελθόν, σήμερα δεν πρέπει να εντείνονται, δεν πρέπει να διευρύνονται.

Δεν μπορεί μόνο οι γεωλόγοι ενός Υπουργείου –να πω χαρακτηριστικά- με τα ίδια προσόντα, με την ίδια προϋπηρεσία, με την ίδια προσφορά και ουσιαστικά με το ίδιο αντικείμενο δουλειάς –απλώς σε διαφορετικά Υπουργεία και διαφορετικές υπηρεσίες- να έχουν κάποια επιδόματα ή να τα έχουν πάρει πρόσφατα τα επιδόματα αυτά από το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. και να μην τα έχουν οι γεωλόγοι, που δουλεύουν στις περιφέρειες, που ήταν μέχρι χθες στο Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. και τώρα έχουν περάσει στην εποπτεία του Υπουργείου Εσωτερικών, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση ή οπουδήποτε αλλού. Απαράδεκτο φαινόμενο! Όπως είπα, πολλά από αυτά, έρχονται από το παρελθόν, αλλά εντείνονται ακόμη περισσότερο και προστίθενται και καινούργια προβλήματα.

Για τους αγνοούμενους και τα θύματα της Κύπρου έχω μιλήσει επανειλημμένως. Δεν θα επανέλθω.

Υπάρχει μία μεγάλη ένταση. Το «Solve it» σας έχει στείλει και έχει στείλει σε όλους μας παρατηρήσεις, για μια αδικία στους πτυχιούχους εργαζόμενους τεχνολογικής εκπαίδευσης του δημοσίου, που έχουν μεταπτυχιακά σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εδώ η αδικία είναι κατάφωρη. Μας το επισημαίνουν και οι αντίστοιχες υπηρεσίες και το Παρατηρητήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πιστεύω επιτέλους, ότι το θέμα γι' αυτήν την κατηγορία εργαζομένων στο δημόσιο, με τα πρόσθετα αυτά προσόντα, πρέπει να το λύσετε.

Τέλος, στο θέμα των τυφλών καλώς κάνετε ένα βήμα. Υπάρχει όμως και μία ακόμη κατηγορία ανθρώπων, που είχαν μέχρι τώρα μία αποζημίωση, γιατί ακριβώς ήταν θύματα πολέμου ή μέλη οικογενειών θυμάτων πολέμου. Δεν είναι μεγάλος ο αριθμός. Θα φύγουν από τη ζωή και οι τελευταίοι και δεν θα έχουν την ελάχιστη ικανοποίηση.

Μάλιστα βλέπουν κατηγορίες με αντίστοιχα προβλήματα όρασης –να το πω έτσι- συμπολίτες μας, που δεν έχουν όμως τα κριτήρια και τις προϋποθέσεις αυτών των συμπατριωτών μας –δηλαδή δεν έχουν σχέση με θύματα ή μέλη οικογενειών θυμάτων πολέμου- και δεν έχουν την ίδια αντιμετώπιση από την πολιτεία.

Έχετε την πρόταση του Πανελληνίου Συνδέσμου Τυφλών, την οποία έχετε παινέσει πολλές φορές και εσείς και ο συνάδελφός σας Υφυπουργός. Με την ευκαιρία της συζήτησης για το συνταξιοδοτικό, είχε τεθεί το θέμα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Πρέπει να το λύσετε επιτέλους. Δεν αναφέρομαι πιο αναλυτικά. Θα καταθέσω και το σχετικό κείμενο για τα Πρακτικά της Βουλής και παρακαλώ να δώσετε μία άμεση λύση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μαγκριώτης κατέθετε για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θέλω να αναφερθώ ειδικότερα σε δύο θέματα τα οποία καίνε τον κόσμο και όχι μόνο γιατί είναι στην επικαιρότητα, γιατί συνθλίβεται στην κυριολεξία η μέση ελληνική οικογένεια, η πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών. Τα μεσαία στρώματα, τα λαϊκά στρώματα, οι νέοι είναι αυτοί που συνθλίβονται κυριολεκτικά από την οικονομική πολιτική σας και τις διάφορες πτυχές της, δηλαδή την εισοδηματική, τη φορολογική, την κοινωνική, την προνοιακή πολιτική και φυσικά την πολιτική ανάπτυξης.

Σήμερα μάλιστα, επειδή μας μιλάτε συνεχώς για τους πακτωλούς των δισεκατομμυρίων, που επενδύονται και επανεπενδύονται και που αθροίζετε εκατό φορές τα ίδια κονδύλια οριζοντίως

και καθέτως, για να κοροϊδεύετε τον κόσμο ότι στο μέλλον θα υπάρξει μεγάλη ανάπτυξη, σήμερα που δημοσιεύονται από τη EUROSTAT τα στοιχεία του πρώτου τριμήνου για την ανάπτυξη, δεν μιλάμε πλέον για καμπανάκι υποχώρησης της ανάπτυξης, μιλάμε για καμπάνες.

Και αυτές αν δεν τις ακούτε και ο κ. Αλογοσκούφης συνεχίζει να περιφέρεται στα ευρωπαϊκά σαλόνια χαμογελαστός και αισιόδοξος για το μέλλον, αυτό όμως το χαμόγελο και η αισιοδοξία, δεν έχει καμμία σχέση με την οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα της χώρας.

Σας διασώζει –θα το τονίσω και πάλι- το 3,6% που βεβαίως, είναι πολύ μακριά από τις προβλέψεις σας και θα κλείσει ακόμη πιο χαμηλά η αύξηση του ρυθμού της ανάπτυξης το πρώτο τρίμηνο. Ξέρετε ότι είναι δανειακή και εισαγόμενη κι αυτή η οριακή ανάπτυξη. Σας διασώζει γιατί έχουμε μία μεγάλη μείωση των εισαγωγών, που γνωρίζετε ότι στο τέλος είναι προσφορά στο να διατηρείται ή να φαίνεται λογιστικά και στατιστικά υψηλά ο δείκτης της ανάπτυξης, αλλιώς θα ήταν μηδενικός.

Αυτή είναι η πραγματικότητα κι αυτό βεβαίως οφείλεται στο ότι το εισόδημα της πλειοψηφίας των ελληνικών νοικοκυριών έχει συνθλιβεί. Μεγάλος αριθμός είναι οι εργαζόμενοι στο στενό και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Αρνείστε συλλογικές συμβάσεις στις τράπεζες. Στον Ο.Τ.Ε. κρατάτε την εκκρεμότητα παρ' ότι τον έχετε πουλήσει. Μιλάμε για τους δημοσίους υπαλλήλους καθώς και για τους συνταξιούχους του δημοσίου.

Δεν είστε μόνο κάτω από την ονομαστική αύξηση του πληθωρισμού, αλλά είναι πολύ μακριά από την ακρίβεια η εισοδηματική σας πολιτική. Με διάφορες αλχημείες προσπαθήσατε να την παρουσιάσετε καλύτερη από την περίοδο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., παραβλέποντας, όμως και παραγνωρίζοντας την τριπλάσια αύξηση του 2003 και του 2004 και φυσικά τα δύο μισθολόγια ενδιάμεσα που ψήφισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και έδωσε σημαντικές εισοδηματικές ενισχύσεις στους δημοσίους υπαλλήλους.

Δεν σας τιμά, κύριοι της Κυβέρνησης, το να λέτε τη μισή αλήθεια, διότι η εισοδηματική πολιτική δεν καταγράφεται μόνο από την ονομαστική αύξηση.

Σ' αυτήν αθροίζονται και τα μισθολόγια, που είναι τα πιο σημαντικά. Κι αυτά σας ζητούν οι δημόσιοι υπάλληλοι και τους το έχετε υποσχεθεί. Τέσσερα χρόνια ακούνε για μισθολόγιο από σας και μισθολόγιο δεν βλέπουν. Και βεβαίως έχει να κάνει και με τη φορολογική πολιτική, έχει να κάνει με τον πληθωρισμό και την ακρίβεια, για την οποία όλα τα παρατηρητήρια και η EUROSTAT καταγράφουν ότι είναι τριπλάσια στα βασικά καταναλωτικά προϊόντα, τα διαρκή και τα εποχικά, που είναι κυρίως η κατανάλωση της μέσης και της λαϊκής οικογένειας.

Γιατί τα είδη πολυτελείας δεν έχει καμμία σημασία αν αυξηθούν 10% ή μειωθούν και 20%. Απευθύνονται σε ελάχιστους, με πολύ υψηλά εισοδήματα, και δεν παίζουν κανένα ρόλο.

Αυτός, λοιπόν, ο πληθωρισμός και η ακρίβεια στα μεσαία και τα λαϊκά εισοδήματα, δηλαδή, στα προϊόντα και τις υπηρεσίες που καταναλώνουν, είναι ο πιο μεγάλος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έτσι, λοιπόν, είναι πολύ πιο μεγάλη η μείωση της αγοραστικής δύναμης της πλειοψηφίας των Ελλήνων πολιτών. Αυτήν την πολιτική αντιπαλεύουν όλες οι κοινωνικές δυνάμεις, το σύνολο των πολιτών, σ' αυτήν τη μάχη είμαστε αλληλέγγυοι ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. γιατί πιστεύουμε πως η λαϊκή κατανάλωση, η κατανάλωση των μεσαίων και των λαϊκών στρωμάτων είναι αυτή που στηρίζει την ανάπτυξη.

Γιατί άκουσα και την καινοφανή θεωρία, που ούτε κι ο Φρίντμαν ακόμη δεν την έχει διατυπώσει, ότι «κρατάμε κάτω από τον πληθωρισμό τις αυξήσεις των μισθών των εργαζομένων για να μην εκτιναχθεί η ακρίβεια». Αλλά, βεβαίως, τα κέρδη των επιχειρήσεων, ελληνικών και ξένων, ειδικά των μονοπωλιακών και των ολιγοπωλιακών, εκτινάσσονται στα ύψη και είναι ντροπή να εκστομίζεται αυτή η φράση από κυβερνητικά στελέχη και από εισηγητές και Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους της κυβερνητικής παράταξης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου

ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Είναι ντροπή απέναντι στους πολίτες που αυτή την εποχή περνούν το δικό τους Γολγοθά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο συνάδελφός μας κ. Τσιρώνης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα την εισοδηματική και επιδοματική πολιτική της Κυβέρνησης για το 2008, σε ό,τι αφορά τις συντάξεις όσων δικαιούνται σύνταξη από το δημόσιο αλλά και τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων. Είναι ένα μεγάλο σε σημασία νομοσχέδιο. Αφορά εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας, ενδεχομένως και πάνω από εκατομμύριο. Αφορά αυτούς μαζί με τις οικογένειές τους. Σίγουρα αφορά ένα πολύ μεγάλο τμήμα της ελληνικής κοινωνίας, μιας κοινωνίας η οποία σήμερα διαπιστώνει ότι ανήκει στο περιθώριο, ότι κανείς δεν είναι κοντά της, ότι η Κυβέρνηση της χώρας δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τα σημερινά προβλήματα.

Είναι η πρώτη χρονιά μου στη Βουλή, αλλά νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι είναι και η πρώτη φορά που έρχεται τόσο καθυστερημένα αυτό το νομοσχέδιο για την εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης, δηλαδή, τον Ιούνιο να ψηφίζεται η εισοδηματική πολιτική. Συνήθως η πρακτική ήταν αυτά τα νομοσχέδια για την εισοδηματική πολιτική, που όριζε τους κανόνες για τις αυξήσεις στο δημόσιο, να ψηφίζονται μέσα στο Φεβρουάριο. Γιατί αυτό το νομοσχέδιο που σήμερα θα ψηφιστεί από τη Βουλή μέχρι να πάει στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, να βγουν οι δικό σας εγκύκλιοι να να αρχίσουν να εφαρμόζονται για να μπουν τα αναδρομικά στους δημοσίους υπαλλήλους, καλό Σεπτέμβριο! Και να είστε βέβαιος γι' αυτό. Θα χρειαστούν τουλάχιστον δύο με τρεις μήνες από σήμερα. Τότε θα πάρουν την αύξηση των αναδρομικών, η οποία σε ό,τι αφορά τις συντάξεις θα είναι 3% από την 1η Ιανουαρίου και 2% από 1η Οκτωβρίου, δηλαδή, σύμφωνα με τους υπολογισμούς που κάναμε, 3,3% κατά μέσο όρο τη χρονιά, σ' ολόκληρη τη χρονιά.

Σε ό,τι αφορά τους μισθούς η μέση ετήσια αύξηση των μισθών θα είναι 3% κι όχι 4,5% όπως λέτε ή στις συντάξεις που λέτε για 5%. Έτσι βαφτίζετε αυτές τις αυξήσεις. Θα είναι 3%. Γιατί το 2,5% από 1η Ιανουαρίου και το 2% από την 1η Οκτωβρίου ουσιαστικά κατά μέσο όρο είναι 3%. Αυτή είναι η πραγματική αύξηση και σε μια περίοδο που ο πληθωρισμός τρέχει με πολύ γοργούς ρυθμούς, κοντά στο 5%. Είναι κι η πρώτη φορά μετά από πάρα πολλά χρόνια επίσης που η Κυβέρνηση βρίσκεται με την πλάτη κολλημένη στον τοίχο, γιατί έχει να αντιμετωπίσει κι αυτό το μεγάλο ζήτημα της ακρίβειας.

Πώς θα λύσετε αυτό το ζήτημα της ακρίβειας, που σήμερα ροκανίζει ακόμη πιο πολύ τα εισοδήματα των εργαζομένων; Κι εσείς έρχεστε και τους δίνετε ψίχουλα. Και λέω αυτό τον όρο, «ψίχουλα», γιατί ήταν η προσφιλής σας πολιτική έκφραση, που τη χρησιμοποιούσατε όταν δώναμε αυξήσεις στους δημοσίους υπαλλήλους. Για τους αστυνομικούς ειδικά χρησιμοποιούσατε αυτήν τη λέξη, ότι δίνουμε ψίχουλα. Πείτε μας σήμερα τι δίνετε εσείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τις πολιτικές που κάνατε μέχρι σήμερα, όλη αυτήν την περίοδο, στα πέντε χρόνια διακυβέρνησής σας, τροφοδοτήσατε τον πληθωρισμό με τις αυξήσεις που κάνατε στα τιμολόγια της Δ.Ε.Η. -σχεδόν 25% έφθασαν στα τιμολόγια της Δ.Ε.Η.- με τις αυξήσεις που κάνατε πρόσφατα στα εισιτήρια, στις συγκοινωνίες, σε μια σειρά δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς. Έχετε αυξήσει υπέρμετρα τον πληθωρισμό, τον τροφοδοτείτε. Δεν σας φταίει μόνο η αγορά, οι ιδιωτικές επιχειρήσεις. Είστε κι εσείς οι ίδιοι υπαίτιοι, που δεν έχετε τα ελεγκτικά όργανα τα οποία θα έπρεπε να έχετε. Και μάλιστα γι' αυτό χθες ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Μπαρόζο με επιστολή του εγκάλυψε τον Πρωθυπουργό της Ελλάδας, ότι η χώρα μας είναι στην τελευταία θέση από πλευράς αποτελεσματικότητας και ύπαρξης μηχανισμών για το κτύπημα της ακρίβειας. Γι' αυτό δεν παίρνετε κανένα μέτρο.

Επίσης χάσατε όλα αυτά τα χρόνια τη μάχη της ακρίβειας, χάσατε τη μάχη της οικονομίας. Πείτε μου αλήθεια: Βελτιώσατε καθόλου την οικονομία; Την Δευτέρα του Πάσχα ο αρμόδιος Επίτροπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν βγήκε και ανήγγειλε τη δυσμενή κατάσταση της ελληνικής οικονομίας και πρότεινε αν θέλετε και τη λήψη νέων μέτρων για να βελτιωθεί η ελληνική οικονομία, την οποία είχατε κατασκευοφαντήσει τόσα χρόνια; Για ποια βελτίωση, για ποια σταθεροποίηση της οικονομίας μιλάτε;

Είναι ανεπίτρεπτο να μιλάτε έτσι μέσα στη Βουλή σε μια περίοδο που οι εργαζόμενοι, οι μισθωτοί, οι αγρότες, οι μικρομεσαίοι πλήττονται από το κύμα της ακρίβειας για το οποίο δεν παίρνετε μέτρα και των οποίων τα πραγματικά εισοδήματα ροκανίζονται. Έχετε εξαντλήσει τη χαμηλά και μεσαία στρώματα. Τόσα χρόνια το μόνο που κάνατε είναι οι πολιτικές για την αναδιανομή του εισοδήματος σε βάρος των χαμηλών και μεσαίων στρωμάτων και υπέρ των μεγάλων επιχειρήσεων του κεφαλαίου. Αυτή είναι η πολιτική που κάνατε. Κι όταν έρχονται δύσκολες συγκυρίες και δύσκολες στιγμές, κύριε Υπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης, δεν μπορούν να χαμηλά και μεσαία στρώματα να αντεπεξέλθουν σ' αυτήν την επίθεση ενάντια στα εισοδήματά τους. Αυτή είναι η αλήθεια σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το προτεινόμενο νομοσχέδιο όχι μόνο οι πραγματικές αλλά και οι ονομαστικές αυξήσεις υπολείπονται κατά πολύ του πληθωρισμού, με αποτέλεσμα το διαθέσιμο εισόδημα των υπαλλήλων και των συνταξιούχων του δημοσίου να έχει μειωθεί δραστικά το 2008 και να συρρικνώνεται χρόνο με το χρόνο σε τραγικό βαθμό. Μάταια ανέμεναν οι εργαζόμενοι, οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι του δημοσίου ότι θα πάρουν φέτος μια καλύτερη σύνταξη ή έναν καλύτερο μισθό από την Κυβέρνηση.

Όλοι αυτοί οι συνταξιούχοι, οι δικαστικοί λειτουργοί, οι στρατιωτικοί, οι πολιτικοί υπάλληλοι, οι ανάπηροι πολέμου, τα θύματα εθνικής περιόδου, εκατομμύρια άνθρωποι αυτών οικογενειών περίμεναν να πάρουν μια καλύτερη αύξηση ώστε τουλάχιστον να μπορέσουν να αντεπεξέλθουν σ' αυτό το χτύπημα, σ' αυτό το κύμα της ακρίβειας και αντί να τους δοθεί μία αύξηση η οποία θα ήταν περισσότερη και μεγαλύτερη από τα όρια του πληθωρισμού ή έστω στα επίπεδα του πληθωρισμού, προκειμένου να αντιμετωπίσουν την ακρίβεια, έρχεστε και τους δίνετε πραγματικά ψίχουλα, έρχεστε και τους υπόσχεστε πραγματική μείωση του εισοδήματός τους.

Οι δημόσιοι υπάλληλοι, οι αγρότες, οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, κανείς δεν έχει να περιμένει τίποτα πλέον από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Το ενιαίο μισθολόγιο το οποίο έχετε εξαγγείλει πριν από το 2004, από τότε που ήσασταν αντιπολίτευση, παραμένει μετέωρο. Μπορείτε να μας πείτε υπεύθυνα εδώ στη Βουλή για το ενιαίο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων, ώστε να μην έχουμε υπαλλήλους πολλών ταχυτήτων; Αυτό είναι, κύριε Υπουργέ. Μπορείτε να διαβεβαιώσετε όλους τους δημοσίους υπαλλήλους που μας ακούνε; Γι' αυτό σας λέω, κύριοι συνάδελφοι, ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν έχουν τίποτα να περιμένουν και τίποτα να ελπίζουν από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας εξήντησε πολύ γρήγορα την εμπιστοσύνη και την ανοχή του ελληνικού λαού, γιατί μαζί εξήντησε και όλους τους Έλληνες πολίτες.

Οι υπάλληλοι, οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι ελπίζουν μόνο σε μια αλλαγή της σημερινής πολιτικής κατάστασης, ελπίζουν μόνο σε μια επάνοδο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο τιμόνι της χώρας. Αυτή είναι η μοναδική λύση για τη χώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Γι' αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο και στο σύνολο και στα άρθρα ουσιαστικά.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Εξαντλήθηκε ο κατάλογος των πρωτολογιών και τώρα θα μπορούμε στις προτασόμενες δευτερολογίες.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Νομό Ηρακλείου κ. Μανώλης Στρατάκης για τέσσερα λεπτά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, ο τίτλος του νομοσχεδίου δεν είναι ακριβής, γιατί θα έπρεπε πέρα από την «Αύξηση συντάξεων του δημοσίου, εισοδηματική πολιτική έτος 2008 και άλλες διατάξεις» να μπει ενδιάμεσα –μετά το «2008»– και η φράση «μείωση πραγματικών εισοδημάτων ασφαλισμένων του δημοσίου», γιατί στην πράξη αυτό κάνετε.

Αυτό το κάνετε με δύο τρόπους. Δημοσιεύεται σήμερα στις εφημερίδες ότι ο πληθωρισμός του Μαΐου –θα ανακοινωθεί τη Δευτέρα– θα είναι της τάξης του 5%. Από τη μια πλευρά είναι αυτό. Από την άλλη, το τελευταίο διάστημα έχουμε βιώσει το κύμα της ακρίβειας, της αισχροκέρδειας, όλα αυτά, δηλαδή, που στην ουσία απομειώνουν, εξαφανίζουν το εισόδημα των ασφαλισμένων του δημοσίου και γενικότερα των Ελλήνων.

Αυτός, λοιπόν, θα ήταν ο πραγματικός τίτλος που θα εξέφραζε αυτήν την παρέμβασή σας, γιατί πολλά θα μπορούσαμε να πούμε για ένα σωρό θέματα, για την ανισότητα, για ένα σωρό άλλα πράγματα, την επιδοματική πολιτική, αλλά νομίζω ότι το κυρίαρχο που πρέπει να επισημάνουμε είναι αυτό.

Και βέβαια δεν τολμάει να κάνετε ουσιαστικές αυξήσεις, γιατί προσπαθείτε μέσα απ' αυτές εδώ τις αλχημείες να μειώσετε τις σπατάλες που οι ίδιοι δημιουργείτε στο δημόσιο και στο κράτος γενικότερα. Διότι μιλούσατε για λιγότερο κράτος, αλλά το κράτος πολλαπλασιάζεται. Μιλούσατε για περιστολή σπατάλης και δαπανών, αλλά οι δαπάνες αυξάνονται και μάλιστα αυξάνονται μ' έναν τρόπο εντελώς ανορθόδοξο μέσα από νέες υπηρεσίες, στις οποίες δεν εφαρμόζετε καν τη μισθοδοσία του δημοσίου. Εφαρμόζετε ένα άλλο μισθολογικό καθεστώς γιατί νομίζετε και εκτιμάτε ότι μ' αυτόν τον τρόπο μπορείτε και εξυπηρετείτε, βεβαίως, τους «ημέτερους», τους φίλους, τους κομπάρους και όλους αυτούς που έχετε εγκαθιδρύσει στο δημόσιο τομέα της χώρας.

Το νομοσχέδιο είναι πραγματικά ένα νομοσχέδιο που συμπεριλαμβάνει διατάξεις που από μόνες τους αναιρούνται κι από το άρθρο 1 που λέει για τον καθορισμό των επιδομάτων εξομάλυνσης. Και παρακολουθούμε ότι τα επιδόματα εξομάλυνσης αντί να έχουν μια διαδοχικότητα, θα έλεγε κανείς ότι αυξομειώνονται σε βαθμό που δεν δικαιολογείται.

Γιατί, δηλαδή, αυτός που θα παίρνει, για παράδειγμα –να πάρουμε έναν στην τύχη– ένα μισθό 670 ευρώ να έχει επιπλέον επίδομα 18 ευρώ και ένας άλλος που παίρνει 780 ευρώ να έχει επίδομα 20 ή 22 ή 42 ευρώ; Υπάρχουν, δηλαδή, ανισοκατανομές ακόμα και στα επιδόματα, όπως τα δίνετε.

Την επιδοματική πολιτική την εφαρμόζετε κατά τρόπο που ενώ υπήρχε μια αντίληψη και μια τάση ότι έπρεπε αυτή η επιδοματική πολιτική να αλλάξει για να υπάρχει ένας ισοσκελισμός, εσείς την επεκτείνετε. Μάλιστα, την επεκτείνετε με τρόπο πάλι ανορθόδοξο.

Έρχομαι στο συγκεκριμένο παράδειγμα του άρθρου 6 που αναφέρεται σε ένα επίδομα που οι ίδιοι δώσατε και αφορά τις Δ.Υ.ΠΕ.. Το έχουν πάρει κάποιες υγειονομικές περιφέρειες της χώρας και εσείς από 1.1.2008 αυτό το επίδομα το αφαιρείτε.

Με ποιο δικαίωμα, δηλαδή, εσείς οι ίδιοι χορηγείτε ένα επίδομα και στη συνέχεια έρχεστε και το εξαλείψετε, όταν μάλιστα υπάρχει μια καθολική απαίτηση –και όχι μόνο στο συγκεκριμένο Υπουργείο– οι υπάλληλοι των περιφερειακών υπηρεσιών της χώρας να εξομοιωθούν με τους υπαλλήλους των κεντρικών υπηρεσιών; Διότι, δυστυχώς, δεν υπάρχει αυτή η εξομοίωση και όλοι οι υπάλληλοι των περιφερειακών υπηρεσιών...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Εσείς δεν το ψηφίσατε όμως.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Δεν έχει σημασία αν το ψηφίσαμε. Σημασία έχει ότι είχε δοθεί και αφαιρείτε ένα δικαίωμα από κάποιους που το παίρνουν ήδη αυτή τη στιγμή.

Και δεν είναι μόνο αυτό. Το βλέπουμε στη συνέχεια και σ' άλλα άρθρα που αφορούν το Υπουργείο Παιδείας –σε επόμενο άρθρο– που δίνετε ένα επίδομα μετεγκατάστασης, τη στιγμή που οι χιλιάδες καθηγητές που υπάρχουν σ' αυτό το Υπουργείο πάνε στο ακρότατο σημείο της ελληνικής περιφέρειας και όμως δεν παίρνουν ούτε 1 ευρώ παραπάνω.

Αυτήν την πολιτική ακολουθείτε και, δυστυχώς, είναι μια πολιτική που δεν οδηγεί σε αποτελέσματα ισορροπίας. Οδηγεί

σε αντίθετα αποτελέσματα απ' αυτά που ενδεχομένως θα έπρεπε να επιδιώκουμε. Και βέβαια μέσα από εκεί διαμορφώνει μια λογική που είναι λογική προς την αντίθετη κατεύθυνση απ' αυτήν που θα θέλαμε να υπάρξει.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, θέλω να σας καλέσω για τελευταία φορά να αφαιρέσετε αυτήν τη διάταξη, την παράγραφο 2 από το άρθρο 7, που λέει ότι δεν θα ισχύουν οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 18 όπως ακριβώς διατυπώνεται. Διότι με την αφαίρεση αυτή μπορούμε πράγματι να πούμε ότι ναι, δεν αναιρείται εκεί μια ισορροπία που είχε επιτευχθεί.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Η τελευταία εκ των προτασσομένων δευτερολογιών είναι εκείνη του Βουλευτή κ. Αγοραστό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ο γρίφος της εισοδηματικής ανισότητας είναι εκείνος ο οποίος αυτές τις ημέρες έχει κυριαρχήσει. Και ο γρίφος αυτός της εισοδηματικής ανισότητας δεν μπορεί να λυθεί με απλές θεωρητικές προτάσεις.

Και βέβαια θα πρέπει να σκεφτούμε –η Νέα Δημοκρατία το έχει πει και πρόκειται να το υλοποιήσει σ' ένα βάθος χρόνου, όπως έχει υποσχεθεί– το ενιαίο μισθολόγιο. Ποτέ όμως εσείς στο παρελθόν δεν είχατε σκεφθεί για τις αυξήσεις της εισοδηματικής πολιτικής. Δίνουμε και δίνετε 4,5% ίσα σε όλους.

Όμως, κύριοι, πρέπει να σκεφτείτε ότι ο πολίτης δεν ζει με το επί τοις εκατό. Ζει με το ποσό. Και το 4,5% σε ένα μισθό 700 ευρώ είναι πάρα πολύ μικρότερο από το 4,5% σε ένα μισθό 1.000-1.500 ευρώ ή –ακόμη χειρότερα– όταν η αύξηση δίνεται –σε πολλές περιπτώσεις και σε πολλούς υπαλλήλους– και στα επιδόματα.

Και εκεί πρέπει να στρέψουμε το ενδιαφέρον μας, γιατί πρέπει να μειώσουμε το χάσμα των μισθών και πρέπει να λύσουμε το γρίφο των εισοδηματικών ανισοτήτων και των ανισοτήτων των μισθών. Όλοι προβληματιζόμαστε. Προβληματιζόμαστε για τη γενιά των 700 ευρώ, η οποία θα παραμένει εσαεί γενιά των 700 ευρώ, αν δεν προβληματιστούμε εις την πράξη να βρούμε τη λύση, για να καλύψουμε αυτήν τη διαφορά.

Δεν μπορούμε να μιλάμε για εισοδηματικές αυξήσεις επί τοις εκατό. Πρέπει να μιλάμε σε ποσά και θα πρέπει να μιλάμε ισόνομα προς όλες τις κατευθύνσεις. Θα πρέπει να είναι μεγαλύτερη η αύξηση στους μικρούς μισθούς, στα μικρά εισοδήματα και μικρότερη στα μεγαλύτερα, ούτως ώστε να συγκλίνουν τα ποσά, για να βγούμε απ' αυτόν τον κύκλο των χαμένων ευκαιριών της αναβάθμισης των μισθών των 700 ευρώ και της γενιάς αυτής.

Αυτή είναι μια πρόταση, κύριοι Υπουργοί, την οποία καταθέτω και πρέπει να την επεξεργαστούμε μέχρι την επόμενη εισοδηματική πολιτική, για να μπορούμε να έχουμε το αίσθημα δικαίου.

Τώρα, ως προς τις μικροσυντεχνίες και ποιον θα ευνοήσουμε περισσότερο και ποιον θα ευνοήσουμε λιγότερο και ποιο επίδομα θα αυξήσουμε περισσότερο ή λιγότερο, νομίζω ότι σε μια τέτοια κρίσιμη περίοδο, σε μια τέτοια κρίσιμη εποχή που αναδεικνύονται όλα τα προβλήματα, πρέπει αυτό να μας βάλει σε σκέψη.

Αυτές δεν είναι σκέψεις μόνο της ελληνικής Βουλής –γιατί αυτό είναι θέμα της Βουλής– αλλά είναι σκέψεις της παγκόσμιας εισοδηματικής πολιτικής και πρέπει να σταθούμε με μεγαλύτερο σεβασμό και ενδιαφέρον απέναντι στους χαμηλά εισοδηματικά ανθρώπους και βέβαια όχι με μέτρα παροδικά, όχι με μέτρα a la carte, αλλά με μέτρα που θα διαρκέσουν σε βάθος χρόνου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ.

Το λόγο έχει ζητήσει ο Πρόεδρος κ. Απόστολος Κακλαμάνης.
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι ένα τυπικό νομοσχέδιο που ενσω-

ματώνει την απόφαση της Κυβερνήσεως για την εισοδηματική πολιτική του τρέχοντος έτους. Και θα έπρεπε, κατά τη γνώμη μου, στη συζήτησή του να είναι παρόν εδώ ολόκληρο το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης, με επικεφαλής, βέβαια, τον απόντα, ως συνήθως Υπουργό Εθνικής Οικονομίας. Φαντάζομαι ότι επέστρεψε από τις Βρυξέλλες.

Όμως, είτε είναι παρών ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας είτε απών από τις εργασίες του Κοινοβουλίου, γνωρίζουμε ποια είναι η συμπεριφορά του απέναντι στους εκπροσώπους του ελληνικού λαού. Είναι εντελώς διαφορετική απ' αυτήν που τηρούσε για τον εαυτό του, όταν, παρών εδώ εις στο Κοινοβούλιο, αν δεν ενεφανίζετο ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας αυτοπροσώπως και απ' αρχής μέχρι τέλους της συνεδρίασης, αλλά τον αναπληρούσε κάποιος εκ των Υφυπουργών, ο κ. Αλογοσκούφης εδήλωνε, αφού έπαιρνε μαζί του όλη την ομάδα των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας, ότι δεν μπορεί να συνεχίσει την παραμονή του στην Αίθουσα.

Θα έπρεπε, λοιπόν, να συζητείται σήμερα η οικονομική πολιτική της Κυβερνήσεως και να μην περιοριζόμαστε απλώς στις αυξήσεις και στα επιδόματα, τα συγκεκριμένα ζητήματα που ρυθμίζονται, όπως ρυθμίζονται, με το νομοσχέδιο αυτό.

Και το πρώτο ζήτημα στο οποίο θα έπρεπε όλοι να τοποθετηθούμε και πρωτίστως η Κυβέρνηση, είναι αν απέναντι στις καταρρέουσες ιδεοληψίες του νεοφιλελευθερισμού υπάρχει ή όχι προοπτική μιας άλλης πορείας, η οποία θα έχει ως πρόταγμα την αναδιανομή των εισοδημάτων.

Διότι, μέχρι σήμερα, με ρυθμούς ανάπτυξης 5% περίπου που παρέλαβε αυτή η Κυβέρνηση, ακόμη μέχρι και το 3,5% όπου κατέβασε το ρυθμό ανάπτυξης γι' αυτήν τη χρονιά, πιστεύω ότι άλλη θα ήταν η εικόνα της κοινωνίας μας, η εικόνα και η κατάσταση εκατομμυρίων συμπολιτών μας, εάν οι αντιλήψεις για το κοινωνικό κράτος, για ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα -διότι, αυτό απλά σημαίνει αναδιανομή εισοδημάτων- είχαν κατακτήσει έδαφος, έδαφος προς όφελος όχι μόνο των κοινωνικά ασθενέστερων, αλλά προς όφελος όλων όσων δεν αντιμετωπίζουν ως αρπακτικά το μόχθο των εργαζομένων και τις ανάγκες της κοινωνίας, που ασφαλώς είναι πέραν των ιδικών τους κερδών, υπερκερδών, τα οποία κάποια στιγμή αρχίζουν κι αυτά να περιορίζονται, όταν λάβει κανείς υπ' όψιν ότι ήδη αρχίζει να μειώνεται η κατανάλωση.

Αυτό σημαίνει ότι δεν θα θιγούν τα υπερκέρδη των μονοπωλίων και των καρτέλ, τα οποία μαστίζουν την ελληνική κοινωνία και την ελληνική οικονομία, αλλά μεσοστρώματα επιχειρηματιών, μη μισθωτών, που μέχρι τώρα, μέσα σ' αυτήν την αναρχία της δήθεν υποκειμένης στους νόμους του ανταγωνισμού αγοράς, θεωρούσαν ότι μπορούν, αν όχι το μείζον των υπερκερδών, να απολαμβάνουν το έλασσον αυτών, πολλά κέρδη κι από και εκεί πέρα βλέπουμε και κάνουμε.

Η κρίση της οικονομίας είναι κρίση της κοινωνίας. Η κρίση της κοινωνίας δυναμιτίζει κάθε προοπτική συνέχισης της κοινωνικής συνοχής. Και βέβαια, αυτό δεν μπορούν να το κατανοήσουν ή το κατανοούν, αλλά δεν τους ενδιαφέρει αυτοί που έχουν έδρα, είτε στο Λιχτενστάιν είτε διαβιούν στις Βρυξέλλες, στη Γενεύη ή οπουδήποτε αλλού και είναι περαστικοί καμιά φορά κι από τον τόπο αυτό, όπου έχουν, όχι και μονίμως, ανάλογα με το πώς οι αγορές μπορούν να τους καθοδηγήσουν, τις δραστηριότητές τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές τις μέρες συντελείται ένα έγκλημα σε βάρος της κοινωνικής συνοχής και σε βάρος της οικονομίας για όσους δεν ενδιαφέρονται για το πρώτο και κοιτάζουν τα νούμερα και ιδιαίτερα τα νούμερα που αφορούν τις επιχειρήσεις τους. Σε αυτήν την Αίθουσα, το 1990, ψηφίστηκε απ' όλα τα κόμματα -εγώ είχα την τιμή να τον εισηγηθώ, ως Υπουργός Εργασίας- ο νόμος για τις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Αυτός ο νόμος δυναμιτίζεται σήμερα με πρωτοβουλία στελεχών του στενού πρωθυπουργικού περιβάλλοντος, που εκφράζουν αυτές τις δυναμιτιστικές, νεοφιλελεύθερες ιδεοληψίες. Η προσπάθεια την οποία κάνουν σημαίνει ότι δεν πιστεύουν στην κινητικότητα της κοινωνίας, δεν πιστεύουν στο ότι υπάρχουν δυνάμεις της εργασίας που έχουν δικαίωμα να συνενώνονται και να διεκδικούν τα δικαιώματά τους.

Μία κοινωνία που θέλει να λέγεται ελεύθερη και δημοκρατική δεν μπορεί να είναι η κοινωνία που κινείται μεταξύ των κατασταλτικών αποφάσεων και παρεμβάσεων του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και των οικονομικών αποφάσεων οι έξι-επτά επιχειρηματίες που ελέγχουν την ενημέρωση του ελληνικού λαού, μαζί με εκείνους των οποίων τα συμφέροντα εξυπηρετούν ή των οποίων πολλές φορές είναι και αχυράνθρωποι, δηλαδή, του μεγάλου κεφαλαίου, το οποίο όλο και περισσότερο περιέρχεται υπό τον έλεγχο του ακόμα μεγαλύτερου και ακόμα πιο αρπακτικού ξένου πολυεθνικού κεφαλαίου.

Είναι άφρονες όσοι δεν βλέπουν ότι ο νόμος της ζούγκλας, που κυριαρχεί αυτά τα χρόνια στη χώρα μας, δεν εξασφαλίζει τη δική τους επιβίωση και μάλιστα, σε συνθήκες που θα τους οδηγούσαν να είναι ήσυχτοι στην αισχροκερδική τους δραστηριότητα.

Αυτά τα φαινόμενα που είδαμε -κάποιοι νέοι μπήκαν σε πολυκαταστήματα, φορτώθηκαν με τρόφιμα και πήγαν και τα μοίρασαν σε λαϊκές αγορές- δεν είναι γραφικά, ούτε είναι γραφικό το φαινόμενο γέρων ανθρώπων, ολόκληρων οικογενειών, να ψαχουλεύουν στα σκουπίδια, στα απορρίμματα των πολυκαταστημάτων, όταν κλείνουν το βράδυ ή πριν ανοίξουν το πρωί. Είναι καμπάνες που χτυπάνε δυνατά και αλίμονο σε όσους -και δυστυχώς είναι πολλοί- δεν τις ακούν.

Θα επαναλάβω το εξής. Το πολιτικό και οικονομικό σύστημα κάθεται πάνω σ' ένα ηφαίστειο το οποίο φαντάζεστε ότι καθώς είναι από αιώνων νεκρό, θα συνεχίσει να είναι. Συντελούνται διεργασίες στην ελληνική κοινωνία -και όχι μόνο στην ελληνική κοινωνία- τέτοιας μορφής, ώστε η έκπληξη θα είναι οδυνηρή για όλους όσοι αγνοούν και εθελουφλούν μπροστά σ' αυτήν την πραγματικότητα.

Κύριοι συνάδελφοι, τι να πω στους συμπαθέστατους, εργατικότατους -είναι νέοι άνθρωποι, εγώ τους συμπαθώ ιδιαίτερα γι' αυτό- Υφυπουργούς που παρευρίσκονται απλώς εδώ, λυπάμαι που θα πω τυπικά. Διότι είμαι βέβαιος ότι κι αν το θέλατε, δεν μπορείτε αυτήν την ασχημία της παραγράφου 2, του άρθρου 7 να την απαλείψετε, χάριν της αξιοπιστίας επιτέλους της πολιτείας, της ελαχίστης -αν υπάρχει κι αυτή- αξιοπιστίας της Κυβερνήσεως στην οποία συμμετέχετε ως Υφυπουργοί. Είναι δυνατόν να αποφασίζει η Κυβέρνηση να χορηγείται αυτό το επίδομα στους υπαλλήλους των περιφερειακών υπηρεσιών υγείας και με τη διάταξη αυτή να το αφαιρείτε;

Λυπάμαι, αλλά το επιχείρημα το οποίο αναφέρετε, ούτε λίγο ούτε πολύ, εμφανίζει τον μεν Υπουργό Οικονομικών να υπογράφει κάτι που δεν ξέρει, αλλά δε μέλη της Κυβερνήσεως να τον εξαπατούν, διότι σ' ένα νομοσχέδιο, λέει, που δεν υπήρχε καν αναφορά αυτής της παροχής στην εισηγητική έκθεση, ετέθη αυτή η διάταξη.

Μα, αν δεν ξέρετε τι εισηγείστε, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν μπορείτε να ευτελίζετε και τη Βουλή η οποία ψήφισε αυτήν τη διάταξη!

Κάνω απλή αναφορά και κλείνω, γιατί δεν υπάρχει χρόνος. Ανώτατα τα Τ.Ε.Ι., αλλά φαλκιδεύονται οι απόφοιτοί τους, σε σχέση με τους αποφοίτους των άλλων ανωτάτων πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, έστω κι αν έχουν ακόμη και μεταπτυχιακές σπουδές. Ταλαίπωρα επί χρόνια τα θύματα της κυπριακής τραγωδίας. Ας περιμένουν, λοιπόν, ακόμη, όπως και τα άλλα θύματα και οι ανάπηροι πολέμου.

Και το κυριότερο είναι ότι με 276% κέρδη του πρώτου τριμήνου των εισηγμένων στο Χρηματιστήριο επιχειρήσεων τροφίμων, οι μεν δημόσιοι υπάλληλοι παίρνουν μια αύξηση γύρω στο 3% με εικονικό πληθωρισμό 4,6% -γιατί ο πραγματικός είναι τουλάχιστον διπλάσιος- και οι συνταξιούχοι θα πάρουν παραπάνω 0,50 ευρώ την ημέρα. Είναι ντροπή και μόνο που συζητούμε και μόνο που τελικά, έστω και απέχοντες ή έστω και καταψηφίζοντες, θα αφήσουμε να πρωτοκολληθεί κι αυτή η απόφαση της Κυβέρνησης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχει ζητήσει το λόγο για μία παρέμβαση ο ένας Υφυπουργός και θ' ακολουθήσει με κύρια αγόρευση ο δεύτερος Υφυπουργός.

Πριν τους δώσω το λόγο, θέλω να θέσω υπ' όψιν του Σώματος το εξής. Υπάρχει μία τροπολογία του Υπουργού, η οποία είναι τυπικά εκπρόθεσμη. Αφορά τις αεροδιακομιδές. Έγινε ένας μαραθώνιος, προκειμένου να εξασφαλιστεί η έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου και έτσι η έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου έφθασε μόλις τώρα. Εάν το Σώμα συναινέσει, έχει καλώς. Εάν δεν συναινέσει, είμαστε υποχρεωμένοι να ενσωματώσουμε αυτήν την τροπολογία σ' ένα άλλο νομοσχέδιο του Υπουργείου, οψέποτε τούτο έρθει, με προφανή ζημία των ενδιαφερομένων.

Ζητώ, λοιπόν, από το Σώμα να αποφανθεί, εάν εγκρίνει τη συζήτηση επ' αυτής της εκπρόθεσμης τροπολογίας, η οποία έχει κατατεθεί ήδη από τις 3 Ιουνίου, αλλά δεν παύει να είναι

εκπρόθεσμη και καταχωρίζεται στα Πρακτικά.

Συναινεί το Σώμα;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα πρέπει να τη δούμε πρώτα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Θα διανεμηθεί, κύριε Πρόεδρε.

Παρακαλώ, να διανεμηθεί.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Συμφωνούμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ήδη κανονικά είναι υπ' όψιν του Σώματος, αφού έχει κατατεθεί από τις 3 Ιουνίου, αλλά συμφωνώ, κύριε Πρόεδρε, να σας διανεμηθεί.

Παρακαλώ τους επιμελητές να μοιράσουν εκ νέου αυτή την τροπολογία της 3ης Ιουνίου.

(Στο σημείο αυτό κατατίθεται για τα Πρακτικά η προαναφερθείσα προσθήκη-τροπολογία, η οποία έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Λαφαζάνη, σείς τι λέτε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αν δεν τη δούμε, τι να πούμε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Να τη δείτε, λοιπόν, πρώτα και να τοποθετηθείτε, για να ξέρουν και οι ενδιαφερόμενοι ποιος τη θεωρεί σχετική και ποιος άσχετη.

Ο Υφυπουργός κ. Λέγκας έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ζητώντας τη συναίνεση του Σώματος για την τροπολογία που κατατέθηκε πριν από λίγο, θα ήθελα να πω ότι η εν λόγω τροπολογία είναι συνταξιοδοτικού χαρακτήρα. Μόλις τελειώσε από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Για να περάσει αυτή η ρύθμιση, θα πρέπει να περιμένουμε ένα επόμενο συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο. Είναι ευαίσθητο το θέμα και πιστεύω ότι θα έχετε την ευκαιρία με την ανάγνωση αυτής της τροπολογίας να διαπιστώσετε ότι είναι ένα θέμα, το οποίο θα πρέπει να επιλυθεί.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Τι αφορά, κύριε Υπουργέ;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Αφορά τις αεροδιακομίδες. Να μη μπω επί της ουσίας πριν τη διαβάσετε.

Το δεύτερο που θα ήθελα να πω, απευθυνόμενος στον κύριο Πρόεδρο είναι το εξής. Λυπάμαι, κύριε Πρόεδρε, που για ακόμη μία φορά αναφέρεστε στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών και μάλιστα εν απουσία του. Νομίζω ότι γνωρίζετε -και αν δεν το γνωρίζετε, θα πρέπει να το καταθέσουμε για ακόμη μία φορά στην Εθνική Αντιπροσωπεία- ότι ο κύριος Υπουργός έχει διεθνείς υποχρεώσεις αυτή την εβδομάδα. Συνεδριάζει το EUROGROUP, το ECOFIN. Είναι υποχρεωτική και ανελαστική η παρουσία του σ' αυτές τις συνεδριάσεις. Έχει αποδείξει ωστόσο επανειλημμένως, τόσο ο ίδιος, όσο και ολόκληρη η Κυβέρνηση, ότι σέβεται την Εθνική Αντιπροσωπεία, σέβεται το Σώμα, ενημερώνει τακτικά το Σώμα και την Ελληνική Βουλή και νομίζω ότι αυτοί οι χαρακτηρισμοί τουλάχιστον, κύριε Πρόεδρε, δεν ταίριαζαν για τον κ. Αλογοσκούφη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε συνάδελφε, επειδή σέβομαι και εις εμάς, μου επιτρέπετε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Βεβαίως, εγώ τελείωσα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα ήθελα να σας πω το εξής πάρα πολύ απλό.

Αγαπητέ, κύριε συνάδελφε, πάντοτε όταν ομιλώ, σκέπτομαι πολύ πριν πω πράγματα, τα οποία, μάλιστα, μπορεί να δυσανεστούν παρόντες ή απόντες. Επειδή είπατε για άλλη μία φορά, σας λέω ότι ο προϊστάμενός σας Υπουργός έχει κατ' επανάληψη και συστηματικώς αποφύγει την προσέλευσή του και την ανταπόκρισή του στις υποχρεώσεις του απέναντι στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, δηλαδή απέναντι στον ελληνικό λαό, τον οποίο εδώ εκπροσωπούμε.

Ο κύριος Υπουργός, στις διεθνείς του υποχρεώσεις, μπορεί και πρέπει να προτάξει τις υποχρεώσεις του απέναντι στο Ελληνικό Κοινοβούλιο και μπορούσε το νομοσχέδιό του που συζητήθηκε χθες και σήμερα να το συζητήσει είτε πριν από μία εβδομάδα είτε μετά από μία εβδομάδα, αφού κατόρθωσε να φθάσουμε στον Ιούνιο και το νομοσχέδιο για την εισοδηματική πολιτική -που πρέπει το αργότερο το Φεβρουάριο να ψηφίζεται, αφού συνδέεται και με την εθνική γενική συλλογική σύμβαση και με τις κλαδικές συμβάσεις που ακολουθούν- να έρχεται τώρα για συζήτηση. Και αν εσέβεστο τη νομοθεσία θα είχε να κάνει και με τις κλαδικές συμβάσεις και στο χώρο του δημοσίου. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Επίσης, αν εσέβετο το ελληνικό Κοινοβούλιο, θα προσήρχετο ή αν απουσίαζε, θα ζητούσε άλλη ημέρα, όταν ζητήθηκε πρώτος αυτός να έρθει στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων για την υπόθεση του Ο.Τ.Ε.

Ο κ. Βγενόπουλος, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ζητήθηκε τρίτος στη σειρά να έρθει, αλλά κάποτε τα επικοινωνιακά τεχνάσματα της Κυβερνήσεως δεν θα πιάνουν πια τόπο ούτε οι διαφημιστικές καταχωρήσεις της MARFIN που ακολούθησαν θα μπορούν να συγκαλύπτουν το γεγονός ότι η Κυβέρνηση είτε

έχοντας -δεν ξέρω ποιας μορφής- δυσκολία είτε για οποιοδήποτε άλλο λόγο, δεν προσήλθε δια των αρμοδίων Υπουργών και δη του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας που χειρίστηκε αυτήν την υπόθεση στη Βουλή, αλλά έστειλε ή άφησε να έρθει ο κ. Βγενόπουλος.

Αυτά, λοιπόν, ήθελα να πω, αγαπητέ συνάδελφε. Αντιλαμβάνομαι ότι θεωρήσατε καθήκον σας να υπερασπιστείτε τον απόλυτο Υπουργό, αλλά θα ήταν πιο χρήσιμο, εάν σας επιτρέψει να του λέτε την άποψή σας -υποθέτω ότι θα πρέπει- να του λέγατε ότι πρέπει να έρχεται και στο ελληνικό Κοινοβούλιο, όταν μάλιστα αυτός που ομιλεί έχει την πείρα αυτού που σας ανέφερα και ότι επανειλημμένως απεχώρησε από το Κοινοβούλιο, όταν έστω και για μέρος της συνεδρίασεως δεν ήταν συνεχώς παρών ο προκάτοχός του Υπουργός Εθνικής Οικονομίας.

Τώρα, περίμενα ότι θα μου λέγατε αν τελικώς μπορείτε δύο Υφυπουργοί να αφαιρέσετε αυτή τη δαπάνη των 100.000 με 200.000 ευρώ της αποφάσεως, η οποία έχει ήδη εκτελεστεί για τους υπαλλήλους των Δ.Υ.Πε.. Όμως, προφανώς, είναι τυπική η παρουσία σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Είναι 100.000 ευρώ, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ζητήσει ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Αντώνης Μπέζας.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, πριν αναφερθώ σε ορισμένες από τις τροπολογίες τις οποίες έχουμε εισαγάγει ως Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, θα μου επιτρέψετε να κάνω κάποιες επισημάνσεις, με αφορμή βέβαια και την τοποθέτηση του πρώην Προέδρου της Βουλής, του κ. Κακλαμάνη.

Το πρώτο που θέλω να πω είναι ότι ως πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών -και νομίζω ότι πρέπει να θέσουμε τέλος σ' αυτή τη συζήτηση- προσπαθούμε, διότι έτσι οφείλουμε να κάνουμε, να είμαστε συνεπείς και στις διεθνείς μας υποχρεώσεις -αναφέρομαι και στον Υπουργό και σ' εμάς τους Υφυπουργούς- αλλά και στις υποχρεώσεις μας απέναντι στο Κοινοβούλιο.

Σεβόμαστε το θεσμό του Κοινοβουλίου. Είμαστε Βουλευτές και προσπαθούμε να είμαστε συνεπείς. Νομίζω, λοιπόν, ότι είμαστε συνεπέστεροι από προηγούμενες πολιτικές ηγεσίες του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, σε σχέση με τις παρουσίες μας στη Βουλή.

Επίσης, θα ήθελα να πω ότι δεν είναι η πρώτη φορά -και η εμπειρία του κυρίου Προέδρου της Βουλής μπορεί να το επιβεβαιώσει αυτό- που η εισοδηματική πολιτική συζητείται τέτοιο χρονικό διάστημα στο Κοινοβούλιο. Και άλλες φορές έχει τύχει. Και αυτό οφείλεται φέτος σε συγκεκριμένες συγκυρίες.

Το δεύτερο και πιο σημαντικό, όμως, που θέλω να πω, κυρία και κύριοι συνάδελφοι -και αυτό νομίζω ότι είναι ξεκάθαρο σε όλους μας- είναι πως βρισκόμαστε απέναντι σε μία διεθνή οικονομική κρίση. Είναι ξεκάθαρο -και αυτό δε μπορεί να το αμφισβητήσει κανένας- ότι οι μεγάλες αυξήσεις που υπάρχουν διεθνώς στις τιμές των καυσίμων, στα τρόφιμα, στις πρώτες ύλες, έχουν δημιουργήσει ισχυρές πληθωριστικές πιέσεις σε όλες τις οικονομίες. Έχουν δημιουργήσει ισχυρές πληθωριστικές πιέσεις στην ευρωπαϊκή οικονομία και στην Ελλάδα, που είναι ενεργό και δυναμικό μέλος της ευρωπαϊκής οικονομίας.

Όλες οι χώρες προσπαθούν να αντισταθούν σ' αυτήν την κατάσταση. Το θετικό για μας, το θετικό για τη χώρα μας σ' αυτή τη δύσκολη διεθνή οικονομική συγκυρία είναι ότι η ελληνική οικονομία επιδεικνύει τελικά, απ' ό,τι φαίνεται, ισχυρές αντιτάσεις. Και αυτές οι ισχυρές αντιστάσεις οφείλονται κυρίως στις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις τις οποίες έχουμε προωθήσει στην οικονομία, με συνέπεια τα τελευταία χρόνια από το 2004.

Πιστεύω ότι στην πατρίδα μας έχουμε κάνει πολλά -βεβαίως, θα πρέπει να συνεχίσουμε αυτήν την προσπάθεια- για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων από το διεθνή πληθωρισμό, αλλά και για τη συνέχιση της ανάπτυξης της οικονομίας. Μπορεί να

υπάρχει μία απόκλιση σε σχέση με τις αρχικές μας προβλέψεις για την ανάπτυξη της οικονομίας φέτος, αλλά η ελληνική οικονομία εξακολουθεί να αναπτύσσεται με πολύ ταχύτερους ρυθμούς από τις άλλες ευρωπαϊκές οικονομίες.

Είναι πολύ σημαντικό, λοιπόν, να διατηρηθεί αυτή η αναπτυξιακή δυναμική, να συνεχιστεί η προσπάθεια για την περαιτέρω μείωση της ανεργίας να συνεχιστούν και να διατηρηθούν, μέσα σ' αυτή την περίοδο της διεθνούς κρίσης, τα καλά αποτελέσματα που πετύχαμε τα προηγούμενα χρόνια.

Και εμείς, με την πολιτική την οποία ακολουθούμε ως Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, αλλά και ως Κυβέρνηση στο σύνολό της, διασφαλίζουμε τη συνέχιση αυτής της πορείας.

Όμως, το θέμα, κυρίες και κύριοι Συνάδελφοι, δεν είναι μόνο τι κάνουμε εμείς ως Κυβέρνηση. Το θέμα είναι τι κάνουν και οι άλλες πολιτικές δυνάμεις, για να προστατευθεί το λαϊκό εισόδημα. Κι εκείνο στο οποίο νομίζω ότι θα πρέπει να απαντήσουν όλες οι πολιτικές δυνάμεις και να απαντήσουν κυρίως οι συνάδελφοι από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, είναι εάν η Αξιωματική Αντιπολίτευση θα εξακολουθήσει να αισθάνεται ότι είναι μέρος του προβλήματος ή θα σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και θα αποτελέσει μέρος της λύσης του προβλήματος. Διότι εκείνο το οποίο θέλουμε είναι η στήριξη όλων των πολιτικών δυνάμεων, προκειμένου να έχουμε μόνιμα και σταθερά αποτελέσματα σ' αυτόν τον αγώνα που κάνουμε, σε μία κατάσταση, επαναλαμβάνω, διεθνούς, δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας.

Έρχομαι τώρα στις τροπολογίες. Θα αναφερθώ πρώτα στην τροπολογία για το Ε.Τ.Α.Κ. και για το νέο τέλος ακινήτων, αυτή η οποία έχει ειδικό αριθμό 58 και γενικό αριθμό 225. Είναι γνωστό ότι με τον πρόσφατο το ν. 3634 του 2008, επιβλήθηκε ένα ενιαίο τέλος στην ακίνητη περιουσία όλων των φυσικών και νομικών προσώπων. Αυτός ο νόμος προβλέπει ορισμένες απαλλαγές, οι οποίες θα πρέπει να ερμηνεύονται στενά. Και μεταξύ των απαλλαγών προβλέπεται και αυτή της Αρχαιολογικής Εταιρείας, με σκοπό, βέβαια, την προστασία των πολιτιστικών αγαθών.

Σ' αυτό το πλαίσιο, αποφασίστηκε η θεσμοθέτηση παρόμοιας απαλλαγής και για τις ξένες αρχαιολογικές σχολές, δεδομένου ότι προστατεύουν και αυτές παρόμοια πολιτιστικά αγαθά στη χώρα μας και πρέπει να εξομοιωθούν με το καθεστώς που ισχύει για την Αρχαιολογική Εταιρεία για λόγους, βέβαια, ίσης μεταχείρισης.

Να επισημάνω ότι οι ξένες αρχαιολογικές σχολές λειτουργούν στην Ελλάδα από το 18ο αιώνα. Έχουν το χαρακτήρα των μη κερδοσκοπικών οργανώσεων και εποπτεύονται από το Υπουργείο Πολιτισμού. Έχουν συμβάλλει αποφασιστικά στην αποκάλυψη σημαντικών αρχαιολογικών ευρημάτων και στην αποκατάσταση μνημείων και χώρων εξωτερικής σημασίας για τη χώρα μας, όπως είναι η Αρχαία Αγορά των Αθηνών, οι αρχαιολογικοί χώροι των Δελφών και της Κνωσού. Επίσης, θα πρέπει να σημειώσουμε ότι οι περισσότερες απ' αυτές είναι κέντρα που μεταλαμβάνουν τον ελληνικό πολιτισμό και συνεργάζονται με ξένα πανεπιστήμια. Για την υλοποίηση του έργου τους επιβαρύνονται εξ ολοκλήρου για το κόστος των ανασκαφών, καταβάλλοντας ακόμα και τα ποσά τα οποία απαιτούνται για την απαλλοτρίωση των σχετικών γηπέδων.

Με δεδομένη, λοιπόν, αυτή τη συνεισφορά τους και τη συνταγματικά κατοχυρωμένη προστασία των πολιτιστικών αγαθών, νομίζω ότι είναι επιβεβλημένο να θεσμοθετήσουμε τη συγκεκριμένη απαλλαγή, αλλά μόνο για τα ιδιοχρησιμοποιούμενα ακίνητά τους. Και αυτή η απαλλαγή είναι παρόμοια μ' αυτή που ισχύει για το δημόσιο, για τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και για τα κοινωφελή ιδρύματα.

Κατά συνέπεια, οι ξένες αρχαιολογικές σχολές, επαναλαμβάνω, απαλλάσσονται μόνο για τα ιδιοχρησιμοποιούμενα ακίνητά τους, για τα χτίσματα και για τα γήπεδα, ενώ για τα υπόλοιπα, γι' αυτά που δεν είναι ιδιοχρησιμοποιούμενα, θα εξακολουθήσει να επιβάλλεται ενιαίο τέλος ακινήτων, που θα είναι ένα τοις χιλίοις.

Παρόμοια απαλλαγή θεσπίζεται και για τα ιδιοχρησιμοποιούμενα ακίνητα που ανήκουν στο Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Κέντρο των Δελφών. Κρίθηκε αναγκαίο να υπάρξει και αυτή η απαλλαγή, διότι το Πολιτιστικό Κέντρο των Δελφών εποπτεύεται από το Συμβούλιο της Ευρώπης, εξυπηρετεί διεθνή πολιτιστικά συμφέ-

ροντα, προβάλλει τη χώρα και εξυπηρετεί στόχους που ενώνουν τους λαούς της Ευρώπης, σύμφωνα με το Καταστατικό του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Η δεύτερη τροπολογία, με ειδικό αριθμό 57 και γενικό αριθμό 224, αναφέρεται στην κατάργηση του άρθρου 7 του ν. 4171/1961. Η κατάργηση αυτής της διάταξης είναι αποτέλεσμα μίας διαδικασίας συνεργασίας που ξεκίνησε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και συγκεκριμένα η Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού, με τις αντίστοιχες υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Η Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού θεωρεί ότι αυτή η διάταξη του άρθρου 7 του 4171/1961 που αφορά στην απαλλαγή από την παρακράτηση φόρου εισοδήματος επί των τόκων δανείων, που λαμβάνονται από την αλλοδαπή, αντιβαίνει στους κοινοτικούς κανόνες, διότι θεωρεί ότι πρόκειται για μία κρατική ενίσχυση με τη μορφή φορολογικής απαλλαγής.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενημέρωσε ότι αυτή η διάταξη είναι παράνομη κρατική ενίσχυση και οι ελληνικές αρχές, υποβάλλοντας τις παρατηρήσεις τους, δεσμεύθηκαν ότι θα προχωρήσουμε σε μία τροποποίηση της νομοθεσίας και θα καταργήσουμε αυτή τη διάταξη, η οποία πρέπει να πω ότι στην πράξη ήταν ανενεργή. Αυτός ο επενδυτικός νόμος του 1961 εξυπηρετούσε δεδομένα εκείνης της περιόδου. Αποσκοπούσε στη φοροαλλαγή, με στόχο την προσέλκυση επενδύσεων.

Είναι προφανές ότι ένας τέτοιος νόμος δεν μπορεί να λειτουργήσει σήμερα και γι' αυτό το λόγο καταργείται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Σε δύο λεπτά τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Δεν μπορούμε να υπολογίσουμε επακριβώς τις οικονομικές επιπτώσεις, γιατί αυτές εξαρτώνται από αυτή την κατάργηση, εξαρτώνται από πραγματικά περιστατικά, όπως από το πόσες τέτοιες συμβάσεις θα συνάπτονται στο μέλλον.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, θα υπάρξει μικρή αύξηση των εσόδων, λόγω της κατάργησης αυτών των απαλλαγών. Η χώρα μας, δηλαδή, είχε μία απώλεια εσόδων, λόγω μη παρακράτησης των φόρων.

Τέλος, έρχομαι στην τροπολογία με γενικό αριθμό 223 και ειδικό αριθμό 56. Οι παρεμβάσεις μας, όπως είπα και προηγουμένως, για την αντιμετώπιση της ακρίβειας σ' αυτή την κατάσταση την οποία περνάει η ελληνική και η διεθνής οικονομία είναι αναγκαίες. Είναι παρεμβάσεις προτεραιότητας για όλη την Κυβέρνηση. Όλοι έχουμε το ίδιο μέλημα, που δεν είναι άλλο από την προστασία των καταναλωτών και ιδιαίτερα των οικονομικά ασθενέστερων.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, αυτό ως Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών εντάσσουμε στον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων κάποιες αλλαγές, τροποποιήσεις και νέες διατάξεις, υιοθετώντας τις προτάσεις του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Στην παράγραφο 1 της συγκεκριμένης τροπολογίας ορίζεται ότι στις περιπτώσεις που υπάρχει παραλαβή οπωρολαχανικών και κρεάτων χωρίς δελτίο αποστολής -η παραλαβή σ' αυτές τις περιπτώσεις γίνεται είτε με δελτίο ποσοτικής παραλαβής είτε με καταχώρηση στο βιβλίο παραλαβής- θα πρέπει να καταχωρείται στο δελτίο ποσοτικής παραλαβής και στο βιβλίο παραλαβής -πέρα από τα στοιχεία τα οποία καταχωρούνται μέχρι σήμερα- και η τιμή μονάδας.

Όταν παραλαμβάνονται αυτά τα αγαθά με σκοπό την πώληση για λογαριασμό τρίτου -δηλαδή για λογαριασμό του παραγωγού- θα πρέπει να καταχωρείται εκείνη η τιμή, η οποία θα επιτυγχάνονταν εάν ο παραγωγός πουλούσε απευθείας στο «μεσάζοντα» -σε εισαγωγικά η λέξη «μεσάζοντα»- δηλαδή σ' αυτόν που έχει αναλάβει να πουλήσει για λογαριασμό του τα προϊόντα.

Στην παράγραφο 2 έχουμε μία ανάλογη διάταξη. Ορίζεται... **ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Αυτή η τιμή πώς θα προκύπτει, κύριε Υφυπουργέ;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):

μικών): Αυτή η τιμή θα προκύπτει ή θα την αναγράφουν αυτοί οι οποίοι θα δηλώνουν, υπολογίζοντας την τιμή που θα χρησιμοποιούσαν εάν θα πουλούσαν απευθείας στο «μεσάζοντα».

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατ' εκτίμηση δική τους, δηλαδή.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κατ' εκτίμηση δική τους, αλλά θα δηλώνουν τη τιμή.

Επίσης, ορίζεται από τις περιπτώσεις που εκδίδονται δελτία αποστολής.

Έχουμε τις περιπτώσεις όπου εκδίδονται δελτία αποστολής και τα οποία αφορούν πάντα παραδόσεις και διακινήσεις τέτοιων προϊόντων οπωρολαχανικών και κρεάτων.

Εκτός από τα δεδομένα που αναγράφονται μέχρι σήμερα στα δελτία αποστολής –δηλαδή η επωνυμία της επιχείρησης, οι ποσότητες, ο τόπος προορισμού– θα αναγράφεται και η τιμή μονάδος και βεβαίως, και η συνολική τιμή.

Στην περίπτωση παραλαβής αγαθών με σκοπό την πώληση για λογαριασμό τρίτων, θα γίνεται η ίδια διαδικασία, την οποία ανέφερα προηγουμένως.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ποιος θα υποχρεώνει τον έμπορο να κόψει τιμολόγιο με τα ίδια στοιχεία;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Μα, αν δεν κόψει τιμολόγιο με τα ίδια στοιχεία, υπάρχει παράβαση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και μπορεί να υπάρξει ανεπάρκεια των βιβλίων του εμπόρου, στην περίπτωση, βέβαια, που αυτό διαπιστωθεί στον έλεγχο.

Τέλος, με άλλη διάταξη που προστίθεται στον Κώδικα ορίζεται ότι πάλι για τα ίδια προϊόντα οι αγοραστές και οι έμποροι οπωρολαχανικών ή κρεάτων –πλην ορισμένων προσώπων που δεν έχουν την ιδιότητα του επιτηδευματία, όπως το δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και τα νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα– υποχρεούνται να διενεργούν ή την τμηματική ή την ολική εξόφληση των φορολογικών στοιχείων, αποκλειστικά και μόνο είτε με δίγραμμες επιταγές, είτε με κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό, εφόσον η αξία των συναλλαγών υπερβαίνει τα 1000 ευρώ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Υφυπουργέ, μου επιτρέπετε μία διευκρινιστική ερώτηση;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Σας επιτρέπω.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Σας ερωτώ το εξής: Επειδή στην αιτιολογική έκθεση η σκοπιμότητα είναι κάπως γενικά διατυπωμένη, μπορείτε να μας πείτε πώς ακριβώς θα λειτουργήσουν σ' αυτή την κατεύθυνση αυτές οι διατάξεις; Τι περιμένετε να κερδίσετε απ' αυτό;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Εκείνο το οποίο περιμένουμε να κερδίσουμε απ' αυτές τις διατάξεις και με την αναγραφή της τιμής μονάδας στα δελτία ποσοτικής παραλαβής και στα δελτία αποστολής, αλλά και με την υποχρέωση να εκδίδονται δίγραμμες επιταγές –στο σημείο αυτό, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι ήδη από τον Κώδικα υπάρχει η υποχρέωση έκδοσης δίγραμμων επιταγών, όταν γενικά οι συναλλαγές, και όχι μόνο στα οπωροκηπευτικά και στα κρέατα, είναι πάνω από 15.000 ευρώ– είναι να σταματήσουμε το φαινόμενο των εικονικών συναλλαγών και να μην υπάρχουν πλασματικές τιμές πώλησης, αλλά οι πραγματικές τιμές των οπωροκηπευτικών και των κρεάτων και συνακόλουθα να μην υπάρχουν αυξήσεις στις τιμές.

Δηλαδή, αυτό το οποίο περιμένουμε να κερδίσουμε, είναι να διαπιστώσουμε ποιες είναι οι πραγματικές τιμές από το χωράφι στο «μεσάζοντα» και από εκεί και πέρα, στον παραγωγό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Πώς θα γίνει αυτό;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Διότι με το καθεστώς το οποίο υπάρχει σήμερα, έχουμε σε πολλές περιπτώσεις το φαινόμενο των εικονικών συναλλαγών. Εδώ πλέον διασφαλίζουμε πραγματικές συναλλαγές που αφορούν τις αγορές και τις διακινήσεις οπωρολαχανικών και κρεάτων από οποιοδήποτε πρόσωπο, είτε είναι αγρότης του κανονικού ή του ειδικού καθεστώτος, είτε είναι επιτηδευματίας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Κύριε Υφυπουργέ, αφού δεν κόβεται τιμολόγιο, γιατί δεν κόβεται τιμολόγιο....

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):

μικών): Μα, το τιμολόγιο δεν εκδίδεται τη στιγμή της συναλλαγής. Το τιμολόγιο μπορεί να εκδοθεί και μετά από ένα μήνα.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, επειδή δεν εκδίδεται και δε μπορούμε να αναιρέσουμε τη λειτουργία της αγοράς, κύριε Συνάδελφε και να επιβάλουμε την έκδοση του τιμολογίου εκείνη τη στιγμή –γιατί η έκδοση του τιμολογίου προϋποθέτει και την κατάθεση του χρηματικού ποσού, κάτι που δεν συμβαίνει πουθενά στον κόσμο και δεν μπορεί να συμβεί αποκλειστικά και μόνο στην Ελλάδα– υποχρεώνουμε έμμεσα να αναγραφούν στοιχεία του τιμολογίου στα δελτία αποστολής, τα οποία εκδίδονται εκείνη τη στιγμή και τα οποία μπορούμε να ελέγξουμε και να αντιπαραβάλουμε αν αναγράφουν τα ίδια ακριβώς στοιχεία με τα τιμολόγια, τα οποία θα εκδοθούν αργότερα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Όταν πουλάει ο αγρότης το προϊόν του δεν κόβεται τιμολόγιο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Κουσελά, αφήστε τον κ. Υπουργό να ολοκληρώσει. Είναι η τρίτη διακοπή που κάνετε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Το τιμολόγιο δεν εκδίδεται τη στιγμή της συναλλαγής, διότι μπορεί να μην υπάρχει η δυνατότητα καταβολής μετρητών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Υπουργέ, αυτό είναι σαφές και όσο κι αν κινούνται στην αγορά γνωρίζουν ότι το τιμολόγιο δεν εκδίδεται ποτέ –ή έστω σπανίως– την ίδια ώρα. Προχωρήστε, κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Όσον αφορά τις τραπεζικές συναλλαγές και την έκδοση των δίγραμμων επιταγών, θα ήθελα επίσης να επισημάνω ότι η αγορά είναι αρκετά ώριμη για να αποδεχθεί ένα τέτοιο μέτρο.

Το μέτρο αυτό αφορά συναλλαγές για τα 1.000 ευρώ, μόνο σε ορισμένα είδη προϊόντων, σε οπωρολαχανικά και κρέατα, όπως είπα προηγουμένως. Ήδη ισχύει για συναλλαγές πάνω από 15.000 ευρώ συνολικά. Επίσης, θα ήθελα να πω ότι θα υπάρχει η δυνατότητα ελεγκτικής επαλήθευσης από το Υπουργείο Οικονομικών, το οποίο θα ελέγχει την κίνηση των λογαριασμών όψεως.

Κυρίες και κύριοι Συνάδελφοι, ολοκληρώνοντας, εκείνο που θέλω να τονίσω είναι ότι κάνουμε μία μεγάλη προσπάθεια για την αντιμετώπιση του φαινομένου της ακρίβειας και δεν εφησυχάζουμε σε καμία περίπτωση. Επιταχύνουμε όλες τις κυβερνητικές πρωτοβουλίες που αποσκοπούν στην προστασία των εισοδημάτων και –επαναλαμβάνω– ιδιαίτερα των χαμηλών εισοδημάτων.

Είμαστε σε μία δύσκολη διεθνή συγκυρία. Είναι ένας αγώνας δύσκολος και ένας αγώνας που δεν θα λήξει σε μία στιγμή. Είναι ένας αγώνας διαρκείας, ένας αγώνας αντοχής.

Όμως, εκείνο το οποίο μπορώ να σας διαβεβαιώσω είναι ότι κάτω από αυτές τις δύσκολες διεθνείς συγκυρίες, δίνουμε αυτό τον αγώνα με υπευθυνότητα, με σοβαρότητα και με συγκεκριμένο σχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Υφυπουργέ.

Και τώρα εισερχόμαστε στις δευτερολογίες.

Υπάρχει κανείς εκ των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, πλην της κ. Καλαντίδου, η οποία έχει ήδη ζητήσει το λόγο, που να θέλει να μιλήσει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Κουσελά, έχετε ήδη το λόγο. Σας παρακαλώ, όμως, να ανέβετε στο Βήμα, διότι δεν ακούγεστε από τη θέση σας.

Έχουν, λοιπόν, ήδη ζητήσει το λόγο η κ. Καλαντίδου και ο κ. Λαφαζάνης. Προηγείται, όμως, ο κ. Κουσελάς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Δεν πειράζει, κύριε Πρόεδρε, ας προηγηθεί η κυρία συνάδελφος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Δεν θα μιλήσετε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Θα μιλήσω μετά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο, λοιπόν,

έχει η κ. Καλαντίδου.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω δηλώνοντας πως δεν απορούμε που το ΛΑ.Ο.Σ. με την ευκαιρία της διάταξης «Θέματα πολεμικών συνταξιούχων και αναπήρων ειρηνικής περιόδου» τοποθετήθηκε με αντικομμουνιστικά επιχειρήματα, που μας παραπέμπουν σε άλλες εποχές, σε εποχές μαύρες για το λαό μας.

Μέχρι σήμερα το ΛΑ.Ο.Σ. έκανε προσπάθεια να κρύψει τα ακροδεξιά του χαρακτηριστικά, αλλά οι τοποθετήσεις του σήμερα δείχνουν το τι πραγματικά πιστεύει.

Θέλω να θυμίσω με δυο κουβέντες μόνο –για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας- ότι όλοι οι αγωνιστές του Δημοκρατικού Στρατού υπήρξαν πρωτοπαλικάρα του Ε.Λ.Α.Σ.. Ήταν, δηλαδή, η ψυχή της εθνικής μας αντίστασης κατά του ξένου κατακτητή, ενώ άλλοι συνεργάστηκαν με τον κατακτητή ενάντια στο λαό μας.

Οι κομμουνιστές έχουμε αποδείξει και δηλώνουμε ότι θα αποδεικνύουμε καθημερινά τον πατριωτισμό μας.

Άλλοι είναι αυτοί που μπερδεύουν –πιθανόν ηθελήμενα- τον πατριωτισμό με τον εθνικισμό.

Τώρα κάποιες διευκρινίσεις σχετικά με τα άρθρα και παράλειψη δική μου με το χρόνο που είχα στην πρώτη μου τοποθέτηση.

Κατ' αρχήν, το άρθρο 3 πρέπει να διευκρινίσουμε ότι το καταψηφίζουμε με βάση τη λογική που εκθέσαμε για το ρόλο του Βουλευτή και για τη βουλευτική του σύνταξη. Όμως, θέλουμε να διευκρινίσουμε ότι δεν διαφωνούμε με την προσθήκη που κατατέθηκε στο άρθρο 2. Θεωρούμε ότι είναι μια λογική ρύθμιση, λόγω της κατάργησης του επαγγελματικού ασυμβίβαστου. Πιστεύουμε και περιμένουμε να έρθει και να γίνει ουσιαστική κουβέντα στο Κοινοβούλιο μ' ένα σχέδιο νόμου που θα έρθει και θα διευκρινίζει τέτοιες λεπτομέρειες.

Δεύτερον, επιμένουμε να απαλειφθεί η παράγραφος 2 στο άρθρο 6, δηλαδή να δοθεί το επίδομα ειδικής απασχόλησης για τους υπαλλήλους υγειονομικών περιφερειών. Λόγω της συγχώνευσης των Δ.Υ.Πε από δεκαεπτά σε επτά, επιφορτίστηκαν με μεγάλο όγκο εργασίας, με λιγότερους υπαλλήλους μετά από αθρόες μετατάξεις που έγιναν. Πιστεύουμε ότι αυτή η απάλειψη, αν θέλατε του ότι θα δοθεί αυτό το επίδομα, θα συμβάλει στη στήριξη του έργου που υλοποιούν οι υγειονομικές περιφέρειες.

Στο άρθρο 9, εκτός από την παράγραφο 5 στην οποία αναφέρθηκε, για το φυλακτικό προσωπικό των μουσείων και των αρχαιολογικών χώρων και που επιμένουμε ότι πρέπει να επεκταθεί και στις καθαρίστριες που δουλεύουν πραγματικά και αυτές επταήμερο, επιμένουμε και για έναν ακόμη λόγο: Είναι πάρα πολύ μικρό το ποσό. Είναι πάρα πολύ μικρή η δαπάνη. Είναι λίγες οι γυναίκες και πολύ σημαντική η δουλειά που κάνουν στους αρχαιολογικούς χώρους και στα μουσεία μας.

Όμως, στο άρθρο 9, στην παράγραφο 6, υπάρχει και η κατάργηση του επιδόματος ειδικής απασχόλησης για το νοσηλευτικό προσωπικό. Δεν το συζητήσαμε με λεπτομέρεια. Νομίζω ότι πιο πολύ αναφερθήκαμε στην Επιτροπή. Όμως, έτσι κι αλλιώς η γνώση που έχω εγώ είναι ότι υπάρχουν ακόμη δικαστικές αποφάσεις –και οι εργαζόμενοι νοσηλευτές περιμένουν και άλλες- που δικαιώνουν αυτό το επίδομα, ακριβώς γιατί τους κάλυπτε για δύο ώρες υπερωρία την ημέρα. Θεωρούμε πως είναι άδικο να καταργηθεί.

Τώρα, για να περάσω στις τροπολογίες. Κατ' αρχήν, στην τροπολογία με γενικό αριθμό 223 και ειδικό αριθμό 56, ειλικρινά να πούμε ότι δεν έχουμε αντίρρηση στην ύπαρξη ελεγκτικών μηχανισμών και θεωρούμε ότι η καταγραφή συναλλαγών και η παρακολούθησή τους μπορεί να δώσει κάποια στοιχεία στους ελεγκτικούς μηχανισμούς.

Όμως, αυτά τα μέτρα –λυπάμαι- δεν μπορούμε να τα χαρακτηρίσουμε ούτε καν σαν ασπρινές. Παρόμοια τέτοια μέτρα έχουν παρθεί και στο παρελθόν και ήταν χωρίς αποτέλεσμα. Έως να μπήκαν κάποια πρόστιμα. Όμως, είναι πρόστιμα που δεν πληρώθηκαν ή πληρώθηκαν ευχαρίστως, γιατί τα κέρδη ήταν πολλαπλάσια.

Για την ακρίβεια, η κύρια αιτία είναι η κερδοσκοπία των επι-

χειρήσεων που βασίζεται στην αρχή της πλήρους απελευθέρωσης των αγορών, στην αρχή του Μάαστριχτ, με αποτέλεσμα να μην μπορεί κανείς να ελεγχθεί και να τιμωρηθεί για υπερβολικό κέρδος.

Ψηφίζουμε, λοιπόν, αυτήν την πρώτη τροπολογία, παρ' όλο που πιστεύουμε ότι δεν θα βοηθήσει και δεν θα δώσει λύση.

Στην τροπολογία με γενικό αριθμό 225 και ειδικό αριθμό 58 λέμε ότι δεν συμφωνούμε με την απαλλαγή από τη φορολογία για τα ακίνητα του Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρου Δελφών, γιατί έχουμε την άποψη ότι η ακίνητη περιουσία, σε όποιον κι αν ανήκει και ειδικά η μεγάλη ακίνητη περιουσία, πρέπει να φορολογείται. Εδώ καλούμε μικρούς, φτωχούς εργαζόμενους, που πραγματικά με κόπο φτιάχνουν μια εξοχική κατοικία, να φορολογούνται αρκετά σκληρά γι' αυτό.

Στην τροπολογία με γενικό αριθμό 224 και ειδικό αριθμό 57 θα ψηφίσουμε «ναι». Θα συμφωνήσουμε, όχι τόσο για να μην καταδικαστεί η χώρα μας από την Ευρωπαϊκή Ένωση, για να μην τιμωρηθούμε από το Κοινοτικό Δίκαιο –άλλωστε ξέρετε την άποψή μας για οδηγίες και εντολές που έρχονται και εμείς λέμε ότι πρέπει να αντιδρούμε προς την Ευρωπαϊκή Ένωση- αλλά κυρίως γιατί καταργεί μια φοροαπαλλαγή που υπήρχε σε βιομηχανίες και μεταλλευτικές επιχειρήσεις.

Θεωρούμε ότι θα έρθουν κάποια έσοδα στο ελληνικό δημόσιο. Δεν έχουμε αυταπάτες ότι αυτή η κατάργηση της φοροαπαλλαγής είναι προσωρινή από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Δεν μας έχει δείξει ότι έχει θέσεις να φορολογεί το μεγάλο κεφάλαιο ή ότι έχει μια τέτοια κατεύθυνση.

Τέλος, θέλω να πω για την τροπολογία με γενικό αριθμό 228 και ειδικό αριθμό 59. Είναι μια τροπολογία που κατέθεσε το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος. Έχει σχέση με το σχέδιο νόμου που συζητάμε. Είναι για το γενικό επίδομα –αντιστάθμισμα- με σκοπό την προσέλκυση ικανού τεχνικού προσωπικού στη Δημόσια Διοίκηση για το σχεδιασμό, τη μελέτη και την εκτέλεση έργων. Αυτό το ειδικό επίδομα δίνεται από το 1996 σε μηχανικούς διπλωματούχους Α.Ε.Ι.. Από το 2007 στους πτυχιούχους Α.Ε.Ι. γεωλόγους του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε..

Θεωρούμε ότι είναι δίκαιο και ισότιμο να πάρουν το επίδομα και οι πτυχιούχοι Α.Ε.Ι. γεωλόγοι που υπηρετούν και στους άλλους φορείς του δημοσίου είτε αυτοί είναι υπουργεία, περιφέρειες, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου είτε των Ο.Τ.Α. Προσφέρουν το ίδιο έργο κάτω από όμοιες συνθήκες και ανήκουν στον ίδιο κλάδο με τους γεωλόγους του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε..

Βέβαια, με μια τροπολογία που κατατέθηκε –αν θυμάμαι καλά- από την κυρία Δαμανάκη, εμείς συμφωνούμε. Έχει σχέση με το προσωπικό καθαριότητας των μουσείων και των αρχαιολογικών χώρων.

Με αυτά τελειώνω και σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Λέω ότι δεν περιμέναμε τίποτα περισσότερο σε αυτό το νομοσχέδιο απ' αυτό που μας έχει δείξει μέχρι τώρα με τη συνολική της πολιτική η Νέα Δημοκρατία. Είναι μια αντιλαϊκή πολιτική, που φέρνει βάρη στους φτωχούς και δίνει κέρδη στους λίγους.

Ευχαριστώ πολύ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για δυο λεπτά, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Περιμένετε, κύριε Ροντούλη. Δεν έχετε ακόμη το λόγο. Εσείς πάντοτε προσέχετε τον Κανονισμό.

Έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Κουσελάς.

Θέλω να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων τριάντα επτά μαθητές και μαθήτριες και πέντε συνοδοί-δάσκαλοι από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Χίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Φαντάζομαι ότι το 1ο Δημοτικό Σχολείο θα είναι μέσα στη χώρα. Εγώ είμαι ιδιαίτερα ευτυχής, λόγω των γνωστών δεσμών που έχω με το νησί να σας υποδέχομαι εδώ.

Καλή πρόοδο να έχετε. Αν έχετε εξετάσεις, να πάτε καλά. Αλλιώς να περάσετε καλά το καλοκαίρι.

Ο κ. Κουσελάς έχει το λόγο για εννέα λεπτά, τα οποία μπο-

ρείτε και να μην τα εξαντλήσετε, κύριε Κουσελά, αν δεν επιθυμείτε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ. Θα είμαι σύντομος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είχα σκοπό να επανέλθω σε όσα έθιξα στην πρωτομιλία και στη δευτερολογία μου, αν δεν με προκαλούσε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

Θέλω, κατ' αρχάς, να τονίσω ότι το πρόβλημα της ακρίβειας και της αισχροκέρδειας δεν αντιμετωπίζεται με επικοινωνιακά μέτρα ή με κινήσεις πολιτικού εντυπωσιασμού. Για να αντιμετωπιστεί, χρειάζεται ισχυρή πολιτική βούληση και, ώστε να υπάρξει σύγκρουση με τα μεγάλα συμφέροντα, με τα καρτέλ που λυμαίνονται αυτήν τη στιγμή την ελληνική αγορά.

Διάθεση, λοιπόν, τέτοια δεν είδαμε και δεν βλέπουμε από την πλευρά της Κυβέρνησης και του κυρίου Πρωθυπουργού. Γι' αυτό θέλω να τονίσω ότι η κίνηση που έκανε ο Πρωθυπουργός απευθυνόμενος στην Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν κίνηση πολιτικού εντυπωσιασμού.

Γιατί, ενώ η Κυβέρνηση δεν πήρε, κύριε Υπουργέ, κανένα αποτελεσματικό μέτρο σε ό,τι αφορά το εσωτερικό της χώρας, ο Πρωθυπουργός σπεύδει να πετάξει κυριολεκτικά την μπάλα στην εξέδρα. Δηλαδή σπεύδει να σηματοδοτήσει ότι το πρόβλημα δεν αφορά το εσωτερικό της χώρας, αλλά προέρχεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Έρχεται απ' το εξωτερικό το πρόβλημα της αισχροκέρδειας και της ακρίβειας. Ζητάει από όλους να αναλάβουν τις ευθύνες τους, ενώ ο ίδιος δεν έχει αναλάβει τις δικές του, ειδικότερα σε ζητήματα που θα μπορούσε και θα έπρεπε να αναλάβει, αρχής γενομένης από τη μείωση των τιμολογίων των Δ.Ε.Κ.Ο.

Όμως και με την προσφυγή που κάνει δεν μας λείπει η ακριβώς ζητάει. Κάνει αυτήν την κίνηση πολιτικού εντυπωσιασμού, χωρίς από την άλλη πλευρά να κάνει γνωστό τι θέλει. Υπάρχει κάποια διεκδίκηση; Υπάρχει κάτι;

Ο Πρόεδρος της Γαλλίας, γνωρίζετε πολύ καλά, ότι ζήτησε κάτι πολύ συγκεκριμένο, δηλαδή τη μείωση του Φ.Π.Α.. Υπάρχει κάποιο ανάλογο, αντίστοιχο αίτημα από την πλευρά του Έλληνα Πρωθυπουργού;

Ακούσαμε για τις ισχυρές, εξωτερικές πληθωριστικές πιέσεις, από τον εισαγόμενο πληθωρισμό. Σήμερα, το «ΒΗΜΑ» έχει μια αποκάλυψη και δεν άκουσα, ενώ προκληθήκατε, να τη σχολιάσετε. Λέγει, ότι το 2006 η τιμή του βαρελιού του αργού πετρελαίου ήταν 52,99 ευρώ. Το 2007, ένα χρόνο μετά, και μετά την υποτίμηση του δολαρίου και την ανατίμηση του ευρώ, η τιμή του βαρελιού του αργού πετρελαίου είναι 49,66 ευρώ. Τί σημαίνει αυτό;

Ένα επίσης ζήτημα για το οποίο προκληθήκαμε αφορά το δημόσιο χρέος της χώρας. Είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι η χώρα σταμάτησε να δανειζεται. Τα στοιχεία που έθεσα εγώ στη διάθεση του Εθνικού Κοινοβουλίου ήταν ότι το δημόσιο χρέος της χώρας αυξάνεται κάθε χρόνο σε μέσα επίπεδα κατά 13.000.000.000 ευρώ. Στο διάστημα 2003-2007 έχουμε μία αύξηση της τάξης των 68.000.000.000 ευρώ. Εσείς τι μας λέτε τώρα; Ότι θα σταματήσουμε, δεσμεύστε δηλαδή, ότι από εδώ και πέρα θα σταματήσει αυτή η αύξηση του δημόσιου χρέους; Αν το καταθέτετε αυτό και εάν λέτε ότι δεν θα έχουμε από εδώ και πέρα αύξηση του δημόσιου χρέους, ευχαρίστως να το ακούσουμε. Θα είναι μια ανακούφιση, να το καταγράψουμε και να το παρακολουθήσουμε, να δούμε εάν πράγματι θα συμβεί κάτι τέτοιο στο επόμενο χρονικό διάστημα.

Τώρα στις τροπολογίες. Σε ό,τι αφορά την εκπρόθεσμη τροπολογία την οποία καταθέσατε, είχαμε αναφερθεί και εμείς και ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. γύρω από αυτό το θέμα. Είναι ένα δίκαιο αίτημα, το έχετε υποσχεθεί και έχετε δεσμευθεί. Έρχεται εκπρόθεσμα. Από την πλευρά μας γίνεται αποδεκτό, αλλά με την έκκληση να δείτε και τα υπόλοιπα συνολικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα το Ε.Κ.Α.Β., πέρα από την αντιμετώπιση αυτού του συνταξιοδοτικού προβλήματος των γιατρών και των ενταξιόντων. Ξέρετε ότι το Ε.Κ.Α.Β. παίζει νευραλγικό ρόλο και αντιμετωπίζει σήμερα τεράστια προβλήματα.

Σε ό,τι αφορά την άλλη τροπολογία, την οποία έφερε ο κ.

Μπέζας. Εγώ, τόνισα και στην τοποθέτησή μου ότι αυτή η τροπολογία δεν είναι ούτε καν ασπιρίνη. Δεν είναι αρνητική. Και νομίζω ότι πρέπει να την ψηφίσουμε και θα την ψηφίσουμε. Όμως, δεν θα λύσει το πρόβλημα. Θέλω να το τονίσω αυτό. Θα πρέπει να δούμε συνολικά την αλλαγή του τρόπου διακίνησης των αγροτικών προϊόντων. Είναι ανάγκη ν' ανοίξει ένας ουσιαστικός διάλογος με τους αγρότες. Η κ. Κατσέλη, έκανε μια πολύ συγκεκριμένη πρόταση, όπως επίσης και για το μεγάλο θέμα που έχει σχέση με το μητρώο εμπόρων διακίνησης αγροτικών προϊόντων που σήμερα δεν υπάρχει. Να το ψηφίσουμε, αλλά ξαναλέω ότι δεν έχουμε καμμία αυταπάτη ότι πρόκειται να λύσει το πρόβλημα.

Δεν έχουμε πάρει απάντηση για την τροπολογία που εμείς καταθέσαμε και ήταν εμπρόθεσμη. Συγκεκριμένα, για την τροπολογία, κύριε Υπουργέ, που αφορά στο Υπουργείο Παιδείας, για το προσωπικό της Γενικής Γραμματείας Εκπαίδευσης Ενηλίκων και της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς που για λόγους ίσης μεταχείρισης θα έπρεπε η Κυβέρνηση να την κάνει αποδεκτή. Είναι δύο κρίσιμες και νευραλγικές διευθύνσεις στο Υπουργείο Παιδείας.

Τέλος, συμφωνούμε και στηρίζουμε την τροπολογία της κ. Δαμανάκη.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει για δέκα λεπτά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Λυπάμαι κατ' αρχάς πάρα πολύ για το γεγονός ότι σε συγχωρδία άκουσα από την πλευρά του ΛΑ.Ο.Σ. εμφολιοπολεμικές κραυγές που θέλουν να γυρίσουν τη χώρα μας στη δεκαετία του '50. Δεν είμαστε στη δεκαετία του '50. Έχουμε μπει στον 21ο αιώνα. Γιατί δυσανασχετείτε για το γεγονός ότι περιλαμβάνονται και αγωνιστές του Δημοκρατικού Στρατού σε κάποια ευεργετήματα –όχι όλα βέβαια– μαζί με άλλους αγωνιστές και αναπήρους οι οποίοι πρέπει να συμπεριληφθούν; Δεν κατάλαβα ποιο είναι το πρόβλημά σας. Πρέπει να τους εξαιρέσουμε ως αντεθνικώς δρώντες; Μα, είναι δυνατόν να γίνονται αυτά τα πράγματα;

Πράγματι, ο εμφύλιος πόλεμος δεν ήταν ό,τι το καλύτερο για τη χώρα μας. Ήταν μια τραγωδία. Αλλά είναι δυνατόν, να επιστρέψουμε πίσω σε μια λογική εξαιρέσεων, αποκλεισμών και διώξεων, όπου για να φύγουμε από αυτήν την κατάσταση χύθηκαν ποταμοί αίματος και έγιναν μεγάλες θυσίες από τον ελληνικό λαό; Και, εν πάση περιπτώσει, δείτε την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου για τι ποσό μιλάμε. Μιλάμε για 2,8 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο για όλες τις κατηγορίες. Αντιδικτατορικός αγώνας, εθνική αντίσταση, νόμος του 1989, κ.λπ.. Είναι 2,8 εκατομμύρια ευρώ τα οποία θα βαίνουν μειούμενα τα επόμενα χρόνια. Είναι απίθανο στα επόμενα χρόνια εάν θα είναι μερικές δεκάδες χιλιάδες ευρώ που θα δίδονται για τα περιορισμένα ευεργετήματα που δίνει το σχετικό άρθρο και όχι όλα, γιατί δεν μπαίνει στο θέμα των συντάξεων.

Θα έπρεπε λοιπόν, να είχατε μια πολύ διαφορετική στάση, αλλά φαίνεται ότι δεν μπορείτε να φύγετε από κάποιες ρίζες ιδεολογικές τις οποίες έχετε και οι οποίες σας ακολουθούν.

Και λυπάμαι επίσης για το γεγονός ότι ορισμένοι Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία ενστερνίστηκαν περίπου αυτές τις απόψεις που εκφράστηκαν από το ΛΑ.Ο.Σ. και δεν άκουσα από τη δική σας πλευρά μια φωνή αποδοκιμασίας, διότι δεν είναι απλά αυτά τα πράγματα. Και καταλαβαίνετε ότι πρέπει να βλέπουμε μπροστά και όχι πίσω.

Το δεύτερο που θέλω να πω και σαν ένα γενικό σχόλιο από αυτά που άκουσα από τους δύο αξιότιμους Υφυπουργούς, είναι το εξής: Υπήρξε συνεχής αναφορά στην κακή δήθεν διεθνή συγκυρία. Πρώτα απ' όλα δεν έχουμε κακή διεθνή συγκυρία. Είναι ένας εξωραϊσμός μιας κατάστασης που επικρατεί στον κόσμο και είναι ιδεολογικά και πολιτικά αποφορτισμένη αυτή η έκφραση την οποία ακούω να επικαλείται συνεχώς και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ορισμένοι τουλάχιστον.

Έχουμε κύριοι συνάδελφοι, διεθνή καπιταλιστική κρίση. Δεν είναι μια κακή διεθνή συγκυρία. Και τονίζω τη λέξη «καπιταλιστική», διότι αυτή η κρίση που περνάει διεθνώς ο πλανήτης

οφείλεται ακριβώς στις πολιτικές που ακολουθείτε, τις νεοφιλελεύθερες καπιταλιστικές πολιτικές. Υπάρχει μια διεθνής καπιταλιστική κρίση, η οποία έχει ως αιτία τα νεοφιλελεύθερα δόγματα που ακολουθείτε και εσείς και άρα εξιλεώνεστε για τις όποιες επιπτώσεις στη χώρα μας.

Πέραν αυτού όμως, πέραν της διεθνούς καπιταλιστικής κρίσης, της χρεοκοπίας δηλαδή των νεοφιλελεύθερων καπιταλιστικών δογμάτων που και εσείς ακολουθείτε, υπάρχουν και προβλήματα που αφορούν ιδιαίτερα τη δική σας πολιτική και οξύνουν τα μεγάλα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα.

Το πρόβλημα της ακρίβειας δεν οφείλεται μόνο στη διεθνή καπιταλιστική κρίση. Οφείλεται και στις δικές σας πολιτικές, στις πολιτικές οι οποίες συντηρούν και ευνοούν τις πολυεθνικές αλυσίδες, τα πολυεθνικά συμφέροντα, τα εγχώρια μεγάλα οικονομικά τραστ, και τα καρτέλ που κυριαρχούν στις αγορές.

Επομένως μη ζητάτε άλλοθι κάπου αλλού. Είσαστε υπεύθυνοι γι' αυτές τις πολιτικές που ασκείτε εδώ και αυτές οι πολιτικές εφαρμόζόμενες διεθνώς έχουν οδηγήσει εδώ που έχουν οδηγήσει τα πράγματα.

Και αυτή η εισοδηματική σας πολιτική είναι μια εισοδηματική πολιτική λεηλασίας και κλοπής εισοδημάτων από τους μισθωτούς και συνταξιούχους του δημοσίου και όλους γενικά τους συνταξιούχους.

Τώρα όσον αφορά τις άλλες παρατηρήσεις που έχουμε κάνει. Μου κάνει εντύπωση ότι επιμένετε να αφαιρέσετε το επίδομα ειδικής απασχόλησης από τους εργαζόμενους στις υγειονομικές περιφέρειες. Μάλιστα θα ζητήσετε απ' όσους το πήραν και αναδρομικά, πράγμα που σημαίνει μέχρι και 1.800 ευρώ αναδρομική επιστροφή. Δηλαδή κάποιοι εργαζόμενοι όχι μόνο θα δουν να υποβαθμίζονται τα εισοδήματά τους με την εισοδηματική πολιτική και θα ζήσουν χειρότερα αυτήν τη χρονιά από τη χειρότερη που έζησαν πέρυσι, αλλά θα τους κάνουν και άμεση αφαίρεση εισοδήματος. Απαράδεκτο! Και ενώ δείχνετε καλή θέληση σε κάποια άλλα μέτρα, σ' αυτό βλέπω μια επιμονή την οποία δεν μπορώ να εξηγήσω.

Δεν απαντήσατε καθόλου για το αίτημα που σας θέσαμε όσον αφορά τους γεωλόγους, την επέκταση δηλαδή του επιδόματος που παίρνουν οι γεωλόγοι στο Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. και στους υπόλοιπους γεωλόγους, αίτημα δίκαιο και εύλογο.

Δεν απαντήσατε γιατί περιορίζετε αυτό το επίδομα των 3.000 ευρώ που δίνετε στους εργαζόμενους στις κεντρικές υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας και στις άλλες γενικές γραμματείες και στους εργαζόμενους που υπάγονται στο Υπουργείο Παιδείας, στα πανεπιστήμια, στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και στα Τ.Ε.Ι.. Γιατί κάνετε αυτούς τους διαχωρισμούς; Δεν απαντήσατε. Είναι άδικο αυτό που κάνετε.

Όσον αφορά την τροπολογία που κατατέθηκε για το προσωπικό καθαριότητας των μουσείων και των αρχαιολογικών χώρων, παρά το γεγονός ότι υποχρεώνεται να εργάζεται Σάββατο και Κυριακές, δεν παίρνει καμμία σχετική αποζημίωση όπως είναι η ελάχιστη αποζημίωση που δίνεται στους φύλακες. Κακώς. Νομίζω ότι πρέπει να μεριμνήσετε και γι' αυτό. Έστω και την ύστατη στιγμή τουλάχιστον να αποδεχθείτε το δικαίωμα του αιτήματος και σε μια άλλη φάση να το ικανοποιήσετε.

Όσον αφορά την τροπολογία για το ιπτάμενο προσωπικό του Ε.Κ.Α.Β., γιατρούς και διασώστες, μίλησα επανειλημμένα. Παρά το ότι έρχεται καθυστερημένα, για να μην περιμένουμε το επόμενο συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο, εμείς τουλάχιστον από την πλευρά μας -άκουσα και τον αξιότιμο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης- την κάνουμε αποδεκτή.

Όσον αφορά το θέμα των τυφλών, το οποίο έχω θέσει επανειλημμένως, δηλαδή να αναγνωρίζεται δικαίωμα μεταβίβασης σύνταξης βάσει του Κώδικα περί πολιτικών και στρατιωτικών συντάξεων καθώς και πολεμικών συντάξεων άνευ οποιουδήποτε περιορισμού, ηλικίας, ύψους αποδοχών και εισοδήματος στα έγγαμα, άρρενα και θήλεα τέκνα καθώς και αδέρφια που έχουν αναπηρία τυφλότητας σε ποσοστό 100%. Είναι ένα δίκαιο αίτημα. Δεν πήρατε κάποια θέση. Νομίζω ότι μια καλή κουβέντα μπορείτε να πείτε, να το εξετάσετε θετικά και σ' ένα επόμενο νομοσχέδιο να το ικανοποιήσετε.

Οι τροπολογίες που έχουν κατατεθεί και για τις οποίες μίλη-

σε ο κ. Μπέζας. Με αυτή που αφορά την απαλλαγή από το τέλος ακίνητης περιουσίας του Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρου Δελφών για τα ιδιοχρησιμοποιούμενα ακίνητα και τις ξένες αρχαιολογικές σχολές συμφωνούμε. Αντιστοιχεί και με άλλες απαλλαγές οι οποίες έχουν γίνει. Είναι ιδρύματα τα οποία δεν έχουν κερδοσκοπικό χαρακτήρα. Νομίζω ότι είναι λογικό να απαλλαγούν.

Όσον αφορά την τροπολογία η οποία απαλλάσσει από την φορολογία εισοδήματος τους τόκους που καταβάλλουν οι ημεδαπές βιομηχανικές μεταλλευτικές επιχειρήσεις, συμφωνούμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Καταργεί την απαλλαγή. Όχι απαλλάσσει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ναι καταργεί την απαλλαγή από φόρο. Συμφωνούμε παρ' όλο που το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται εμάς δεν μας βρίσκει καθόλου σύμφωνους. Διότι εντάσσεται σε ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο απελευθέρωσης των αγορών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την τροπολογία λέω και τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Όπως βλέπετε, ποτέ δεν είστε στην ώρα σας. Σας έδωσα ολόκληρο το χρόνο και πάλι δεν είστε στο χρόνο σας. Ορίστε, έχετε ένα λεπτό ακόμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είναι δέκα λεπτά και είκοσι επτά δευτερόλεπτα. Είναι δευτερολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Δεν είστε στο χρόνο σας. Είναι δέκα λεπτά όμως. Ολοκληρώστε.

Αυτό γίνεται σύστημα. Ολοκληρώστε παρακαλώ. Αυτό αφορά εσάς. Δέκα ολόκληρα λεπτά δεν ήταν αρκετά για να τελειώσετε. Ο συνάδελφός σας, ο κ. Κουσελάς τελείωσε στα επτά λεπτά. Μόνο με εσάς συμβαίνει πια. Κάτι πρέπει να φταίει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Έλεος, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Αυτό λέω και εγώ. Περί αυτού πρόκειται.

Ολοκληρώστε λοιπόν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τι να ολοκληρώσω, όταν εκνευρίζετε τον ομιλητή για είκοσι δευτερόλεπτα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Φτάνουμε στον τελευταίο εκ των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων τον κ. Ροντούλη.

Ορίστε, κύριε Ροντούλη, έχετε το λόγο.

Πόσο χρόνο θα χρειαστείτε, κύριε Ροντούλη;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τρία λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Τρία λεπτά. Έχετε δέκα και τονίζω ότι θα κάνετε χρήση των τριών λεπτών, για να γίνει κατανοητό στην Αίθουσα.

Ορίστε έχετε το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τελικά το σημείο σύγκλισης ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α. και Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος ήταν η εκ νέου επίθεση ενάντια στο λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό. Απαντώντας στην Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος που μας κατηγορήσε για ακροδεξιά χαρακτηριστικά, θα πρέπει να της επισημάνω το γεγονός ότι η υψίστη μορφή φασισμού είναι ο ετεροπροσδιορισμός κάποιου. Αφήστε, όπως εμείς σας επιτρέπουμε να αυτοπροσδιοριστείτε...

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Κύριε Ροντούλη...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας παρακαλώ. Δεν σας διέκοψα. Να μάθετε να ακούτε.

Αφήστε να αυτοπροσδιοριστούμε και εμείς. Σας πληροφορώ, λοιπόν, ότι δεν είμαστε ένα ακροδεξιό κόμμα. Είμαστε ένα κόμμα πατριωτικό, βαθιά λαϊκό, με μεγάλη κοινωνική ευαισθησία.

Δεύτερον, κύριε Λαφαζάνη, μας είπατε ότι αναζωπυρώνουμε το εμφυλιοπολεμικό κλίμα με εμφυλιοπολεμικές κραυγές. Θα πρέπει να σας πω ότι εμείς επισημάναμε στην Αίθουσα αυτή μια πραγματικότητα απλούστατη. Ποια είναι αυτή η πραγματικότητα; Ότι κάποιοι άνθρωποι τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο ύψωσαν τα όπλα ενάντια στην έννομη τάξη της χώρας την

οποία προσπαθούσαν να δομήσουν οι κυβερνήσεις Παπανδρέου, Σφοδύλη κ.λπ.. Αυτό είναι μια πραγματικότητα.

Βεβαίως, κατανοώ τη δυσπεψία που έχετε ως κόμμα σε σχέση με την έννομη τάξη, αν λάβω υπ' όψιν το ότι ο Πρόεδρος σας, ο κ. Τσίπρας μίλησε για αντίσταση στο νόμο. Επιτέλους θα πρέπει να μάθετε να σέβεστε το νόμο. Διότι οι αρχαίοι ημών πρόγονοι έλεγαν «Κακός νόμος, αλλά νόμος». Άρα, λοιπόν, να τα αφήσετε αυτά.

Τέλος επειδή κατηγορηθήκαμε για εθνικισμό τον οποίο μπερδεύουμε με τον πατριωτισμό, πρέπει να πω το εξής. Εσείς είστε μπερδεμένοι, διότι άλλο εθνικισμός άλλο ο εθνισμός. Ο εθνισμός δεν έχει κανένα ρατσιστικό περιεχόμενο. Και βεβαίως δείχνει την εκτίμησή μας στις δημιουργικές δυνάμεις του έθνους.

Βεβαίως και πάλι μπορώ να κατανοήσω ότι εσείς αυτό δεν το αντιλαμβάνεστε, διότι λόγω του ιού της πολυπολιτισμικότητας που σας έχει πληγεί, είστε απλώς η άλλη όψη της νέας τάξης πραγμάτων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ για τη συντομία σας. Το εκτιμούμε ιδιαίτερα.

Ο συνάδελφός μας κ. Ευστάθιος Κωνσταντινίδης ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει ο κ. Βορίδης για δυο λεπτά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πάρα πολύ.

Κοιτάξτε, το βασικό ζήτημα βεβαίως αυτού του σχεδίου νόμου, για να το τελειώνουμε, δεν είναι το συγκεκριμένο θέμα το οποίο αγγίζει το θέμα των αναπηρικών συντάξεων, ούτε και έχουμε τώρα καμμία όρεξη να αφήσουμε τα μείζονα, διότι -το ξεκαθαρίζω- εμείς με την Αριστερά έχουμε πάρα πολλούς λόγους να διαφωνούμε και οι λόγοι μας δεν συνίστανται τόσο στο ιστορικό επίπεδο. Δόξα τω Θεώ, μας δίνετε πολύ καλούς τρέχοντες λόγους για να διαφωνούμε και να αρθρώνουμε μία ιδεολογική αντιπαράθεση.

Αλλά βεβαίως, από τη στιγμή που τίθεται ένα ζήτημα στο επίπεδο της εξομοίωσης, εκεί ναι, έχουμε αντίρρηση και έχουμε αντίρρηση γιατί έχουμε μία τελείως διαφορετική αξιολογική σκοπιά. Τώρα, το γεγονός ότι εμείς έχουμε μια διαφορετική αξιολογική σκοπιά, αν εσείς θέλετε να το βαφτίζετε με διάφορους προσβλητικούς χαρακτηρισμούς, διότι αυτό είναι η συνήθης τακτική της Αριστεράς, όταν κάποιος διαφωνεί μαζί της, εισπράττει εν συνεχεία προσβολές και ψόγους και ύβρεις, αυτό είναι δικό σας θέμα.

Αλλά για εμάς ξεκαθαρίζουμε: Ο Δημοκρατικός Στρατός, έτσι όπως αναφέρεται μέσα στο συγκεκριμένο κείμενο, δεν υπήρξε καθόλου δημοκρατικός, υπήρξε ένας στρατός ο οποίος προσπαθούσε να επιβάλει ένα ολοκληρωτικό καθεστώς και οι άλλοι οι οποίοι ήταν απέναντί του δεν ήταν ένας αντιδημοκρατικός στρατός, ήταν ένας στρατός ο οποίος υπερασπιζόταν τη συγκεκριμένη έννομη τάξη.

Αυτή, λοιπόν, είναι η άποψή μας. Εσείς λέτε να το ξεπεράσουμε. Εγώ σε μια λογική επιείκειας, σε μια λογική του να το τελειώνουμε όλο αυτό το οποίο συνέβη τότε, μπορώ να συμφωνήσω. Αλλά, όπως λέει και ο Πρόεδρος μας, δεν έχω ακούσει μία απολογία γι' αυτό, δεν έχει ακούσει ο ελληνικός λαός μια συγγνώμη γι' αυτό και επομένως στο βαθμό που δεν υπάρχει καμμία συγγνώμη δεν μπορεί να υπάρχει κανένα περιθώριο εξομοίωσης.

Αυτό ήταν όλο και όλο που είπαμε για ένα συγκεκριμένο συνταξιοδοτικό ζήτημα που αφορά μια συγκεκριμένη κατηγορία ανθρώπων. Δεν είπαμε ούτε να τα αναβιώσουμε, ούτε να ξεκινήσουμε μία συζήτηση για το τι έγινε τότε, ούτε να κάνουμε ιστορικές συζητήσεις. Είπαμε όμως ότι στη συνείδησή μας και στη συνείδηση της ελληνικής ιστορίας αυτό δεν είναι εξομοιωμένο.

Τώρα, αυτή είναι η ιδεολογική μας θέση και να πω την αλήθεια για τις ιδεολογικές μας ρίζες είμαστε περήφανοι και δεν

αισθανόμαστε ότι έχουμε να απολογηθούμε για κάτι. Όσο δε για κάτι άλλες συνδέσεις που ακούστηκαν κυρίως από την πλευρά του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., δεν το κατάλαβα. Δηλαδή, ξέρετε εσείς κανέναν ο οποίος ήταν συνεργάτης των Γερμανών και έχει συνταξιοδοτηθεί; Ξέρετε κανέναν ο οποίος έκανε πραξικόπημα και έχει συνταξιοδοτηθεί; Έχουμε εμείς υπερασπισθεί ποτέ κάποια τέτοια θέση;

Άρα, λοιπόν, άσχετα πράγματα συνδέετε και αυτό μόνο και μόνο για να βγείτε από τη δύσκολη θέση στην οποία έρχεστε κάθε φορά που τίθενται στο τραπέζι αυτά τα θέματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός κ. Λέγκας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να καταθέσω στο Σώμα και στο Προεδρείο μία προσθήκη, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 2 του ν. 3234/2004. Συγκεκριμένα, στο τέλος της παραγράφου 20 του άρθρου 2 του ν. 3234, η οποία προστέθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 3 του νομοσχεδίου, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Οι ασφαλιστικές εισφορές της παραγράφου 19 του άρθρου αυτού, από 1 Αυγούστου 2008, καταβάλλονται από τους ενδιαφερομένους με παρακράτηση από τη βουλευτική τους αποζημίωση, μετά από αίτησή τους προς τη Βουλή».

Δηλαδή, με λίγα λόγια καθορίζεται η διαδικασία με την οποία θα παρακρατούνται οι εισφορές και θα καταβάλλονται μέσω της Βουλής και βεβαίως αυτή η ρύθμιση αναφέρεται μόνο στους δημοσίους υπαλλήλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το κείμενο της τροπολογίας να δοθεί στα Πρακτικά, προκειμένου να καταχωρηθεί, κύριε Υφυπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Βεβαίως.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Νικόλαος Λέγκας καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα προσθήκη, η οποία έχει ως εξής:

«Στο τέλος της παραγράφου 20 του άρθρου 2 του ν. 3234/2004, η οποία προστέθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 3 του νομοσχεδίου, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Οι ασφαλιστικές εισφορές της παραγράφου 19 του άρθρου αυτού, από 1 Αυγούστου 2008, καταβάλλονται από τους ενδιαφερομένους με παρακράτηση από τη βουλευτική τους αποζημίωση, μετά από αίτημά τους προς τη Βουλή».)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Βορίδη, προσέξατε την τροπολογία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Βεβαίως. Δεν καλύπτει πλήρως αυτό που λέω εγώ. Εγώ λέω να πληρώνει η Βουλή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ναι, είναι αλήθεια ότι είναι τελείως διαφορετικό από αυτό που λέτε.

Το δεύτερο που θέλω να σας πω είναι ότι η τροπολογία που έχει καταθέσει ο κ. Βορίδης, επειδή είναι συνταξιοδοτικού χαρακτήρα, θα εξεταστεί από το Γενικό Λογιστήριο και από το Υπουργείο Οικονομικών και βεβαίως σ' ένα επόμενο συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο ελπίζουμε να είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε το θέμα το οποίο θίγει.

Η τρίτη παρατήρησή μου επίσης αναφέρεται σε όλα τα αιτήματα που διατυπώθηκαν κατά τη διάρκεια της συζήτησης. Είναι γεγονός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το Υπουργείο μας αλλά και γενικότερα προσωπικά εσείς δέχεστε ένα πλήθος αιτημάτων από διάφορους φορείς, οι οποίοι βεβαίως διεκδικούν με τη σειρά τους, αυτοί που δεν έχουν κάποια επιδόματα, όπως επίσης διεκδικούν και αυτοί που έχουν. Αλήθεια είναι επίσης ότι αυτή η πίεση είναι αφόρητη. Αυτό που θέλουμε να πούμε είναι ότι, παρά το γεγονός ότι η πίεση αυτή είναι αφόρητη, το Υπουργείο μας και η Κυβέρνηση αντιστέκεται στην πίεση όλων αυτών των αιτημάτων. Ελπίζουμε ότι και οι συνάδελφοι θα οδηγηθούν σε μία τέτοια κατεύθυνση, γιατί είναι πολύ εύκολο να υιοθετήσουμε τα οποιαδήποτε επιδόματα, πολύ δύσκολο όμως να αρθρώσουμε το συνολικό προϋπολογισμό στον οποίο ανέρχο-

νται, για να δούμε τελικά την εφικτότητα ικανοποίησης όλων αυτών των αιτημάτων.

Ωστόσο, θέλω να παρατηρήσω το εξής. Δεν νοείται, δεν μπορεί να γίνεται κριτική για τη χορήγηση επιδομάτων και την ίδια ώρα να ζητείται η επέκταση των επιδομάτων αυτών σε άλλες κατηγορίες. Αν μη τι άλλο, αυτό συνιστά αντίφαση. Όπως δεν νοείται -και αναφέρομαι στους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης- να γίνεται κριτική στην Κυβέρνηση επειδή δεν χορηγείται ένα επίδομα, όταν ήταν αυτή η ίδια που καταψήφισε για τον τρόπο με τον οποίο εισήχθηκε αυτό το επίδομα σε συζήτηση άλλου νομοσχεδίου.

Και δεν νοείται βεβαίως ένα κόμμα εξουσίας, ένα κόμμα που φιλοδοξεί να έλθει στην εξουσία, να κάνει κριτική στις αυξήσεις και παράλληλα να μην καταθέτει συγκεκριμένες προτάσεις. Αν εξαιρέσουμε μία συγκεκριμένη πρόταση η οποία διατυπώθηκε από την κ. Κατσέλη για το κίνητρο απόδοσης, δεν ακούσαμε τίποτε άλλο. Δεν ακούσαμε ούτε ποιο ποσό πρέπει να διατεθεί φέτος για την εισοδηματική πολιτική, ούτε για το ποιες αυξήσεις έπρεπε να δοθούν σε ποίους, ούτε για το ποια επιδόματα θα έπρεπε να ικανοποιηθούν και με ποιον τρόπο. Και το κυριότερο, δεν ακούστηκε με ποιον τρόπο θα εξευρεθούν οι πόροι για τη χρηματοδότηση της εισοδηματικής πολιτικής.

Ελπίζουμε στην επόμενη συζήτηση για την επόμενη εισοδηματική πολιτική να είναι έτοιμη η Αξιωματική Αντιπολίτευση να τοποθετηθεί με συγκεκριμένα στοιχεία για τις προτάσεις της.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: Αύξηση συντάξεων του Δημοσίου, εισοδηματική πολιτική έτους 2008 και άλλες διατάξεις και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Λευκό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ομοφώνως όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ομοφώνως όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Εισερχόμεθα στην ψήφιση των τροπολογιών.

Η πρώτη τροπολογία για να ξέρουμε τι ψηφίζουμε αφορά τροποποίηση και συμπλήρωση των διατάξεων του κώδικα βιβλίων και στοιχείων.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 223 και ειδικό 56 η οποία εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 223 και ειδικό 56 έγινε δεκτή ομοφώνως και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Εισερχόμεθα στη ψήφιση της τροπολογίας με γενικό αριθμό 224 και ειδικό 57 η οποία αφορά την κατάργηση των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4171/1961 δηλαδή απαλλαγή από φορολογία εισοδήματος τόκων που καταβάλουν οι ημεδαπές βιομηχανικές επιχειρήσεις σε αλλοδαπές τράπεζες λόγω μακροχρόνιων δανείων.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 224 και ειδικό 57;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 224 και ειδικό 57 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Εισερχόμεθα στην τροπολογία με γενικό αριθμό 225 και ειδικό 58, η οποία αφορά την απαλλαγή του Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρου Δελφών και ξένων αρχαιολογικών χώρων από το ενιαίο τέλος ακινήτων για τα ιδιοχρησιμοποιούμενα ακίνητά τους.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 225 και ειδικό 58;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 225 και ειδικό 58 γίνεται δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιον άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία, η οποία αναφέρεται στην αεροδιακομιδή των ασθενών του Ε.Κ.Α.Β., περί της οποίας το Σώμα έκρινε το παραδεκτό της συζητήσεως ευθύς προηγουμένως;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς η τροπολογία η οποία αναφέρεται στην αεροδιακομιδή των ασθενών του Ε.Κ.Α.Β. γίνεται δεκτή ομοφώνως και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιον άρθρο.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο του νομοσχεδίου;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό ομοφώνως.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Αύξηση συντάξεων Δημοσίου, εισοδηματική πολιτική έτους 2008 και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων και η ψήφισή τους στο σύνολο ανα-

βάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Δευτέρας 26 Μαΐου 2008 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Δευτέρας 26 Μαΐου 2008 επικυρώθηκαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμφωνείτε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.51' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 4 Ιουνίου 2008 και ώρα 18.00 με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων: «Κύρωση της κωδικοποίησης της νομοθεσίας κατασκευής δημοσίων έργων», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ